Tamil Literature for Schools and Colleges.

இராஜபக்தி

ஆங்கில துரைத்தனத்தின்

நற்பயன்

"புதியவனத்துக் குழந்தைகள்" என்றதன் ஆசிரியரான

S. V. விவேகானந்தா

எழுதியது.

புரவணிகர், கூசாத்தி

திரு. இ. தெம்பரசாமி பாண்டியர்

அவர்கள்

அன்பளிப்பு

சென்னை :

டர்பார் ஜனரல் டிரேடிங் கம்பெனியார்

தபால் பெட்டி 165.

 [விலை அணா 3

G. C. LOGANADHAM BROS' THE GUARDIAN PRESS, MADRAS.

PREFACE

Good cometh out of evil; however little we easily court the evil itself for the good it brings. The war, they say, they that trace cause to consequence, most disastrous as it is in a hundred ways to the world and to the parties engaged, is likely to produce many beneficient results at the same time. The talk has gone forth of the great possibilities occasioned by the war for the industrial development of India; and endeavours have already been begun to be made, which the Government have come forward to guide with advice and help. But not the least important and note-worthy of the good effects of the war is the closer bonds of union into which England and India have been brought. The war has opened the eyes of both to a clearer perception of the love and loyalty, that have always characterised India's relations with England. The war has called forth ebullitions of endearment and regard from the English Parliament and the Press. India's sons are fighting the battles of England side by side with English soldiers in a pure and loving spirit of comradeship. Thus loyalty begot affection and affection must perforce beget loyalty in return. It would be indulging in a truicsm to say that India, scince the outbreak of the war, has grown alive to a deeper sense of loyalty to the British Raj. This booklet is indeed an outcome of this general outburst of feeling. It is written with a spontaneity which who runs may read. It is hoped that the book will find its way into the hands of our youths at home and in schools, and speak straight to their hearts and sure, the Story of England's love for India and India's loyalty to England.

10—11—14 }
MADRAS. }

S. V. VIVEKAN ANDA.

இராஜபக்தி

அரசபத் தியிற்றி லோத்தோன் அறிஞனும்; அவனை ஞாலம்
பாசிடும்; உவணை யேற்கும்; பகைஞர்கள் நடுங்கா நிற்பர்;
சிரம்உடற் கேற்றம் என்னத் திகழுவன்; ஞாயி றேபோற்
கரவகல் வேந்தன் உள்ளக் கலந்தினி திவர்வன் மாதோ!

திருவிளங்கிய மன்னன் தேர்ந்து ஏற்படுத்திய சட்ட திட்டங்களை யநுசரித்து நடந்து, மிகுந்த அந்யோந்யத்துடன் அவனை நாளும் சேவித்து, அவனுக்குப் பிரதிகூலமாகவே இன்னல் இழைப்பவர்களை வேர் அறச் சாதித்து, அவனுடைய பூர்ண அருட்பிரகாசத்திற்குப் பாத்திரராய் விளங்கி, அவன் நன்கு மதிக்கும்படி நடந்து கொள்வதே இராஜபக்தி எனப்படும். இராஜபக்தி யெனினும் அரச விசுவாசம் எனினும் ஒக்கும்.

அவ்விதம் நாம் நடப்பதேன்? இப் பூவுலகம் முழுதும் படைத்துக் காப்பவர் கடவுளேயாம். எனினும், படைத்தற் றொழிலுக்குப் பிரமனையும், காக்குந் தொழிலுக்கு (விஷ்ணு அம்சமாகிய) மன்னனையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார். நீதி நெறிவிளக்கத்தாரும் இதைக்குறித்து,

“ அனைவோர்க்குந் தெய்வம் இலைமுகப் பைம்பூண் இறை.”

(அதாவது) ‘ இலையின் மேற் பரப்பைப் போன்று அவ்வளவு பசுமையான பொன்னால் ஆகிய ஆபரணத்தை

யணிந்து உள்ள மன்னன் சகல கோடி ஜீவராசிகளுக்கும் தெய்வம் ஆவான்' என்று சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தனர். திருவாய் மொழியில் இருந்து, 'அஷ்ட ஐசுவரியங்களை அமையப்பெற்ற மன்னனைக் காணின் திருமாலைக் கண்டதை யொக்கும்' என்பதை

" திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே."

என்பதாலும் நன்கு அறியலாமே.

* " முறை செய்து காக்கும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென வைக்கப் படும்."

எனப்படலால், நீதியுடன் இந் நிலவுலகைக் காக்கும் அரசன், மனித கோடிகளுக்குத் தெய்வம் ஆகின்றான் ஆதலின், அரசனே கடவுள் அல்லது கடவுளது பிரதிநிதி என்று வெள்ளிடை மலைபோலத் தெள்ளிதில் தெரியக் கிடப்பதாகும்.

அரசன் இன்றிய நாட்டில் நிகழுறும் துன்பங்கள் வாசாமகோசரம். உலகமே மேல் கீழதாய்விடும். அருந்ததி யறிய மணமுடித்த புருஷனுக்கு விரதையல்லாத மனைவி அடங்கிப் பயந்து ஒரு சமயமும் நடவாள். பெற்ற பிள்ளைகள் தாய் தந்தையர்களைச் சிறிதேனும் கவனியாது அவர்களைப் புறத்தே ஓடவிடுவர். பெரியார் அருமொழிகள் அப்போது வெறுமொழிகளாய் விடும். மனிதர் தத்தம் ஜாதி வகுப்பின்படி தமக்கென விடப்பட்ட தொழில்களைச் செவ்வெனே செய்து ஊக்கமுடையவராய்ச் சீருஞ் சிறப்பும் பொருந்தித் தக்க உன்னத ஸ்திதியில் நில்லார். சாதுக்கள் பரம கொடியராவர்.

* திருக்குறள்.

இராஜபக்தி

நமது பெண்டிர்ப் பிள்ளைகளும், பொருளும் இன்பமும், சுகமும் வாழ்வும், மாசறக் கற்ற மன்னனின் பெருமையால் உண்டாயின. அவனின்றேல், நம் மனைவி கொடியர் வசத்துச் சிக்கி அவஸ்தை மிக்குற்று நமக்கும் அவட்கும் என்றும் அழியாத மானபங்கத்திற்கு வழி தேடுவள். பாடுபட்டுத் தேடிவைத்த பணம் கொள்ளையடிக்கப் பெற்று நம் வயிற்றிலும் வாயிலும் மண்ணை வாரியிட்டு நிரப்பும். தாம் தாம் பெரியர் என்ற மமதையால் கோபாக்னி பொங்கி வழியப் பெற்றவராய் ஒவ்வொருவரும் தமக்குள் அகாரணமான வாதினால் கைகலந்து இரத்தக் குழப்பத்தை யுண்டுபண்ணுவார்கள். மேன்மக்கள் கீழோரால் துன்பம் எய்தப் பெறுவர். ஆதலின், மன்னனின் ஆக்ஞா சக்கரத்திற்குப் பயந்து நடத்தல் நற்குடிப் பிறந்த பெருமக்களின் கடமையாம்.

பூமியாகிய தேகத்திற்கு அதனில் செங்கோல் செலுத்திவரும் ஈடும் எடுப்பும் அற்று விளங்கும் மன்னனே தலை; அத் தேகத்திற்கு மானுடர்களே பல உறுப்புக்கள்; சொல்லுதற்கரிய நன்மைகளை யடையுந் தேகத்தின் உறுப்புக்கள் சிரம் சென்றவழியே தானும் போவதுபோல, வன்மைமிக்க மன்னனுக்குக் குடிகள் எவ்விதத்தும் எக்காலத்தும் எவ்வித முகாந்தரத்தாலும் அடங்கியே நடந்தொழுகவேண்டும்.

இவ்வுலகில் மன்னனைக் காட்டிலும் செல்வத்தில் மிக்கார் பலர் இருக்கின்றனர்; ஆதலின் தாம் அம் மன்னனைவிட உயர்ந்தோர் எனக் கருதுதல் அவர்தம் மடமையை விளக்குமே யன்றி வேறின்று. ஜலம் பாய்கின்ற

நதியைவிட உயர்ந்த வயல் தனது உயர்ச்சியால் விளைவின்றி நாசமுற்று ஒழிகின்றதன்றோ? மேகமண்டலத்திலும் உயர்ந்த தன்மையில் செறிந்து விளங்கும் வரைகளின் மீதுள்ள விருட்சங்கள் இலையுதிரப் பெற்றுக்காய்ந்து விடுகின்றன வன்றோ? அங்ஙனந்தான் செல்வமிக்குற்ற நண்பரின் அவக்கேடு! என்னே! செல்வம் எத்தனை நாள் நிற்கும்? * 'செல்வம் சகடக்கால் போல வரும்' எனக் கூறிய ஆங்கே, இன்றைக்கிருந்த செல்வம் தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்றாகக் கூறிக் கொண்டே சென்றுவிடுகின்றதே. ஆதலின், செல்வத்தை ஓர் பெரும் பொருளென மதித்துக் கர்வித்தல் ஒருவனது பேதைமைக் குணத்தை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போன்று சான்று விளக்குவதாகும்.

† "கோவரிய சீவன் குடிகள் உடலாவார்
சீவன் சும்மா இருக்கத் தேகம் உழைத்தோம்புதல்போல்
பூவலய மீதினிற்றம் பூட்சிகளி னுழைத்துக்
காவலனைக் காக்கக் கடனுங் குடிகளுக்கே."

எனப்படலால், காவலன் நமது அருமை உயிருக்கும், குடிகள் இவ் வநித்திய தேகத்திற்கும் சமானம்; உயிர் யாதொரு கஷ்டத்தையும் அநுபவியாது இருந்த விடத்தில் சும்மா இருக்குங் காலையில், தேகமானது பலதொழில்களைச் செய்து அவ்வோர் உயிரைக் காத்து நிற்பதைப்போன்று, பூமியிலுள்ள குடிமக்கள் யாரும் தத்தம் மனம் வாக்குக் காயங்களினு லுழைத்து மன்னனைக் காத்தலே அவர்களது உடன் பிறந்த கடமையாம்

* நாலடியார். † நீதிநூல்.

என்க. அரசன் துன்புற்ற காலையில் யாம் இன்புற்றிருத்தல் முறையோ? நீதியோ? ஞாயந்தானாகுமோ? அரிய பெருமரமொன்று வீழ்கையில் அதனைப் பற்றிய கொடி கிளைகளும் உடன்வீழ்ந்து நாசமுறல்போல காவலன் துன்பத்தில் அவதியுறுங் காலத்துக் குடிகளுக்குப் பிழைக்குந் தன்மை யாங்ஙனம் வரும்?

வந்தவர் தம்மின் வருத்தத்தைத் தீர விசாரித்து, அத்துன்பம் இழைத்தவன் தனது ஒரே அருமகவாயினும் அவனை நியாயப்படி தண்டிப்பதற்குச் சற்றேனும் தயங்காதவனும், தனது சுயநலத்தைச் சிறிதேனும் கவனியாது தன்னுடைய குடிமக்களின் சுகதுக்கங்களில் ஆழ்ந்த கருத்துடையோனும், தீச்சொற்களைக் கனவிலும் தன் மனத்திடையேனும் கொள்ளாதவனும், தாய் தந்தையரைப் போன்று எல்லோரையும் நடுவு நிலைமையிற் கொணர்ந்து கண்ணினை யிமை காப்பது போன்று காக்கும் மன்னனைப் புறக்கண்ணால் பார்த்தல் முறையேயோ?

"தாயறி யாத சேயிருந் தாலுந்
தானறி யாதவர் இல்லை
ஆயதன் மையினு லறவழி நிற்கும்
அறிஞரை யறிந்தவர்க் குரிய
தேயவா திக்கந் தந்துநன் னீதி
செலுத்தியெங் கணுமருந் தினுக்குந்
தீயவர் இலர்என் றிசையுற வடக்குந்
திறலுளோன் பூதல வேந்தே."

எனப்படலால், மன்னன் கீர்த்தி மாண்பு மிக்குடைய தாய்த் தன்னகர் மாத்திரமன்றிப் பூவுலகெங்கும் புக

இராஜபக்தி

மொளி பரப்பி யாவரையுந் தன் வசத்தடக்குந் தன்மைய தாய் நிற்கும் பண்பு கரதலாமலகம் போன்று சான்று விளங்குகின்றதன்றே. தாயறியாத ஓர் மகவு இருப்பி னும் தன்னை யறியாத ஒரு பேதையும் இவ்வுலகில் கிடை யவே கிடையாது என்று சொலப்பெறும் பண்பினனாய்ப் பெறுதற்கரிய நீதிமுறையில் தன்னை நடாத்த, மனந் திருத்திப் பற்றுவதே பற்றிய பணியற நின்றுணர்ந்து நீணெறிநிற்கும் அரியபெரிய மகான்களைத் தேர்ந்தெடுத் துக் குற்றமற்ற நீதியதிபதியாய், மருந்திற்கும் ஒரு துஷ்டரும் நம் நாட்டில் இல்லையென எவ்வுயிரும் போற்ற ஒரு துஷ்டரையேனும் தம் இராஜ்யத்தில் வைக்காது வேரறச் சாதித்து யாவராலும் விரும்பப்படத்தக்க உயர் பதவியில் நிற்கும் காவலனுக்கு நாம் எவ்வளவு கடமைப் பட்டிருக்கின்றோம்?

இம்மட்டோ! தனக்கு மென்மேலும் கீர்த்திப் பிர தாபங்கள் பெருகி நிற்றல் வேண்டும்; பகைவர்களுடைய உயிர்களை மாய்த்து, அவர்கள் தலையை நம் கழுத்ததனில் மாலையதாகக் கொளல் வேண்டும்; தன் குடிகளுக்குத் தன்னாலும் தன் பரிசனத்தாலும் அந்நிய வேந்தராலும் கள்வராலும் யாதொரு தீங்கும் வாராது நம் நாட்டில் என்றும் இன்பரசமே பொழிந்து செழிக்கவேண்டும்; எத் துன்பம் தனக்கு வரினும் இன்பம் நம் குடிகட்கே வருதல் வேண்டும் என்ற தொடக்கத்தக்கனவாகிய விஷயங்களையே தம்மனத்தில் கொண்ட மன்னனுக்குத் துன்பம் வந்த காலத்துத் தூர இருந்து வேடிக்கை பார்ப்பது ஒருவனது மடமையையே விளக்குவதாகும். இதனினும் கொடிய வெட்கம் வேறு எதனினும் கிடையாது. அங்ஙனம்

இருப்பின், அத்தகைய பாதகனை வல்லிடிக்காரர் வலிக் கயிற்றாற் கட்டித் தீவாய் நரகிடை யிழுத்துச் சென்று ஆங்கு மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்து வைப்பாரே.

தனது உடல் பொருள் ஆவி மூன்றினையும் உலகார்த்தமாக உதவும் வண்ணம் எண்ணரிய பல்வேறு நீதி சாஸ்திரங்களை நல்லிசைப் புலவர்மாட்டு ஐயந் திரிபறக் கற்றுணர்ந்து, கற்றவாறு அடங்கித் தீநெறி நீஇ நன்றாற்றிப் பெற்றதுகொண்டு மனம் திருப்தியுற்று மனுநீதி தவறாமல் யாவராலும் விரும்பத்தக்க நியாயவழிகளில் தான் முதலில் நடந்து தங்குடி மக்கட்கு வழிகாட்டியாக நின்று விளங்கித் தன்னிடத் தடங்கிய ஞான குணத்தால் யாவர்க்கும் தலைநாயகன் என்பதைக் காரிய சித்திகளால் தெரிவித்து, மானம், குலம், கல்வி, வண்மை, அறிவுடைமை, தானம், தவம், முயற்சி, *தாளாண்மை, தயை, மெய்ம்மை, கடவுள் வணக்கம், அடக்கம், பொறுமை, அபிமானம் முதலிய நற்குணங்களில் அரும்பிப் பூத்துக் காய்த்து நையப் பழுத்துத் தக்க மேம்பாடடைந்து தன்னாட்டிலுள்ள சகலரும் நல்ல ஸ்திதிக்கு வருவான் வேண்டி முயலும் மன்னனைக் காப்பது நமது இன்றியமையாத கடனன்றோ?

* "சத்திரஞ் சோலை சாலைகள் குளங்கள்
தண்ணதி மதகொடா லயங்கள்
வித்தியா சாலை மாடகூடங்கள்
வேறுவே றமைத்துவே ளாண்மை
சத்தியம் அகலா வாணிகம் ஆதி
சகலநற் றொழிலவ ரவர்கள்

* நீதிநூல்.

நித்திய முயல வித்திசை புரக்கும்
நிருபனே நிருபனும் அன்றோ?"

அன்ன சத்திரங்களையும், பூஞ்சோலைகளையும், நீஞ் சாலைகளையும், அழகிய நீலோற்பலங்கள் மிகுந்த தடா கங்களையும், தக்க குளிர்ச்சியைத் தாராநின்ற அருமை யான நதிகளையும், விலையுயர்ந்த பாலங்களையும், சிறந்த தேவாலயங்களையும், எண்ணிறந்த வித்தியாசாலைகளையும், யாவரும் தங்கி நிற்பதற்கு வசதியான மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களையும் உண்டாக்கி, நால்வகை வருணத்தா ரும் தம் மதவழக்க முறைப்படிச் செய்தொழில்களில் அதிக ஊக்கத்தைக் காட்டி, நன்னாடுகள் பலவற்றினும் முன்னாட்டிக் கூறப்படும் தன்னாட்டிற்கு நன்மைகளையே புரிந்துவரும் அரசனுக்கு மனம், வாக்கு, காயம் என்ற திரிகரணங்களாலன்றி வேறு எவ்வகையால் உதவி இயற்ற வல்லோம் என்பதைக் குறித்து யோசிக்காத மனுஷ் யன் இவ்வுலகில் இருந்தென்ன போயென்ன ஏ! கச்சி யேகம்பனே!

நல்லறம் இயற்றும் நம் அரும் மன்னனைக் குறித்து இம்மட்டுத்தானோ? அன்று, அன்று;

*" மனுநீதி முறைமையும் பராசர் கொண்டாட
வருமதிக ரண வீரமும்
வான்விஜய மொடுசரச சாதன விசேஷமும்
வாசி மதகரி யேற்றமும்
கனமாம் அமைச்சரும் பலமான துர்க்கமும்
கைகண்ட போர்ப் படைஞரும்

* அறப்பளீசுர சதகம்.

கஜாத பதாதியும் தூகப்ர வாகமுங்
காலதேசங்க ளெவையும்
இனிதா யறிந்தஸ்தா னுபதிக ளொடுசமர்க்
கிளையாத தள கர்த்தரும்
என்றும்வற் றுததன தானிய சமுத்திரமு
மேற்றமுள குடி வர்க்கமும்
அனைவோரு மெச்சவிங் கிவையெலா முடையபேர்
அரசராம் ”

என்பதால் அவர்தம் பெருமை நன்குவிளக்கமுறுமே.

எவன் ஒருவன் ஈசுவரனிடத்தில் தன்னுடைய அந்தரங்கமான பக்திநெறியைக் காட்டுகின்றானோ அவன் எவரும் பெறுதற்கரிய பெரும் பேற்றினை யடைந்து நித்தியானந்த சுகத்தை யனுபவிக்கின்றான் என்பதை எந்த மதஸ்தர்களும் மறுக்க ஒண்ணாது. இவ்வாழ்வும் அவனுக்கு மறுமையில்தான் உண்டென்பர். ஈசுவரனுக்குப் பிரதிநிதியென்னும் மன்னனை உள்ளவாறு விச்வாஸித்தால் இம்மையிலேயே எல்லா நல்வாழ்வும், செல்வமும், கீர்த்தியும் நமக்கு வந்தடையும் என்பது வெளிப்படை.

† “ தவமது செய்தே பெற்றெடுத்தவன் முதற்பிதா ;
தயையாக வித்தையைச் சாற்றினவன் ஒருபிதா ;
சார்ந்த சற்குரு ஒருபிதா ;
அவமறுத்தாள்கின்ற அரசன் ஒருபிதா.”

என்றவாறு அரசன் நமது தந்தை யாகின்றான் ; ஆதலின் அரசியும் நமது தாயாகின்றாள்.

† குமரேசசதகம்.

"அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
தந்தை சொன்மிக்க மந்திர மில்லை
தாய் சொற்றுறந்தால் வாசக மில்லை
தாயிற் சிறந் தொரு கோயிலு மில்லை
தந்தை தாய்ப் பேண்."

என்ற மூதுரைகளை நம் மனப்படுத்தி அரசன் அரசியரிடத்து அதிக பயவிநய நெறியுடன் நடந்தொழுக வேண்டு மன்றோ ?

பெற்றோர்க்கு நாம் அங்ஙனம் கடமைப்பட்டு நடத்தல் எதுபற்றியோவெனின், அவர்கள் நம்மைப் பெற்றெடுப்பதால் அடைகின்ற துன்பங்களைத் தினை தினை நமது வாணாட் பயிற்சியில் பார்க்கின்றோமே. நம்மைப் பெறுவதென்னின் எளிய காரியமா ? இருமுது குரவரும் மகப்பேறின்மையால் எண்ணாத எண்ணமெல் லாம் எண்ணியெண்ணி ஏழைநெஞ்சம் புண்ணாகி "நெடுமூச்செறிந்து, என்செயக்கடவோம் எனவருந்தி, விளக்கு நிலையொடு விரிச்சி யாராய்ந்தும், கட்டுவைப்பித்தும், கணக்குப்த்துணரும் கண்ணுடைச் சோதிட நாடியும், புண்ணிய தீர்த்தம் பொருந்தி யாடியும், தரை மெழுகி யுண்டு தவம்பல புரிந்தும், பகலுணா இரவுணா பட்டினி இருந்தும், அருநோன்பு செய்தும் பெருவேள்வி யாற்றியும், மாதவரைப்பேணியும் ஆதுலரையளித்தும், வானவரை வழிபட்டும் தானமது பலசெய்தும், அறவரையடைந்து நெறிமுறை பணிந்து, கவலைகளறத்திளஞ் சிவ கதைகேட்டும், உலகினையளந்த நெடியமால் முன்னே, ஒரு மகன் வேண்டிப் பெருமாதவஞ் செய்து, பூசை புரிந்த ஈசனையம்முறை, கந்தனெந்தையொடு கவுரி

யென்னம்மை பந்தமா வைத்தபடி யருச்சித்தும், அந்த சீர்கேட்டும் ஆதரித்திருந்தும், பன்னுளுழைத்த இன்னோர் விரதத்தால்" பெறப்பட்ட நாம் அவர்கட்கு எவ்வளவு கடமைப்பட்டிருக்கவேண்டும்; எவ்வளவு நன்றியறிவுள்ளவர்களாகவும் பயபக்தியுடனும் இருத்தல் வேண்டும்; நம்மைப் பெற்றெடுத்தவர்களோ நமக்கு மாத்திரம் தந்தைதாயாவர். அரசனரசியோ, நம் அருமையான தேசத்தின் மக்களனைவருக்கும் தந்தைதாயாவர். இத்தகைய பெரும்பேற்றினை யடைந்த அன்னவரை யாம் எவ்விதத்தும் கனப்படுத்தவே வேண்டும்.

நாம் ஒரு காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்கி அது சித்திபெறாது போகும்சமயத்தில் தான் வந்து முடித்துத் தருபவனே தமையனுவன். நம்முடைய தலைக்கே இடர் வந்தபோது நன்கு உதவுவோன் தாய்தந்தை எனப்படுவான். ஒன்னூர் செயுங் கொடுமையால் மெலிவு வந்தபோது உதவுவதே நமதிஷ்டதெய்வம். யுக்தி புத்திகள் சொல்லி இனி வரக்கூடிய காரியங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துரைப்பவனைக் குருவெனப் பெரியோர் குறித்துரைப்பர். எந்நாளும் நமக்கு வருநன்மை தீமைகளைப் பகிர்ந்து அனுபவிப்போரைப் பந்துவென்பர். இத்தகைய குணங்கள் யாவும் அரசனிடத்தில் காணப்பெறுகின்றன ஆதலின் நமக்கு அரசனே தமையன்; அரசனே தாய் தந்தை; அரசனே நாம் வழிபடுதெய்வம்; அரசனே குரு; அரசனே பந்து. பலவாறுரைத்தலென்? அரசனே யாவுமாம்.

மேனியிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று;
வேந்தர் தங் நீதியொன்று; வேதியர் ஒழுக்கமொன்று;

இம் மூன்றுமேயென்று மிக்க பெரியோர் உரைசெய்குவர். நம் வயிறு வளர்த்தற்பொருட்டு இன்றியமையாத வுதவிகளை நாளும் கொழிக்கும் மழைக்கு நமது அருமை மன்னனது நீதி அத்தியாவசியம் ஆதலின், அது இன்றேல் நாம் எத்தகைய கஷ்டநிஷ்டூரங்களுக்கு உடன்பட வேண்டும்.

இம் மண்ணிடைத் தோன்றிய எண்ணிறந்த மனுஷ்யர்களின் நடுநாயகனான மன்னனிடத்திலே அற்பெருங் கோதை * மலர்மங்கை வாழிடம் ஆதலால் நம்மினும் அரசன் பல் வகையினும் மேம்பாடுடையவன் ஆகின்றான் என்பது வெளிப்படையாகின்றது.

கடலுலகில் வாழும் உயிர் எழுபிறப்பினுள் மிக்க காட்சி பெற்ற நரஜென்மம் எடுத்தலரிது. அதினுமுயர் சாதியில் கற்புவழி வருதல் அரிது. வடிவமுடன் அவயவங் குறையாது பிழையாது வருதல் அதனினும் அரிதரிது. வந்தாலும் இது புண்யம் இதுபாபம் என்றெண்ணி மாசற்ற நல்வழியில் நிற்றல் அரிது. நெடிய தனவான் ஆதல் அரிது. அதனில் இரக்கமுள நெஞ்சினோன் ஆதலரிது. இவ்வகைய அருமையால் பல்லரும் பதவியைப் பன்னெடும் பகலெலாம் பயின்ற பான்மையால் ஒல்லையிலடைந்து எவரும் பெறுதற்கரிய உயர் பதவியையடைந்த மாசற்ற மன்னனின் தாள்களை நாளும் வழிபடாதவன் பெரும் பாபியாகின்றான். பகலில் ஒளியிழந்த சந்திரனும், யௌவனம் கழிந்த ஸ்திரீயும், தாமரையில்லாத ஓடையும், கல்வியறிவில்லான் வனப்பும்,

* லக்ஷ்மி.

பொருளாசை மிக்க பிரபுவும், யோக்கியனுக்கு வந்த வறுமையும் எங்ஙனம் துன்பத்திற்கு ஏதுவாகின்றனவோ, அங்ஙனமே, அரசனை அண்டை கொண்ட கீழ்மகன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் துன்பமுறுவான். ஆதலின், இராஜபக்தி ஒவ்வொருவன் உள்ளத்திலும் உள்ளூறிப்பரவி வேரூன்றி நிலைநிற்கவேண்டும்.

உலகம் செழிக்க விவசாயம், நெசவு, சிற்பம், தச்சு, கொல்லு முதலிய செய்தொழின் முயற்சிகள் மிகவும் இன்றியமையாதவை. அவைகள் யாவையும் ஒவ்வொருவனும் கற்றுத் தெளிதல் அசாத்தியம். மற்று, சாத்தியப்படுவதற்கு அவர்கள் யாவரும் ஒருங்குகூடி வாழ்ந்து தமது முயற்சிகளில் வல்லுநராதல் வேண்டும். அங்ஙனம் ஒன்றுகூடி வாழ்பவர் தம்முள் சண்டையின்றி ஒற்றுமையுடன் வாழ்வதற்கான பல்பெறும் வசதிகளைச் செய்வதற்கெனவே ஒவ்வொரு தேசத்திலும் இராஜாங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. தமக்குப் பல நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகக் குடிகள் அரசன் ஒருவனை நியமித்துக் கொண்டதால், அவன் தேர்ந்து ஏற்படுத்தி வரும் சட்டதிட்டங்களுக்குப் பயந்து நடக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமாகின்றது. உலகமாகிய உடலுக்கு அரசனே தலை; பிரஜைகள் பல உறுப்புக்கள்; இந்த எண்சாண் உடம்பிற்குச் சிரசே பிரதானம். தலையில்லாத சரீரம் எப்படி உஜ்ஜீவித்து நில்லாதோ அவ்விதந் தான் மன்னன் இன்றிய மா அரும் தேசம்.

குடிகளால் நியமிக்கப்பட்ட மன்னன் குடிகளைக் காட்டிலும் புனிதனானவன் என்பதை யாவரும் மறுக்க

ஒண்ணூர். அதுபற்றி யவனை யாவரும் தக்கவாறு மதிக்கின்றனர். பகலவன் உயர்ந்த இடத்திலிருந்து பிரகாசியாவிட்டால் உலகம் ஒளி பெறாததுபோலவும், கரியமேகங்கள் உன்னத ஸ்தானம் ஒன்றிலிருந்து வருஷியாவிட்டால் உலகம் செழிக்காததுபோலவும், மன்னனை உயரிய ஸ்தானம் ஒன்றில்வைத்து நாம் ஒருங்கு கூடி மதிக்காவிடில் உலகம் உயர்ந்தோங்காது.

"மாதாவுக்குச் சுகமிருந்தால்தான் கர்ப்பத்திற்கும் சுகம்"

என்ற ஓர் பெரியோர் வாக்கிற்கிலக்காக, மாசற்ற மன்னன் யாதொரு குறைவின்றிச் சுகமாயிருந்தாற்றான் குடிகளுக்கும் சுகம் என்றறிதல் வேண்டும். அவனை, மனம் வாக்குக் காயங்களினால் வழிபடவேண்டும். முதலில் மனத்தால் அவனுக்கு எங்ஙனம் நாம் நன்மை பயக்க வல்லோம் என்பதைச் சிறிது கவனிப்போம். மனம் திரிகாண சுத்திகளில் ஒன்று என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அம்மனம் என்றும் களங்கமற்றது. அதைப் பக்குவ நிலைக்குக் கொணர்ந்து பின்னர் ஈசுவரனிடத்தில் நிறுத்தி அவனைப்பாடித் தோத்தரித்தால் நமக்குப் பயக்காதது என்னே! இப்பூவுலகில் ஒன்றும் இல்லையாம். அவ்விதமே அரசனைக் குறித்துத் தினே தினே வழிபட்டு வருவோமாயின் அவனுக்கு ஆயுட் பெருக்கும், தோள்வலியும், மனோதைரியமும், விடா முயற்சியும், செல்வச் சிறப்பும், குடிகள்பால் அன்பும், கடவுளிடம் பக்தியும், நாளுக்குநாள் வளர்பிறைபோல வளர்ந்து தன்னந்தனியாய் அவனது இருதய கமலத்தில் நற்குணங்கள் அரும்பிப் பூத்துக் காய்த்துப் புஷ்பித்துக்

குடிகளிடம் தக்கம் மாறு மணத்தை வெளியிடுமே. இதுவே மனத்தினால் செய்யப்படும் காரியமாம்.

கற்றறியா மூடர்கள் மனம் உருகி இராஜபக்தியுடன் செறிந்து விளங்குதற் பொருட்டு சமயம் வந்த காலத்திலெல்லாம் மகா சபைகள் கூட்டி அவர்களுக்கு நல்ல புத்திமதிகளைப் புகட்டி, அரசனைக் குறித்துச் சிலாகித்துப் பேசி வாழ்த்துவதே வாக்கின் காரியமென்ப.

மன்னனின் பொருட்டு நாம் கொடுக்கவேண்டிய திறைகளை ஒருங்கே செலுத்தி, அவனுக்குத் துன்பம் இழைக்கும் கொடியர்களை வேரறச் சாதித்து, எவ்வழிகளிலும் நமது உடல் பொருள் ஆவி மூன்றினையும் அவனுக்காகச் சமர்ப்பித்து, அவனது துன்பத்தை நமது கண்ணிற் பட்டதைப் போலப் பாவித்து உழைப்பது நங் காயத்தாலாய காரியமாம்.

சூரியனிடத்தில் வெப்பமும், சந்திரனிடத்தில் களங்கமும், மேகத்தினிடத்தில் இடியும், புஷ்பங்களினிடத்தில் முட்களும் இருத்தல் இயற்கை யாதலான், பெருமை பொருந்திய அரசன் எவ்வளவு சிறந்தவனாயினும் உருவத்தில் ஓர் சாதாரண மனுஷ்யனே யாதலால் அவனிடத்திலும் சில குணதோஷங்கள் காணப் பெறுவது சகஜமே. அதுபற்றி, அவனை அவமதியாது நீரைப் பிரித்துப் பாலை யுண்ணும் அன்னம்போல அரசனிடத்தில் காணக்கூடிய குற்றங்களை நீக்கிக் குணத்தை மட்டும் நாம் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

தனக்கும் தன் குடிமக்களுக்கும் துன்பம் இழைக்கும் சத்ராதிகளை யடக்கவும், நியாய பரிபாலனம் நடத்த

வும், தேசநன்மையின் பொருட்டுப் பற்பல காரியங்களைச் செய்யவும் வேண்டிய சதுரங்க சேனைகளையும் ஏனைய தொழிலாளர்களையும் நியமித்துக் காக்க மன்னன் கடமைப்பட்டிருப்பதால் நமக்காக விதிக்கப்பட்ட வரிகளைச் செலுத்த நாமும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். ஓர் மரத்தடியில் உள்ள வேரிற்பட்ட ஜலம் அம்மரம் முழுதையும் பற்றுகிறதன்றோ? நாம் வயிறார உண்ட உணவு ஜீரணித்து நமது தேக முழுவதிலும் வியாபித்து நிற்கின்றதன்றோ? அவ்விதந்தான், அரசனிடம் சமர்ப்பிக்கின்ற வரி நமக்காகவே செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதைக் கீழ்மக்களும் நன்கு உணர்வார்கள்.

ஒவ்வொருவனும் தனக்கென விதித்த வரியை மனமகிழ்ச்சியுடன் செலுத்தி ராஜவிசுவாசத்துடன் விளங்கியிருத்தல் எல்லாவற்றிற்கும் முதற் கடமையாகும். மேனாட்டு மக்களும், கீழ்நாட்டாரும், ஒருங்கு சேர்ந்து ராஜபக்தியைப்பற்றிப் பலவாறுரைத்துப் புகழ்கின்றனர். நமது வேதசாஸ்திரம், தர்மசாஸ்திரம், மனுநீதி, சுக்கிரநீதி, உபநிஷத்துக்கள், புராண இதிகாசங்கள், ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் முதலிய யாவும் ராஜத் துரோகமே பாவங்களுக்கெல்லாம் தலையென நாளும் முறையிடுகின்றன.

ஏழுலகும் படைத்தளித்துத் துடைத்துக் காக்கு
　　மெம்மானைப் பேரரசை யிறைவன் றன்னை
வாழுமு^ ரத்தனையும் வாழ்த்தி யுய்யும்
　　வாறேபோ னமக்கென்ன வாய்த்த கோவை
ஆழுதலோ டவனுக்க நமதென் றெண்ணி
　　யவற்கூறு நாடாவா றகற்றிக் காத்துத்

தாழுதலு மவனேக்க மறிந்துசெய்தற்
றகவாகுங் குடிகளுக்குச் சாதமீதே.

ஆதலின், ராஜத்துரோகி இம்மையிலும் மறுமையிலும் கொடிய தண்டனைக்கு உட்படுவான்.

நீதியுள்ள அரசிறையினல் குடிகள் அடிமைத் தனம் நீங்கி நிற்கின்றனர். தோட்டி முதல் தொண்டை மான்வரையி லுள்ளார் தத்தமக்குரிய உரிமைகளைப் பெறுகின்ருர்கள். அரிய உயிரும் அதற்கு அச்சாணியா கிய உடலும் அவ்வுடலுக்கு ஆதாரமாகிய செல்வமும் காப் பாற்றப்படுகின்றன. நீதிமுறையும் நியாயமும் ஒருங்கே பரிபாலிக்கப்படுகின்றன. அன்னைபோல் இரட்சித்து, தந்தைபோற் சிட்சித்து, மனைவிபோல் இன்பஞ்செய்து, மைந்தன்போற் பணிசெய்து, அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற சதுர்வித புருஷார்த்தங்களை எளிதில் அளிக்க வல்ல கல்வி நாளும் தேசத்தில் விருத்தியாய் வருவது மாசறக்கற்ற மன்னனின் மாண்பினுற்ருன். அந்நிய தேசங்களுக்குச் சென்று வர்த்தகஞ்செய்து திரவியந்தேடி நவீன நாகரீக முறையில் இனிது வாழ்வதும் அரசனின் கிருபையினுற்ருன். பெரிய சபைகளில் தமது அபிப் பிராயங்களை நிலைநாட்டிப் பேசவும், தமக்குரித்தாய மதா சாரங்களைக் குறித்து சம்வாதிப்பதும் அரசனது கருணை யினுலன்றி வேறின்று. ஆதலின், அரசனுக்கு நாம் எவ் வளவு நன்றியறிவுள்ளவர்களாக இருத்தல் வேண்டும் ?

நாய், ஆடு, மாடு முதலிய தாழ்ந்த ஜீவன்களிடத் திலுங்கூட நன்றி சிறந்து விளக்க முறும்போது, ஐம் பெரும் புலன்களின் நாயகர்களான மனிதர்கள் அதனைக்

2

கையாடாது மறந்து வெறுத்து இருத்தல் எவ்வளவு மதியீனம்? தான் பிறருக்கு உபகரிப்பதற்கு ஏற்ற நிலைமையில் ஒருவன் இல்லாது போயினும் தனக்குச் செய்த உபகாரத்தையேனும் மனத்தில் நினைக்கலாகாதா? பிறர் செய்த நன்றியை மறத்தல் தர்மமன்று; அவர்கள் செய்த தீமையை மறந்து இன்புற்றிருத்தலே தலையான தர்மமாம். எவ்வகைத் தருமங்களை யழித்தவர்களுக்கும் ஈடேறும் வழியுண்டாம். செய்ந்நன்றி கொன்றார்க்கு ஈடேறும் வழியே யில்லை. இது பற்றியே வள்ளுவர் வாய்மொழியில்,

"எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்; உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" என்றும்,

"நிலம்புடை பெயர்வதாயினும் ஒருவன்
செய்திகொன்றார்க்கு உய்தி இல்."

எனப் புறநானூற்றிலும் எழுதியிருப்பன சான்றாகும்.

நமக்கு இவர் வேண்டியவர் என்று கருதி ஆபத்து வந்த காலத்து நமக்கு உதவியவருக்கு விரோதமாக, அவர்களுடைய பகைவர்களுடன் கூடிக்கொண்டு அவர்களுக்கு இன்னல் இழைப்பது, தாம் ஏறியுட்கார்ந்திருந்த மரக்கிளையை ஞாபகமின்றி வெட்டிவிடுவதை யொக்கும். அத்தகையான் இவ்வுலகில் செய்ந்நன்றி கொன்ற மா துரோகி என்ற பெரும்பேரொன்று படைக்கின்றான். அவனிடம் நல்லோர் சிநேகியார். அவனால் உலகத்திற்கே என்று மழியாப் பாவமும் பழியும் வந்துசேரும். இவ்வுலகினு மன்றித் தான் செல்லும் உலகிலும் அவனுக்குத் துன்பமே வாய்ப்பெறுவனாதலின், "நன்றி மறவாமை" முக்

கியமாம் என்க. இது பற்றியே, ஔவையும் "நன்றி மறவேல்" எனச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தனள். செய்ந்நன்றி மறவாதபேர்களைச் சற்புருடரென்று உலகில் அகமகிழ்வர்.

அடைக்கலம் எனத் தேடி வருவோர் தம்மைக் காத்தலால் அரசனே மகாபுருஷனும். அஞ்சாமல் எது வரினும் எதுபோகினும் சித்தம் அசைவின்றி நிற்றலால் அரசனே மகாதீரனும். தொடுத் தொன்று சொன்ன சொல் தப்பாது செய்கின்றதால் அரசனே தோன்றலாவான். தூறிக் கலக்கின்ற பேர்வார்த்தை கேளாததால் அரசனே மகாமேருவாம். தன்னை அடுக்கின்ற பேர்க்குவரும் இடர்தீர்த்து இரட்சிப்பதால் அரசனே மகா தியாகியாம். அவரவர் தாரதரம் அறிந்துசெயும் அவ்வரசனே மகா வசிதனும் எனப்படலால், அரசனே மகா புருஷன்; அரசனே மகாதீரன்; அரசனே தோன்றல்; அரசனே மகாமேரு; அரசனே மகாதியாகி; அரசனே மகாவசிதன் ஆதலின் அரசனே எல்லோராலும் நன்கு போற்றற் குரியன்.

அன்னவனுக்கு என்ன அரும் நன்மையைச் செய்து முடிக்கலாம் என்பதை நினையாதவன் மனுஷ்யனே யல்லன். அம்மனுஷ்யன் இப்புவியில் இருப்பதால் ஆயபயனென்கொல்? அவனது செல்வம் குரங்கு கையில் இருந்த பூமாலையை யொக்கும். பன்றியைச் சேர்ந்த கன்றும் மலமுண்ணும் என்றாற்போல அவனிடம் வந்து சேர்ந்த செல்வமும் தன்னியற்கை வலி குன்றி மழுக்கமடைகின்றது. குணமற்ற பேய் முருக்கந்தழை தழைப்பதாலென்ன பயனோ? குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரந்

தென்னவோ? மணமற்ற செம் முருக்கம்பூத் தலர்ந் தென்னவோ? மதுரமில்லா உவர்க்கடல் நீர்ப்பரவியே நிற்பதாற் கொண்ட பயனென்? உணவற்ற பேய்ச் சுரை படர்ந்தென்ன, படராது உலர்ந்துதான் போகி லென்ன? ஆதலின், உதவாத பேர்க்குவரு பெரு வாழ்வு வருவதால் யாது நன்மை?

நம்பொருளை யொருவர் களவாடிப் பிடுங்கித் தம் பால் அடைந்தேகினராயினும் நம்மை ஏசிப்பேசிப் பல் வாறு இகழ்ந்து கூறினராயினும் நாம் எங்ஙன்போய்த் தஞ்சமெனப் புகலுவது? அரசனிடமே யன்றி வேறின் றும். உடனே நம் மன்னன் நம்மைத் துன்புறுத்தியவரை யழைத்து ஒறுத்து நம்மை ஆபத்தினின்றும் விடுவிக்கின் றானன்றோ? ஒருவன் செய்த குற்றத்திற்காகத் தெய் வம் உடனே தண்டிப்பதில்லை; மன்னனோ அவ்வாறின் றி. அக்கணமே யொறுக்கின்றான். இது பற்றியே,

"அரசு அன்று ஒறுக்கும்; தெய்வம் நின்று ஒறுக்கும்"

என்றோர் நன்மொழியும் வழங்கி வருகின்றதே.

"கொலையாற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல்
பைங்கூழ் களைக் கட்டதனோடு நேர்."

என்ற பெரியார் வாக்கிற் கிலக்காகப் பயிரைச் சுற்றிய களையைப் பிடுங்கிப் புறத்தே யெறிவதால் எவ்விதம் பயிர் நன்றாய் விளையுமோ, அவ்விதமே நல்லோரைச் சுற் றிய தீயோரை அரசன் ஒறுத்தல் வேதப்பிரமாணமாம். துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனம் அரச நீதிக்கு உரித்தா யது என்ற கருத்தை,

" குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வழுவன்று வேந்தன் றொழில் "

என்னும் சான்றோர் மொழி நன்கு விளக்குமே.

" தீயோரை ஒறுத்தலும் நல்லோரைப் புரத்தலும்
வேந்தன் றொழில் "

" அந்தணர் நூற்கும் அருமறைக்கும் ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல் "

" மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும்
காவலன் காவலன்றித் தங்கா "

" வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி "

என்பன அரசநீதியை விளக்குவனவாம்.

மன்னனின் மாசற்ற ஆக்ஞையால் தர்மம் பெருகி, அதர்மம் குறுகி எல்லா ஜீவராசிகளும் இனிது வாழ்கின்றன. தண்ணீரில் மிதக்கும் கட்டை தண்ணீர் எவ்வழி ஓடுகின்றதோ, அதுபோன்றே மன்னனின் ஆட்சியை யாம் அநுசரித்தே நடந்தொழுக வேண்டும். " அரசன் எவ்வழி அவ்வழி குடிகள் " என்பது இது பற்றியே யாகும்.

" வரம் புயர நீருயரும்
நீருயர நெல்லுயரும்
நெல்லுயரக் குடியுயரும்
குடியுயரக் கோனுயர்வான்."

" திருவும் அரசிலாரில் வழியில்லை
அரசனும் இல்வாழ்வாரில் வழியில்லை."

" குடித்தனம் செழித்தால் துரைத்தனம் செழிக்கும்."

என்பனவுங் காண்க. யாரைப் பகைத்தாலும் பகைக்கலாம் அரசனைப் பகைக்கலாகாது. மழைக்குக் குடை பிடிக்கலாமே யொழிய இடிக்குக் குடைபிடிப்பார் இவ்வுலகில் யாவரே உளர்? வேந்தனே நம்மீது சீறின் நமக்கு ஆந்துணை யாது? அரசனைப் பகைத்திட்டவர் ஆருயிர் இழப்பரன்றோ? நதி உடைப்பெடுத்தால் அணை போடலாம்; கடல் கரை புரண்டால் யாவரே அணைபோட வல்லார்? ஆதலின் யாவரும் அரசனிடத்து அன்புகொள்ள வேண்டும்.

" கொற்றவ னறிதல் உற்றிடத் துதவி."

பல்வளஞ் சிறப்பினை யுடைய அயோத்தியில் பெருமாட்சியுடன் அரசு புரிந்த மன்னனும் அரிச்சந்திரனின் நன் மந்திரியும், கோதிலாப் பெருங் குணத்தானுமான **சத்தியகீர்த்தியும்**, ஸ்ரீ ராகவனின் பிரஜையான குகனும் இராஜபக்தியில் மிகப் பேர்படைத்தது உலகறியாதோ!

இராஜபக்தியே புருஷன் ஒருவனுக்கு அழகு செய்விக்கும் அணிகலனும். அஃதே உலகினரை இன்புறுத்துவது; புதைத்த பொருள்போலக் காலாந்தரத்தில் உதவுவது. இராஜபக்தியே பல்வகை இன்பங்களையும் அவற்றிற்குரிய சாதனங்களையும் கொடுப்பது. இராஜபக்தியே பூவுலகெங்கும் புகழொளிபரப்புவது. இராஜபக்தியே பரமானந்தத்தைப் பயப்பது. இராஜபக்தியே வேற்று நாடுகளில் உறவினர்போலப் பல்லுபசாரமும் புரிவது. இராஜபக்தியே உற்றுழி உதவுவது. இராஜபக்தியே

வேந்தரவைக்கண் வீறடைவது. இராஜபக்தியே பல்லரும் இன்பங்களுக்குங் கருவியாய பொருள். இராஜபக்தியே வறுமைப்பிணியைப் போக்கவல்லதோர் அரும்பெருஞ் செல்வம்; இராஜபக்தியே யாவரிடத்தும் நன்மதிப்பை விளைவிக்கும். இராஜபக்தி யுடையோனே அறிஞன்; அவனை ஞாலம் புகழ்ந்து பேசும்; பகைஞர்கள் நடுக்கங் கொள்வர்; சிரம் உடற்கு ஏற்றம் என்னத் திகழுவன். பலவாறுரைப்பதென்? இராஜபக்தியே பொருள் இன்பம் முதலிய எவையும் பயப்பதால் யாவரும் இராஜபக்தியுடன் என்ஞான்றும் எவ்விடத்தும் இன்புற்று உய்வாராக!

ஆங்கில துரைத்தனத்தின் நற்பயன்

“ அறந்தலை நிறுத்தி வேதம் அருள்சுரந்
தறைந்த நீதி
திறந்தெரிந் துலகம் பூணச் செந்நெறி
செலுத்தித் தீயோர்
இறந்துக நூறித் தக்கோ ரிடர்துடைத்
தேக வீண்டு
பிறந்தனன் பிறவி நோய்க்கு மருந்தவன்
பிறிதொன் றுண்டோ ! ”

பூமாதின் அழகிய முகத்தின் திலகமே யென்ன விளங்கும் இப் பரத கண்டத்தில் நற்புகழ்பெற்ற நல் அரும் மாந்தராய நம் இந்தியருக்கு ஆங்கில துரைத் தனத்தார் நாளும் இயற்றிவரும் எண்ணரிய நன்மைகளை இங்ஙன் எடுத்துரைப்பதன் முன்னர் அவ்விந்தியாது ஆதிவரலாற்றிற் சிலவற்றை எடுத்துக் குறித்தல் முக்கியம் என்பது சொல்லாமலே பெறப்படுவதாகும்.

இந்திய மகமதிய மன்னர் காலத்து இத் தேசத்தின் நிலைமையைக் குறித்து நூன்முறையாயும், கற்சிலைகளாலும், கர்ண பரம்பரையாகவும் அறிந்த முதியோர், எண்ணிக்கை யற்ற அரசர் ஏககாலத்தில் ஈண்டு ஆண்டு தத்தமக்குள் சண்டையிட்டு ஒற்றுமையே யின்றி ஒருவருக் கொருவர் பயந்து ஒளிந்து வசித்து வந்தனர் என்பதை நன்கு கூறுவரே.

ஜாதி வித்தியாசத்தினுல் ஹிந்துக்களும் மகமதியர்களும் ஜன்மதுவேஷம் பாராட்டிய விதமும், அதனுல் விஸ்தாரமான நாடுகளை யழித்து, கிராமங்களை யெரித்து, வீடு வாசல்களைக் கொள்ளையடித்து, ஜனங்களிடம் அநியாய வரிகளை இறுத்துக், கற்ருேர்க்கும் மற்ருேர்க்கும், உற்ருேர்க்கும் உறவினர்க்கும், பெண்டிர்க்கும் பிள்ளைகட்டும் துன்பம் இழைத்து யாவர்க்கும் பீதியைத்தந்த கொடுமையைக் கேட்கும் நமக்கும் மயிர்க்கூச்செரியாதுநில்லாது.

நாடுகளிலெல்லாம் திருடரும், காடுகளிலெல்லாம் வழிபறிக்காரரும் உலவி நின்றதால், யாவரும் திரள் திரளாய் ஆயுதபாணிகளாய்ப் போனுலன்றித் தங்கள் உயிரைக் காத்து வருதல் அரிதாம்.

அப்போது தெருக்கள் அருமை ; அயாத வீதிகள் கிடையா ; தபாற்சாலை, பாடசாலை, நீதித்தலம், வைத்திய சாலை, அச்சுப்புத்தகம், புதினப் பத்திரம், திரவிய வர்த்தகசாலை முதலியன கனவிலும் இன்று. பாடுபட்டுத் தேடிய பொருள் புதைவுற்றன; நாடுகளில் உள்ள நல்லோர் வதைகொண்டனர். அருந் தவத்தோர் வெறும் மனத்தோரரயினர் ; பெரும்பொருளார் உறுந் துன்பம் எண்ணிக்கையற்றன ; தமது உடல் அழியாமலே அவர் பெற்ற புனர் ஜன்மம் மிகுதி கொண்டன. தம்மைப் பகைவர்கள் நாளும் வருத்துவாராதலின், அவர் பரம ஏழை எளியர்களைப் போல நடித்தனர். இராஜ பொக்கிஷங்கள் எளிதில் காலியாக்கப்பட்டன. உருவுந் திருவும் மிக்க பெண்டிரது கற்பிற்கும் ஓர் பங்கம் நேரிடுதலும் உண்டு. மனிதர்

தத்தம் ஜாதி வகுப்பின்படி தமக்கென விடப்பட்ட தொழில்களைச் செவ்வனே செய்து ஊக்க முடையவராய்ச் சீருஞ் சிறப்பும் பொருந்தித் தக்க உன்னத ஸ்திதியில் நில்லாதொழிந்தனர். ஐம்புலன்வென்ற சாதுக்கள் நாட்டில் இருப்பின், தம்மைக் கொடியர் வருத்துவரோ என்ற பெரும் பயத்தால் மரவுரிதரித்து காடு மலைகளில் புகுந்து ஒளிந்து தவமியற்றுவாராயினர்.

ஒருவன் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களைப் பார்க்க விரும்புவனாகில், அவன் தன்னுடைய சொத்து சுதந்தரங்களை மனைவியிடம் உயில் எழுதுவித்துப் போவன். நாளும் திருடர்பயம் அதிகரித்து வந்ததால், குடிமக்கள் பகற்காலத்தில் உறங்குவதும், இராக்காலத்தில் விழிப்பது மாயிற்று. அதுபற்றிப்பற்பல கொடிய ரோகங்களுக்கு அவர்கள் உட்பட்டு எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி யெண்ணி ஏழைநெஞ்சம் புண்ணாகித் தவித்து நின்றனர்.

ஹைதர் காலத்திலும் நம் மூதாதையர் மரங்களின் உச்சத்துச் சென்று, பறவைகள் இடத்தில் தாங்கள் ஒன்றியிருந்து கனியேனும் அரிய செங்காயேனும் உதிர் சருகு கந்தமூலங்களேனும் புசித்துப்பகைவர்களின் கொடுமைக்குப் பயந்து கண்மூடி வாய் திறவாதுமௌனியாகித் தனியாயிருந்து வருந்தியதை உலகறியாதோ? தங்கள் உயிர்காக்கத் தம்மிடம் உள்ள அரும் பெரும் செல்வம் யாவையும் பெரும் பாத்திரங்களில் வைத்து நிரப்பிக் கிணறுகளில் போட்டு அவைகளின்மீது மண்ணை நிறைத்ததனாலன்றோ தற்போது நம்முட் சிலர் அவைகளைக்கையாடி இனிது வாழ்வது! மற்று, நம் வாய்கொண்டு

எடுத்துரைப்பதற்கும் கொடியவான எண்ணிறந்த கொடு மைகளால் சிற்சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் நம் மூதாதையர் அவதியுற்றதைப் பன்னிப் பன்னிப் விரித் துரைப்பதால் நம் மனம் அனலிலிட்ட மெழுகுபோன்று உருகி வாட்டமுறும் ஆகலான், அதனைத் தேற்ற ப்ரிடிஷ் செங்கோன்மையின் நன்மைகளின் மகிமையை யெடுத்து உரைத்துக் கோதிலாப் பெருங் குணத்தரான ஜ்யார்ஜ் சக்கரவர்த்தியைக் குறித்துச் சிறுமொழி விடுப்பாம்.

உலகத்திலுள்ள மன்னர் யாரினும் ஆங்கில மன்ன ரைப்போன்று மிகுந்த நாகரிகமுள்ளவர்களும், தனவந் தர்களும், நுண்ணறிவாளர்களும், ஊக்கமுடையவர்களும், காருண்யம் பொருந்தியவர்களும் வேறு இலர் என்பது யாவரும் ஒப்ப முடிந்த உண்மையே. அத்தகையாரின் ஆட்சியின் கீழ் நாம் எல்லோரும் மதுவையுண்டு களிக் கும் தேனீயைப் போன்று அவர்கள் இழைக்கும் நன்மை களைப் பகிர்ந்து உண்டு வாழ்தல் பூர்வ புண்ணிய வசமே யென்பர் அறிவுடையோர்.

உலகத்தில் ஐந்திலொரு பாகம் ஆங்கில மன்னரால் ஆளப்பட்டு வருகின்றது. ஆதலின், வேறு எந்த இராஜ் யத்தைக் காட்டிலும் ஆங்கில இராஜ்யமே மிகவும் விசா லித்ததாகும். சுருங்கக் கூறின்,

“திருவளர்ப் பதுமநாதன் தேசுறும் இடங்கள் தோறும்
உருவளர் அரசு தாங்கும் உத்தம குலத்தின் முன்னோர்”

என்றவாறு, சூரியன் அஸ்தமியா தேசத்தார் ஆங்கிலேயர் என்பது குன்றின் கண் இட்ட தீபம் போன்று இனிது பெறப்படுவதாம். செய்தொழின் முயற்சிகளிலும், வியா

பாரத்திலும், கடல்வன்மையிலும், இராஜரீகத்திலும், ஊக்கம், உழைப்பு, ஔதாரியம் முதலியவற்றிலும் சிறந்த இத்தகைய மாந்தர்கள், சுமார் 250 வருஷங்களுக்குமுன்,

"கரும்பொடு பெருஞ் செந்நெற் குலையுந்திக் கமலத்திற்
புள்ளெழுந்து புறம்பாயப் புனல்பாயக் கருமேதி
மன்னர்களுடன்பாய வயலின்மிசைக் கயல்பாயச்
சங்கீன்ற வெண்முத்துஞ் சலஞ்சலமும் பசும்பொன்னும்
அங்கங்கே யுழவர்களுக் களித்தினிது திரைக்கரத்தால்
எங்கெங்குஞ் சென்றெய்தி யிருமருங்கும் பொருதலைத்து
மங்கையர்கள் மனம் போன்று வருகலுழி நுரை சுமந்து
அறிவோர் பொருள் போன்றங் ககலிடத்திற் பொருள் பெருக்கி
நிறைவாகத் தெளித் தெங்கு நிரம்பித் தவவளம் பெருக்கி
யன்னது சூழ் பெருவள நாட்டளப் பரிய காட்சியது"

என்று சொலப்பெற்ற இப்பாதகண்டத்தின் பிரமிக்கத் தக்க செல்வச் சிறப்பினையும் இந்தியர்களின் கபடற்ற தனத்தையுங் கண்டு அவர்களுடன் பலபொருள்களில் வியாபாரஞ்செய்து வாராநிற்கையில், அப்போது இருந்த சுலுத்தான் மகமுது, கிஜினி மகமுது, கோர், தைமோர், மொகலாயர், யவனர், நாதர்ஷா, பாரஸீகர் முதலியவர்கள் இந்தியர் பலரைக் கொன்று, தேவாலயங்களை யழித்துக் குடிகளைச் சூறையாடுவதைக் கண்டு மனம் பொறாது தாங்களே அவர்களை எதிர்த்து விரட்டி ஓட்டி யழித்துப் பற்பல விடங்களில் மிக்க பலம் பொருந்திய கோட்டைகளைக் கட்டி இராணுவங்களை யணிவகுத்து நிறுத்தி இந்தியாவை அன்னிய சத்துருக்களால் அபாய மின்றிப் பாதுகாத்தனர்.

இந்தியாவிலுள்ள சிற்றரசர்கள், துருக்கர், சீக்கியர், கூர்க்கர், யவனர், மராட்டியர், இராஜபுத்திரர், பிண்டாரிகள், தங்களுக்குள் இருந்த விரோதத்தால் ஒருவரோடொருவர் போர் செய்தபடியே யிருந்தனர்; ஆதலால், எப்போதும் உதையும் கொலையும் கொள்ளையும் நாட்டில் மிகுவுற்றிருந்ததால் ஏழை எளியர் ஒரு நாளிலேனும் சுகஜீவியா யிருந்தாரில்லை. தற்போதோ, இந்தியாவின் உட்போர்கள் யாவும் நின்றுவிட்டன. இந்தியாவின் எந்த பாகத்தவனும் ஒரே தன்மையான சுதந்தரத்தைப் பெற்று இனிது வாழ்கின்றான். எங்கணும் ஒரேவித பிரமாணம்; ஒரேவித நீதி; ஒரேவித காவல்; ஒரே வித இராணுவம்.

பிரயாணிகளைப் போன்று தாங்களும் மாறுவேஷம் பூண்டு, வர்த்தகர்கள் பிரயாணிகள் முதலியவர்களுடன் சென்று நடுவழியில் அவர்கள் வாயில் துணிகளை வைத்து அடைத்துத் திணித்து அவர்களது பொருளைக் களவாடி, கிராமங்கள் தோறும் சென்று ஊரை நெருப்பிற் கிரையாக்கி யழித்த தீவர்த்திக் கள்வரை நமது காருண்ய ஆங்கிலேய கவர்மெண்டார் பிடித்துச் சிறையிட்டுத் தக்கவாறு தண்டித்து அத்தகைய பெருங்கொள்ளையையும் மாயத் திருட்டையும் நிறுத்தியதை எவரும் இனிது அறியாதிரார்.

ஏழை எளியன், கூன்குருடு, நொண்டி சப்பாணி, படித்தவன் படியாதவன், யாவரும் தமக்குரிய நன்னீதிகளைத் தற்காலத்தைப் போன்று முற்காலத்திலும் பெற்றதுண்டோ? தன் மனச் சாட்சிக்கு விரோதமாக ஒரு தனவான் ஒரு குற்றமுள்ள காரியத்தைச் செய்து விடு

வானாகில், பணப்பைகளை அக்காலத்து நீதியதிபதிகளுக்கு வாரியெடுத்துத் தருவதால் அவன்பால் நின்றது நியாயம். தற்போதோ, எந்த ஏழைக் கீழ்மகனும் ஒரே தன்மையான நிர்ப்பக்ஷமான நியாயத்தைப் பெறுகின்றான். அதன்பொருட்டு சட்டங்களும் நீதிஸ்தலங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

கொடும் வியாதிகளாகிய வைஸூரி, காலரா, ப்ளேக் முதலியவும் வேறு எந்த கொடிய ரோகங்களும் ஸூர்யனைக் கண்ட பனிபோன்று ஒழியும்படியாக அவ்வளவு அருமையான மருந்துகளை ஆங்கில துரைத்தனத்தார் தயார்செய்ததால் யாவரும் அவைகளை இலவசமாகப் பெற்று உண்டு இனிது வாழ நம் இந்தியாவில் வைத்திய சாலைகளும் இலவச வைத்தியமும் உலவி வருவதை யாவரும் உணர்வார்கள்.

ஆங்கிலேயர் இந்தியாவினுள் வந்தபோது எப்பக்கங்களிலும் ஒரு நல்ல தெருவாகிலும் இல்லை ; ஆறுகளைக் கடக்க மரப்பாலங்களே உபயோகிக்கப்பட்டன ; ஆதலின், ஒரு ஊரிலிருந்து மற்றோர் ஊருக்குப் போவதென்றால் ஆற்றுவெள்ளப் பெருக்காலும், திருடர்களினால் உண்டான பயத்தாலும், எங்கும் பரவியிருந்த மண்ணின் வெப்பக் கொடுமையாலும் ஜனங்கள் கொண்ட அவதிகள் எண்ணிறந்தனவாம். ஏழைகள் பாதசாரிகளாய் நாளெல்லாம் நடந்து இராத்திரியில் பயணத்தை நிறுத்துவர். தனவந்தர்களோ வெனின், குதிரைகள் மீதும், பல்லக்குகளிலும், தக்க காவலுடன் போவார்கள். பரிதாபமான நிலையில் இருந்த தெருக்களினூடே வண்டிகள் போதல்

அரிது. இவ்வித கொடுமைகள் யாவையும் சகித்து அவர்கள் போயினும் தங்கள் குறிப்பிட்ட இடத்தை யணுக நெடுநாட் செல்லும். புறப்பட்டவர்களுக்குள், மழையாலும், வெயிலாலும், பசியாலும் வருந்தி, காட்டு மிருகங்களின் கொடிய வாய்க்கு இரையாகாமலும் திருடர் கைவசத் தகப்படாமலும் பிரயாணஞ் செய்தவர் சொற்பரே யாவர்.

ஓரூரில் பஞ்ச முண்டாயின், அந்நிய ஊரிலிருந்து தனதான்யங்களைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தல் பகீரதப் பிரயத்தனமாம். தற்காலத்திலோ, ஆங்கில துரைத்தனத்தின் கிருபையால் எண்ணிறந்த சிறந்த அகன்ற வீதிகளும், ஒப்பற்ற பலமான பாலங்களும், எங்கும் பயமின்றிக் குறைந்த செலவில் அதிக தூரம் சொற்ப காலத்திற்குள் சுகமாய்ப் போக ரயில்பாதைகளும் அமைத்திருப்பது இராஜபக்தி மிகுந்துள்ள ஒவ்வொரு இந்தியனின் மனத்திலும் பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்துநிற்கின்றது. மேலும், தற்காலத்திலே ஒரு காலணா அல்லது அரையணா செலவழித்தால் நமது எல்லா அந்தரங்க விஷயத்தையும், நம் இந்தியாவில் எந்த மூலையிலுள்ள எவனுக்கும் எழுதியனுப்பி அவனிடத்திலிருந்து எவ்விஷயத்தையும் எவ்வித சீமான்களையும் எளிதில் பெறலாகுமே. ஆயிரமைல் தூரத்திலுள்ள ஒருவனுக்காக, நம் ஊரிலுள்ள தபாலாபீஸில் எவ்வளவு மொத்த தொகையையும் கட்டித் தொலைந்து போனதில்லை ; எந்த முக்கிய சமாசாரத்தையும் அவனுக்குச் சிலமணி நேரங்களுக்குள் அறிவிக்கலாகும்.

அஞ்ஞான இருள் மூடப்பெற்றிருந்த நம் இந்தியருள் பலர் துஷ்டதேவதைகளுக்கு நரபலி கொடுத்ததும்,

கைம்பெண்கள் தத்தம் கணவருடன் தகனிக்கப்பட்டதும், பிறந்த பெண் சிசுக்களைக் * கொன்றுவருவதும் அடியோடு தடுக்கப்பட்டது ஆங்கில துரைத்தனத்தின் மாட்சிமையினாலன்றோ?

தேயிலை, காப்பி, நீலம், பருத்தி முதலியன தற்போது ஆங்கிலேயரின் முயற்சியால் இந்தியாவில் அதிகமாய்ப் பயிரிடப்படுகின்றன. சணல் வியாபாரம் மிக்குற்று விளங்குகின்றது. வருஷத்தில் சுமார் நூறு கோடி ரூபாய்கட்குமேல் இந்தியாவினின்று ஏற்றுமதியாகின்றது என்பதைக் கேட்க எல்லா இந்தியரும் மனம் மகிழாதிரார். ஏற்றுமதி எவ்வளவு பெருக்க மடைகின்றதோ, அவ்விதமே இறக்குமதியும் பெருக்க மடைவதால் பூலோகத்திலுள்ள எல்லாவித சாமான்களும் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டு வர்த்தகம் செய்யப்படுகின்றபடியால், இந்தியாவை "பூலோகக் கடைவீதி" என்று வழங்க இடம் உண்டாகின்றது.

ஔரங்கசீப், திப்புசுல்தான் போன்ற கொடிய மகமதியர் ஹிந்துக்கள் யாவரையும் தம் மதத்தில் வலியசேர்ப்பதும், ஹிந்துப் பெண்டிரைத் தம் வசத் தடக்க முயலுதலும், "ஜஸியா" என்ற கொடிய வரிகளை அவர்களிடமிருந்து வசூலித்ததும் தற்போது ஒழிந்து எவனும் தான் விரும்பிய மதத்தை யனுசரிக்க இடம் உண்டாயிருப்பது விரும்பத்தக்கதன்றோ?

---

* இக்கொடிய வழக்கத்தை இராஜபுத்திரர் கையாடினர்; முதலில் பிறந்த பெண்பிள்ளை தேவதாசியாக்கப்பட்டது.

விவாகவரி, மதவரி, மரவரி, காலிவரி முதலிய அநியாய வரிகளை ஆங்கில துரைத்தனத்தார் நீக்கியதால் அவர் தம் காருண்யம் நன்கு விளக்கமுறுமே.

அவர்செய்த நன்மைகளைத் தொகுத்தே மாணவர் மனத்துள் பதிந்து நிற்பான் வேண்டித் தற்காலத்துப் புலவரொருவர்,

"திருவளர்ப் பதும நாதன் தேசுறு மிடங்க டோறும்
உருவள ராசு தாங்கு முத்தம குலத்தின் முன்னோர்
பொருவலி படைகள் பூண்டு பூதலத் துற்ற மாசு
வெருவிடப் போக்கிப் பாரோர் விழைதர ஆட்சி கொண்டு,

அன்னிய பகைஞ ராற்றல் அடக்கியுட் போர்கள் யாவுந்
துன்னிய வொளியின் முன்னர்ப் பனியெனத் துடைத்துக் கொள்ளை
மன்னிய களவும் போக்கி மதியிலர் கொள்கை தாமும்
பின்னிட நிறுத்திச் சட்டம் பிறங்கிட வைத்து மேன்மேல்,

மருத்துவ தான மெங்கும் வகையுற வமைத்துப் பாரின்
தெருத்தொறு மிருப்புப் பாதைத் தேரினை நடத்தும் வீதி
இருத்தித பாலின் சாலை யியங்குற நாட்டித் தந்திப்
பொருத்தியே வணிகம் பற்பல் பொலிவுற விருத்தி செய்து,

இந்திய தேயத் தாதி யேனைய மாந்தர் யாருந்
தந்தம மதத்தின் செய்கை தடையிலா தியற்றி நாளும்
சிந்தனை கலக்க மென்றுந் தீர்ந்திட வரிகள் எல்லாம்
நொந்தெமக் களித்திடாது நொய்யதாச் செய்தோ மென்றும,

நாட்டினிற் காய பற்பல் நலங்களை வகுத்து வாரி
கூட்டிடு வங்க மாதிக் குறையற விடுத்து மென்மேற்
கோட்டமில் குணத்தர் யாரும் குதுகலித் தினிது வாழத்
தாட் டிக வரசு வோம்புஞ் சதுர்மிகு தூய்மை மிக்கோர்."

எனச் சுருக்கமொடு கூறியுள்ளார்.

எல்லா இந்திய மக்களும் மேனாட்டுக் கல்வியில் நன்கு விளக்கமுற ப்ரிடிஷ் கவர்மெண்ட் எடுத்துக் கொண்ட ஊக்கம் மிகவும் மெச்சற்பாலது. அதனிலும், நமது காருண்ய சக்கரவர்த்தியான ஜ்யார்ஜ் மகிபர் இந்தியாவின் முன்னேற்ற விஷயமாகக் காரிய சித்திகளால் காட்டியுள்ள மதிப்பை எவ்விதம் எடுத்துரைப்பது? ஜ்யார்ஜ் மன்னன், கல்வி, கேள்வி, அறிவுடைமை, பொறையுடைமை, செங்கோன்மை, ஊக்கமுடைமை, ஆள்வினையுடைமை, கீர்த்தி, பிரதாபம், துஷ்ட நிக்ரகம், சிஷ்டபரிபாலனம் முதலியவற்றில் ஈடும் எடுப்பும் அற்றவர்; அப்புரவலன் 'நண்பினர்க்கு நல்லமுதும் பகைவர்க்குப் படுவிடமும் போன்றவன்; தண்ணளியால் தருமனையும், ஈகையினால் வருணனையும், வடிவழகால் மாரனையும் வென்றவன். அவன் கலைமகளுறைதரு நாவுடையான். மலர்மகளமரும் மார்புடையான். பாரும் விசும்பும் படர்ந்த பெரும்புகழான். திசையெலாஞ் சென்றுலவும் செங்கோலான். தண்டையுஞ் சதங்கையும் மயிற்பிச்சமு மணிந்து வட்ட மிட்டு நட்ட மிடும் வெண்புரவியும், புவியின்மே னடக்கும் புயலினம் போன்று, எண்டிசைக் கரிகளும் இணையல்லவெனத்தக்க திண்களிறும், கொடுமுடி யொத்த குடமும் அருவிகளொத்த கொடிகளுமுடைய குலகிரி போன்ற இரதமும், விடமொத்த சினமும் நிலைபெற்ற மனமும் விசையுற்ற நடையும் இடியொத்த குரலும் எழுவொத்த புயமும் மணலொத்த தொகையுங் கொண்ட அதிருங் கழற்காற் போர் வீரரும் என்ற நால்வகைப் படையும் தன தேவல்வழி நிற்கப் பெற்றோன். மற்றும், அவ்

வேந்தன் ஆடவர் பெண்மையை அவாவுந் தோளினன். மாற்றலர் கலக்கமெய்த முரசங் குமுறும் வாயிலான். மற்றைய வேந்தர்களுடைய மணி மகுடங்கள் உரிஞ்சுத லான் வயங்கிக் கதிரெறிக்கும் கழற்காலினன். வேற்றரசர் திறை கொணர்ந்து தலைப் பெய்து குடங்கையிற் றலைகிடத்திக் கிடந்துறங்கும் முற்றத்தான். அயர் வறு மீகையோ டறத்தினிலையன்; மயர்வுறும் வண்மையன்; மா பாக்கியன்; வியப்புறுந் திறனொடு வியக்கமா வனைவெலாம் பெற்ற நயனுடை நாயக நற்குணக் குன்று.

* " தாயொக்கு மன்பிற் றவமொக்கு நலம் பயப்பிற்
சேயொக்கு முன்னின்றொரு செல்கதியுய்க்கு நீரான்
நோயொக்கு மென்னின் மருந்தொக்கு நுடங்கு கேள்வி
ஆயப்புகுங்கால் அறிவொக்கு மெவர்க்கும் அன்னான் "

என்ற பெரியார்மொழி இந்த ஜ்யார்ஜ் மகிபனுக்கே நிதரிசனமாகக் கொள்ளற்பாலது. புகழும் வீரமும் பொருந்திப் பொருளிற் றக முயலுந் துரந்தரனுகிக் குணங்கள் மிகநின்ற இவ்வரும் மன்னன்,

" அறத்தறு தந்தை யென்கோ! யாருயிர் அமுத மென்கோ
திறத்துறு தவம தென்கோ! தேரரும் அருள தென்கோ!
புறத்துயிர் யாவும் பேணும் புண்ணியப் படிவ மென்கோ!
நிறத்துயர் முறைசெ யாட்சி நிறுத்துதற் காய தென்று

சந்திரன் வரவை நோக்குஞ்ச கோரமாம் பறவை போலும்
கந்தர வரவை நோக்குங் கான்முளைப் பயிர்கள் போலும்
நந்தலி லாவை நோக்கும் நாகிளங் கன்று போலும்
இந்திய மாந்தர் யாரும் எற்றிடக் கரங்கள் கூப்பி,

---

* கம்பராமாயணம்

வேண்டுவோர் வேண்டற் காகி மேதகை குணத்த தோடு
காண்டகு கருணை பொங்கிக் கடைக்கணித் தபயம் ஈய
ஈண்டு முன் வந்து தேய வியற்கையை யுணர்ந்த ஞான
ஆண்டவ னாகிப் பற்பல் அருங் குறை தீர்க்க வுன்னி,

கற்பினிற் கணியா யெங்கும் கவினுறு மேரி யம்மை
பொற்புறு நோன்பி னூற்றற் பொலிவுறப் பிறங்க மென்மேல்
அற்புறு புடவி நங்கை யளிகொள மடங்க லேற்றின்
நற்புக ழாதனத்தி னன்குவீற் றிருந்து மௌலி"

தரித்து 1911-ம் வருடி டிசம்பர் மாதம் 12உ யதினம் நம் மக்களின் மனத்தேர்ச்சியின் பொருட்டுத் தேனினும் இனிய மொழியில் திருவாய் மலர்ந்ததை உலகறியாதோ?

"என் முன்னோர்களால் உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட உரிமைகளையும் சுதந்தரங்களையும் எப்போதும் நீதியுடன் பாது காப்பேனென்ற உறுதிமொழியும், உங்கள் க்ஷேமமும் சமா தானமுமே என் முக்கிய கவலையா யிருக்குமென்றும் நான் உங்க ளுக்கு நேரில் சொல்ல இச்சமயம் வாய்த்ததைப் பற்றி வெகு வாய் சந்தோஷிக்கின்றேன். கருணையுள்ள கடவுள் என் பிரஜை களைப் பராமரித்து, அவர்கள் க்ஷேமத்திற்காக நான் செய்ய வேண்டிய முயற்சிகளில் எனக் காதரவா யிருப்பாராக!"

என்ற அவரது நன்மொழியையும், மற்றோர் சமயத்தில் அச் சிங்கார மண்டபத்திலேயே தமதினிய குரலெடுத் துத் திரும்பவும்,

"மந்திராலோசனை சபையிலுள்ள நமது கவர்னர் ஜெனரலோடு ஆலோசனைசெய்து நமது மந்திரிகளின் அபிப் பிராயப்படி இந்தியா கவர்மெண்டின் இராஜஸ்தலம் கல்கத்தாவி லிருந்து பழைய தலை நகரமாகிய டெல்லிக்கு மாற்றுவதாய் நிச்சயஞ் செய்துவிட்டோம். இம் மாறுதலின் பயனை வங்கா ளம், ஒரிஸா, சோட்டா நாகப்பூர் ஒரு டிப்டி கவர்னருக்கு

அடியிலும், ஆஸாம் ஓர் சீப் கமிஷனருக்குள்ளும் அடங்கியிருக்கும். இந்த மாகாணங்களும் எல்லைகளும் இந்தியா மந்திரியின் சம்மதத்தின்பேரில் கவர்னர் ஜனரல் அவசியமானபடி யமைப்பார். இம் மாற்றங்களால் இந்தியா இப்போதைவிட நன்றாய் ஆளப்பட்டு, நமதன்புள்ள பிரஜைகளின் க்ஷேமத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அதிகரிக்கவேண்டுமென்பதே நமது மனப்பூர்வமான விருப்பம்" என்று திருவுளம் பற்றியதையும் கேட்கும் நமக்கு, ஜ்யார்ஜ் மகிபர் எத்தகைய தயாள குணத்தார், நம்மீது எவ்வளவு அன்புடையார் என்பது நன்கு பெறப்படுவதன்றோ?

உலகத்திற்குக் கண்கள் மூன்று. ஒன்று சூரியன், ஒன்று கல்வி, ஒன்று அரசன். இம் மூன்று கண்களில் ஒன்று இல்லையாயினும் உலகம் நடவாது. கல்வியறிவோடு கூடிய அரசன் இரு கண்களோடு கூடியிருத்தலால் அவன் சூரியனிலும் அதிகம் ஆகின்றான். வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்திற்குச் சமமான செங்கோலைக் கையிற்றரித்த அரசர்க்குச் சொல்லிய நற்குணங்கள் யாவும் ஒருங்கு திரண்டு அவதரித்த மூர்த்தியாகிய நம் ஜ்யார்ஜ் சக்கரவர்த்தி, 1912-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 6உ கல்கத்தா சர்வ கலாசாலையில் வெளியிட்ட அருமொழிகள் கல்வி சம்பந்தமாகலான் இந்தியர் யாவரும் கவனிக்கத் தக்கனவேயாம்.

"இந்தியாவின் உயர்தரப் படிப்பில் நான் எடுத்துக் கொள்ளும் கவலையை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த எனக்குச் சமயம் வாய்த்ததால் மிக்க சந்தோஷம். இந்தியருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் ஒற்றுமையிருப்பது இந்தியாவின் க்ஷேமத்துக்கு இன்றியமையாத பெரிய ஆதார

மாகும். இவ் வொற்றுமையை இந்திய சர்வ கலாசாலை களே நாளுக்குநாள் அபிவிர்த்தி செய்ய வேண்டு மென்று நான் கோருகிறேன். தத்துவ சாஸ்திரம், கைத்தொழில், முக்கிய படிப்புகளுக் கேற்ற சாதனங்களும், மாணுக்கர் சுய ஆராய்ச்சி செய்யத்தக்க சமயங்களும் அமையா விடில் தற்காலத்து சர்வகலாசாலை பூர்த்தியாகாது. உங்கள் பழமையான சாஸ்திரங்களைப் பெருமையாய்க் காப்பாற்றி மேல்நாட்டு நூதன சாஸ்திரங்களும் இந் நாட்டில் அபிவிர்த்திச் செய்யவேண்டியது உங்கள் கடமை. கல்வியுடன் நற்குணமும் மாணுக்கரிடம் பதியச் செய்ய வேண்டியது உங்களுடைய முதன்மையான பொறுப்பா யிருக்கட்டும். குணமற்ற கல்வி யாது பயன்படும்? இந்தி யாவின் எப்பக்கத்திலும் பழயன கழிந்து புதியன தோன்றுவது மெச்சத்தக்கதே. கல்வியே உங்களிடம் இவ்விதம் மாற்றம் உண்டாக்கி நம்பிக்கையைத் தூண்டு கிறது. இன்னும் உயர்தரக் கல்வியபிவிர்த்தியினுல் உங் கள் நம்பிக்கை முன்னிலும் உறுதியடைந்து உங்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்கும். ஆகையால் நம்பிக்கையாயிருங் கள். இந்தியாமுற்றிலும் கல்விச்சாலைகள் நிரம்பி இராஜ விசுவாசமும் தேசபக்தியும் நிறைந்த பிரஜைகள் அதிக ரித்து அவர்கள் வியாபாரம், வேளாண்மை, கைத்தொழில் முதலியவற்றில் மேல் நாட்டாரைப்போலவே விர்த்தி யடைய வேண்டுமென்பதே என் அளவற்ற ஆவல். இந் தியர் வீடுகளில் சந்தோஷமும் செழிப்பும் சமாதானமும் விளங்க ஆசிக்கிறேன். கல்வியே இவற்றிற்கெல்லாம் அஸ்திவாரமாகிறபடியால் இந்தியரின் கல்வி யபிவிர்த் தியே என் கவலைகளில் முக்கிய கவலையாயிருக்கும்'.

எங்கும் புகழ் எட்வர்ட்டின் புதல்வரான ஜ்யார்ஜ் மகிபர் எவர்க்கும் குறைசெய்யாதான்; பொங்கும் தயை குணசீலன்; நல்ல அலெக்சாந்திரி பாலன்; அழகி மேரி யின் அன்பன்; பழகும் பலகலை கற்றோன்; பேர்பெற்ற விக்டோரியாவின்பேரன்; பொன்முடி தரித்த புண்ணி யன்; சீர்பெற்ற இங்கிலாந்தின் அரசன்; உலகத்தைங் தொரு பாகமதை உரிமையாட்சி செய்திரன்; கலக மணு காமல் காக்கும் அரும்பெருங் காவலன்; சூரியன் அஸ்த மியா தேசத்தான்; அதைச் சுற்றிப் பார்த்துவந்த சுகு ணன்; பிரியமாய்க் குடிகளைப் பார்க்கும் பெருமான். ஆசையாய்க் கல்வி யபிவிர்த்திக் கவன் ஐம்பது லக்ஷம் ரூபாய் அளித்தான். விக்டோரியா க்ராஸ் பட்டமதை இந்தியர்க் கினி கொடுக்கலாமென இன்பமாய்ச் சொன்ன வன். தர்பார் நடந்த டில்லிப் பட்டினத்தைத் தலை நக ராக்கித் தந்தான். சர்க்கார் வேலையில் சம்பளம் குறைந் தவருக்கு அவன் சன்மானம் கொடுத்தான். வங்காள மாகாண பிரிவினையால் வந்த வம்புகளை நீக்கி வங்காள மாகாண மொன்றாக்கினான்; கைதிகளில் நல்லவரான வர்க்குக் கருணையாய் விடுதலை செய்தான். அத்தகைய மேதகை குணத்தான் மணியின்கண் ஒளியும், மலரின்கண் மணமும், சொல்லின்கட் பொருளும், உடலின்கண் உயி ரும் போல நின்று, வானம் வழங்கவும், வையம் வளஞ் சுரங்கவும், தானந் தழைக்கவும், தவம் வளரவும், புல் வாயும் புலிப்போத்தும், பருந்தும் பைங்கிளியும் ஒரு வழியோடி ஒத்து வாழவும், கரி பரி தேர் காலாள் என் னும் படையாலும், தனது நிலையாலும், அருளாலும், பெயராலும் பகையை யடக்கிப் பார்காத்து வருவானாக!

श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रकृतिषु

शिवमानसिकपूजा

कीर्तनानि

आत्मविद्याविलासः

इत्येतत्त्रयं आङ्गलानुवादद्राविडानुवादसहितं श्रीपरमहंस-
परिव्राजकाचार्य श्रीकाञ्ची कामकोटिपीठाधिप
जगद्गुरु श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती
श्रीपादानां श्रीमुखेन
समुद्भासितम्

श्रीकामकोटिर्विजयते

[तृतीयं संस्करणम्]

श्रीकामकोटि कोशस्थानेन प्रकाशितम्
४, फ्रानसिस् जोसफ् वीथी, मदरास् १

स्वाम्यं कोशस्थानस्यैव]   1951   [मूल्यम् पञ्चदश आणकाः

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ சந்த்ர மௌளீச்வராய நம :

ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்த்ர ப்ரஹ்மம் அருளிய

சிவமானஸிக பூஜா

கீர்த்தனங்கள் ...

ஆத்மவித்யாவிலாஸ

என்னும் ஸம்ஸ்க்ருத நூல்களும்

ஸ்ரீ வே. நாராயணன், எம். ஏ., எம். எல்.

செய்த தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களும்

திருவாங்கூர் ஸம்ஸ்தானம் தலைமை நீதிபதி, திருப்புகழ்மணி

ஸ்ரீ T. M. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள்

எழுதிய முகவுரையுடனும்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சீகாமகோடி பீடாதிபதிகளான

ஸ்ரீசந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

அருளிய திவ்ய ஸ்ரீமுகத்துடனும்

(மூன்றும் பதிப்பு)

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

4 பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை

பதிப்புரிமை] 1951 [விலை அணா. 15

FOREWORD

BY

T. M. KRISHNASWAMY AIYAR, B.A., B.L.
Chief Judge, High Court, Trivandrum.

To be privileged to say a foreword to the second edition of the works of Sri Sadasiva Brahmendra is a great honour. A great Siddhar wrote:

பார்த்து நின்றதம்பலம் பரமனுமெம்பலம்
கூத்து நின்றதம்பலம் கோரமானதம்பலம்
வார்த்தையானதம்பலம் வன்னியானதம்பலம்
சீற்றமான தம்பலம் தெளிந்ததேசிவாயமே.

The dance of the Lord is carried on without interruption all over and everything that strikes the eye, the ear or the sense is a stage in which the dance of Sri Nataraja can be seen. There are stages and stages in the world where this dance is going on and there are stages where his dance is more easily discovered than in other stages. The sense of the spoken word is of the Lord. The dance of the Lord can be discovered in that sense. Great men who have realised the absolute have erected many stages of words and song but none can surpass the simple beauty of the words of the great Sadasiva Brahmendra nor the dancing sense of Sri Nataraja in them. The dancer, the dance and the stage seem to get into one unified harmony in the words of Sri Sadasiva Brahmendra.

I appreciate in all delight the second edition of this work and I hope it will run to many more editions.

The demand for further editions of this work will in one sense be a true measure of the spread of the highest culture amongst the citizens of our land. As Sri Sadasiva Brahmendra transcended the limitations of his body in the realisation of the absolute, his realisations have transcended the limitations of the spoken word and the music of sounds. These works constitute the universal asset of one and all and it can only be by such publications as these that the undying asset of each man can ever be restored to him. The joy of self-knowledge and ecstasy of self-realisation will be his who cares for the permanent values of life. The translations in Tamil and English are particularly apposite to the universality of the instruction and gnana to be gained by the careful study of these works. The foreword that I would fain give to this edition will only be the prayerful expression of my heart's desire that the illumination of Sri Sadasiva Brahmendra may overwhelm me and the host of others and make us realise the true joy of undifferentiated love. May the encouragement of His Holiness Sri Sankaracharya Swamigal of Sri Kanchi Kamakoti Pitha to this publication be fruitful here in the same large measure as elsewhere.

12th March, 1944
TRIVANDRUM

T. M. KRISHNASWAMI AIYAR

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள்
ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்யஸ்வாமிகள்

॥ श्रीः ॥

मुद्रा

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य
श्रीमच्छङ्करभगवत्पादप्रतिष्ठित
श्रीकाञ्ची कामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु
श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादैः

श्रीचन्द्रमौळीश्वरकृपातरङ्गितकटाक्षपात्रीभूताः केचन अस्मत्प्रियान्तेवासिनः श्रीमूकपञ्चशती श्रीप्रश्नोत्तररत्नमाला श्रीमुकुन्दमाला भजगोविन्द श्रीविष्णुसहस्रनामस्तोत्रादीन् गरिष्ठान् ग्रन्थविशेषान् द्राविडानुवादैरस्माकं प्राकाश्यमनयन् अतीतयोरब्दयोः । तेन च सर्वेपि आस्तिकजनाः निरता वैदिकमार्गे भक्तिभावभरिता भगवति इत्येतत्सुविशदं प्रतिभाति । पुनश्च तदीयश्रद्धां वर्धयितुं समारब्धमस्ति किंचन श्रीकामकोटिकोशस्थाननाम्ना समुल्लिखितं स्थानम् । श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रानुगृहीतौ शिवमानसिकपूजात्मविद्याविलासौ तथा सहृदयरञ्जनानि भक्त्युत्तंभनानि तदीयानि कीर्तनानि अन्यांश्च कांश्चन ग्रन्थविशेषान् तूर्णं प्राकाश्यं नीत्वा उपरिनिर्दिष्टं ग्रन्थपञ्चकं पुनश्च श्रीकामकोटिकोशस्थानप्रकाश्यतया मुद्राप्येत । श्रीकोशस्थानेन मुद्राप्यमाणानि पुस्तकानि सर्वेऽप्यास्तिकजनाः अनारतं पठन्तः भवेयुः श्रीचन्द्रमौळीश्वरदुरापकरुणाभाजनानि श्रेयसः परां कोटिम् आरूढाश्च ॥

चित्रभानु माघमास
कृष्णपक्षैकादशी भौमवारे
२-३-१९४३

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ:

முத்திரை

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமச்
சங்கர பகவத்பாத ப்ரதிஷ்டித ஸ்ரீகாஞ்சீ
காமகோடி பீடாதிப ஜகத்குரு
ஸ்ரீமச் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாதர்களால்

ஸ்ரீசந்திரமௌளீசுவரருடைய கிருபையாகிய அலை பொங்கு கின்ற அவரது கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரர்களான எமது பிரிய சிஷ்யர்கள் சிலர் ஸ்ரீமூகபஞ்சசதீ, ப்ரஸ்னோத்தரரத்நமாலா, ஸ்ரீமுகுந்தமாலா, ஸ்ரீபஜகோவிந்தம், ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்ரம் முதலிய மிகச் சிறந்த நூல்களைத் தமிழ் அனுவாதங்களுடன் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளிலே வெளியிட்டார்கள்; அதனால் ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் வைதிக மார்க்கத்திலே பற்றுடையவர்களாய் பகவானிடத்து பக்தி மிகுந்தவர்கள் ஆனார்கள் என்பது மிகத் தெளிவாக விளங்குகின்றது. மேலும் இவர்களுடைய சிரத்தையை விருத்தி செய்வதற்காக, காமகோடி கோசஸ்தானம் என்ற பெயரைக் கொண்ட நிலயம் ஒன்று தொடங்கப் பெற்றுள்ளது. ஸ்ரீஸதாசிவ ப்ருஹ்மேந்த்ரர்கள் அருளிய ஶிவமானஸிக பூஜா, ஆத்மவித்யா விலாஸ: ஆகிய இரண்டு நூல்களையும், அவர்களே அன்பர்களுக்கு இன்பம் பயப்பதாகவும் பக்தியை வளர்ப்பதாகவும் அருளிய கீர்த்தனங்களையும் வேறு சில நூல்களையும் விரைவில் வெளியிட்டபின்பு, மேலே குறிக்கப்பெற்ற நூல்கள் ஐந்தும் ஸ்ரீ காமகோடி கோச ஸ்தானப் பதிப்புகளாக அச்சிடப்பெற்று மீண்டும் வெளிவரும். ஸ்ரீ கோசஸ்தானத்திலே அச்சிடப்பெறும் புஸ்தகங்களை ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் இடைவிடாது பயின்று பெரும்பேறுன ஸ்ரீ சந்த்ர மௌளீச்வரருடைய கருணைக்குப் பாத்திரர்களாய் உயர்வற்ற வுயர்நலத்திலே நிலைபெற்று விளங்குவார்களாக.

சித்ரபானு மாகமாஸ
க்ருஷ்ணபக்ஷ ஏகாதசீ
செவ்வாய்க்கிழமை, 2-3-43.

நாராயண ஸ்ம்ருதி:

ஓம் ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மணே நம:

முன்னுரை

ஸ்ரீஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள் காவேரி தீரத்தில் அவதரித்து பால்யத்திலே திருவிசைநல்லூர் என்னும் கிராமத்திலேயுள்ள மஹாவித்வான்களிடம் வித்யாப்யாஸஞ் செய்தார்கள். பால்யத்திலே வேதாத்யயனமும் வேதாந்த விசாரமும் செய்தபின், யோகமார்க்கத்திலும் ஆத்ம ஜ்ஞானத்தை நாடும் வேதாந்த விசாரத்திலும் தமக்குத்தகுந்த குரு ஸ்ரீ பரமசிவேந்த்ரஸரஸ்வதி அவர்களே என்று கருதி அவர்களுடைய மஹா ஸந்நிதானத்தில் அந்தேவாஸியாக பல ஆண்டுகள் இருந்தார்கள்.

இவர்கள் யோக ஸூத்ர வ்ருத்தி, ப்ரஹ்மஸூத்ர வ்ருத்தி என்னும் வ்யாக்யானங்களையும் வேறு சில பிரகரண க்ரந்தங்களையும் இயற்றி யருளினார்கள். ஸ்ரீ அப்பைய தீக்ஷிதர்கள் இயற்றிய ஸித்தாந்த லேஸஸங்க்ரஹத்தை யொட்டி ஸித்தாந்த கல்பவல்லீ என்னும் நூலையும் இயற்றியருளினார்கள். ஸ்ரீபகவானையும் அத்வைத அநுபவங்களையும் பற்றி அநேக கீர்த்தனங்களை இயற்றினார்கள். இவையெல்லாம் தமது ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளின் திருவருளாலேதான் என்பதை 'ஹம்ஸ' என்றும், 'பரம ஹம்ஸ' என்றும் குருமுத்திரை வைத்துப் பாடிக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். 'ப்ரஹ்மைவாஹம் கில' என்னும் கீர்த்தனத்திலே, "ஸத்குருவின் கிருபையாலேயே, 'ப்ரஹ்மம் வேறு, நான் வேறு' என்ற அஜ்ஞானத்தைக் கடந்து, நானே ப்ரஹ்மமாய் இருப்பதை உணர்ந்தேன்" என்று பாடியிருக்கிறார்கள். ஜீவஸ்வருபத்தை நன்கு விளக்கும் "தத்வஜ்ஜீவத்வம்" என்னும் கீர்த்தனத்திலும் பரம ஹம்ஸர்களான குருமூர்த்திகளே அத்வைத ஜ்ஞானத்தை உபதேசித்து மாயையையும் அவித்யையையும் நீக்கினார்கள் என்று விளக்கி யிருக்கிறார்கள். "ஸ்ரீ பரம சிவேந்திரர்கள் சந்திரன், நான் எல்லையற்ற ஆனந்த ஸாகரம்: ஸாகரம் சந்திரனைக் கண்டு பொங்கி உத்கோஷிப்பதுபோல, குருமூர்த்திகளின் ஸந்நிதியில் ஆனந்தம் பொங்கி நான் சந்தோஷிக்கிறேன்" என்றும், தீரர்களான பரமசிவேந்திரர்கள் என்னும் குருமூர்த்திகளாலே போதிக்கப் பெற்று நான் அகண்ட ஸச்சிதானந்தப்பொருள் என்பதை உணர்ந்தேன்" என்றும், தமக்கு நேர்ந்த ப்ரஹ்மானுபவ சுகத்

தைப்பற்றி " ஆனந்த பூர்ண போதோऽஹம் " என்னும் இரண்டு கீர்த்தனங்களிலும் " பூர்ணபோதோஹம் " என்னும் கீர்த்தனத்திலும் பாடியிருக்கிறார்கள்; ஸ்ரீ ராமாவதார கிருஷ்ணவதார தத்துவங்களையும் தான் குருமுகத்தாலே அறிந்ததாகப் பாடியுள்ளார்கள். ஸச்சிதானந்தப் பொருளே ஸ்ரீராமன், தஹராகாசமே ஸ்ரீ அயோத்யை, சாந்தியே வைதேஹீ, ராகத்வேஷாதிகளே அரக்கர்கள், அஜ்ஞானமே மஹா சமுத்திரம், அதனை ஆஞ்ஜநேயரை போலக் கடந்து செல்வதற்கு ஸ்ரீ ராமனாகிய பரப்ரஹ்மமே தாரகமாயுள்ளது " என்று ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின் வேதாந்தப் பொருளை விளக்கியுள்ளார்கள். [1] 'ஶிவ மானஸிக பூஜா' என்னும் சிறு நூலும் ஸகுண ப்ரஹ்மமாகிய பரமசிவனை, அத்வைத ஸித்தாந்தத்திற்கு அநுகுணமான சிறந்த முறையிலே உபாஸிப்பதற்கு ஏற்றதாக அமைந்துள்ளது. 'ஸர்வம் ப்ரஹ்மமயம்' என்னும் கீர்த்தனத்திலே குறிக்கப்பெற்ற ஹம்ஸத்யானமே [2] இவர்களுக்கு ஆசார்யர்களால் உபதேசிக்கப் பெற்றதுபோலும்.

ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்களுக்கு சாஸ்திரப் பயிற்சியும் ஸத்குருவின் உபதேசமும் கிடைத்ததும், அத்வைத ஜ்ஞானம் அநுபவ ஸித்தமாயிற்று. ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளின் மஹாஸந்நிதானத்திற்கு வரும் சாஸ்திரஜ்ஞர்களோடு இவர்கள் அடிக்கடி தர்க்கஞ் செய்வதைக் கண்ட ஸ்ரீ குருமூர்த்திகள் ஒரு சமயம் 'மௌனியாயிரு' என்று ஆஜ்ஞை செய்தார்களாம்; அது முதற்கொண்டு இவர்கள் மஹா மௌனிகளாகவே விளங்கினர். குருமூர்த்தி

---

[1] ஸ்ரீ பரமசிவேந்திரர்களின் இயற்பெயர் 'சிவராம கிருஷ்ண" என்பது பற்றியே "ஶிவமானஸிக்பூஜா" ஸ்ரீராம கீர்த்தனங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ண கீர்த்தனங்கள் அமைந்தனபோதிலும். ஸதா சிவப்ரஹ்மேந்திரர்களின் இயற்பெயரும் 'சிவராமகிருஷ்ண' என்பதே என்று சொல்கிறார்கள்.

[2] இந்த ஹம்ஸத் தியானத்தைப்பற்றி 'காமகோடி' யில் (சித்ரபானு, கார்த்திகை, 9௳) இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. "இயற்கையில் ஒவ்வொரு பிராணியும் தன் தன் காரியத்தைச் செய்துகொண்டே இருக்கின்றது. ச்வாஸம் உட்செல்லும்பொழுது 'ஹ'கார நாதமும் அநுஸ்வாரமென்னும் ஓர் முடிவும் ஏகாந்தமாக த்யானித்துக் கவனித்தால் புலப்படுகின்றது. அதுபோலவே ச்வாஸம் வெளிப்படும்போது 'ஸ'கார நாதமும் ஓர் முடிவில்லாமல்

களிடத்தில் அனுபவ பூர்வகமாய்க் கண்டறிந்த ஞானவிலாஸங்களைக் கொண்டே, இவர்கள் ஆத்மஜ்ஞானியின் பரம லக்ஷணங்களை 'ஆத்ம வித்யாவிலாஸ:' என்னும் நூலிலே மிக அழகாக வர்ணித்துள்ளார்கள். இந்த ஞான விலாஸங்கள் அனைத்தும் இவர்களிடமும் காணப்பெற்றன. சிவ மானஸிக பூஜையின் பயனாக சந்திரமௌளீசுவரரின் க்ருபையைப்பெற்றும் குருமூர்த்திகளின் உபதேசங்களின்படி நடந்தும் அவர்களுடைய பாதுகைகளைச் சிரமேற்கொண்டு எல்லாச் சிந்தைகளும் சங்கைகளும் நீங்கப்பெற்று, சமம், தமம், கருணை முதலிய நற்குணங்களால் நிரம்பியவராகி இந்திரியங்களை ஒடுக்கியும், காமங்களையெல்லாம் வென்றும், உள்ளங்கையை பிக்ஷாபாத்திரமாகக் கொண்டு அவதூத ஸந்நியாஸிகளாக எங்கும் திரிந்தும், காவேரி மணல்மேடுகளிலும் கரையோரத்துப் புதர்களிலும் மரத்தடியிலும் அமர்ந்தும், 'ஸர்வத்ர ஸதா ஹம்ஸத்யான'த்திலேயே ஆழ்ந்திருந்தார்கள். இவர்களுடைய புகழ் நாடெங்கும் பரவிற்று.[1]

இவர்களைப்பற்றிப் பல அற்புதங்கள் கர்ண பரம்பரையாகக் கூறப்படுகின்றன. ஜடபரதரைப்போலத் திரிந்த இவர்களுடைய தலைமேலே ஒருசமயம் விறகு கட்டு ஒன்று சுமத்தப்பட்டதாம். வேறொரு சமயம் நெற்குவியலின்மேல் மெய்மறந்து படுத்திருந்த இவர்களைத் திருடனைக் கருதி அடிக்க வந்தார்களாம். அடிக்க ஓங்கின கைகள் ஸ்தம்பித்துநின்றனவாம். இன்னொரு சமயம், கொடுமுடிக்கருகே காவேரி மணல் மேட்டிலே ஹம்ஸத்யானத்திலமர்ந்திருந்த இவர்களை புது வெள்ளம் புரட்டிக்கொண்டு போய் சிறிது தூரத்தில் மணலுள் செருகிவிட்டதாம். மூன்று மாதத்

வெளிப்படுதல் என்ற பொருளையுடைய விஸர்க்கமும் த்யானிககத் தோன்றும். இதுவே ஸகல ப்ராணிகளும் ப்ரயத்னமில்லாமல் எக்காலத்திலும் இயற்கையில் செய்யும் மந்திரயோகம். இந்த 'ஹம்ஸ' மந்திரத்தை இவ்விதம் கவனித்து அறிந்தவன் பரமஹம்ஸன். இந்த மந்த்ர ஜபத்திற்கு ப்ரயத்னம் வேண்டியதில்லை; காலநியமமும் இருக்கமுடியாது. தேச நியமமும் இருக்கமுடியாது...இந்த இயற்கை ஹம்ஸ மந்திரத்தால் பரமநிஷ்டையாய் வழிபடுவரே பரமஹம்ஸர். இதையே சாஸ்திர குருவுபதேச அனுபவங்களால் முறைப்படி அறிந்து அதிலேயே ஈடுபடுபவர் பரமஹம்ஸர்.

[1] பரம மௌனிகளாக விளங்கிய இவர்களை அக்காலத்துப் புதுக்கோட்டை மன்னன் உபாஸித்தான் என்றும் அம்மன்னனுக்கு இவர்கள் மௌனோபதேசமாக எழுதிக்காட்டிய மணலை இன்றும் அந்த ஸம்ஸ்தானத்திலே அரும்பொருளாகச் சேமித்துப் போற்றி வருகிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

திற்குப் பின்பு, இவர்களுடைய தேஹம் அத்ருஷ்ட வசத்தால் தோண்டியெடுக்கப் பெற்றபோது, யாதுமறியாதவர்களாய் தியானத்திலிருந்து எழுந்து சென்றார்களாம். மற்றொரு சமயம், கோயில் கர்ப்பக்ருஹத்திற்கு வெளியிலே நின்றுகொண்டு இவர்கள் சிவநாமாவளி அர்ச்சனையை உச்சரித்தபோது, ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் ஒரு பூ மூலஸ்தான லிங்கத்தின் மீது உதிர்ந்ததாம்.

ஒரு தடவை இவர்களுடைய கை மிலேச்சனால் வெட்டப்பட்ட போதும் இவர்கள் அதை உணரவில்லையாம். அதைக் கண்டு பயந்த மிலேச்சன் இவர்களைத் தொடர்ந்து சென்று மன்னிப்பு வேண்டிய போதுதான் விஷயம் தெரிந்ததாம்; அப்பொழுதும் அந்த மிலேச்சனிடம் கருணையே காட்டினார்களாம். இவர்களைத் தரிசித்தவர்கள் அனைவரும் பரிசுத்தர்களாகி தாங்கள் விரும்பிய பலன்களையெல்லாம் உடனே பெறுவார்களாம். "விக்னேச்வரரை உபாஸித்தும் நீங்காத இடையூறு இவர்களை ஸ்மரிப்பதாலே நீங்கி விடும்" என்று ஸதாசிவேந்த்ர ஸ்துதியிலே[1] கூறப் பெற்றுள்ளது.

ஒரு சமயம் மதுரையிலே நடந்த ரிஷபவாஹன மஹோத்ஸவத்திற்கு காவேரிக் கரையில் ஓரூரிலே விளையாடிக்கொண்டிருந்த சிறு பிள்ளைகளை கண்மூடித் திறக்கும் நேரத்திற்குள் ஆகாய மார்க்கமாக அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்வாமி தர்சனம் செய்வித்து பக்ஷணங்களை வாங்கிக் கொடுத்துத் திரும்பவும் ஊரிலே கொணர்ந்து விட்டார்களாம். மேலும் ஒரே சமயத்தில் வெவ்வேறு தேவாலயங்களிலே இவர்கள் ஸ்வாமி தர்சனம் செய்து கொண்டிருப்பதாகக் காணப்பட்டார்களாம். இவற்றையும் வெட்

---

[1] 'ஸதாசிவேந்த்ர ஸ்துதி' 45 ஆர்யா ச்லோகங்கள் கொண்டது. இது நெரூரிலே ஸமாதி கொண்டருளிய ஸதாசிவ ப்ரஹ்மத்தின் ஸந்நிதியிலே ஸ்ரீ ஜகத் குரு சிருங்ககிரி ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த சிவாபிநவ ந்ருஸிம்ஹ பாரதீ ஸ்வாமிகளால் பாடப் பெற்றது. ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ முத்ரா யந்த்ராலயத்தில் அச்சிடப் பெற்றது.

டுண்ட கை மீண்டும் ஓட்டிக்கொண்டதையும் இவர்களுடைய யோக ஸித்திகளுக்கு நிதர்சனமாகக் கூறுவதுண்டு.[1]

இவர்கள் இப்படி வெகுகாலம் ஜீவந்முக்தர்களாய், அத்வைத ஸித்தாந்தத்தை மெய்ப்பிக்கும் சிறந்ததோர் நிதர்சனமாய், ஸச்சிதானந்தமான சுத்த ப்ரஹ்மமாகவே விளங்கினார்கள். இவர்கள் அருளிய கீர்த்தனங்களிலும் இதர கீர்த்தனங்களிலும் காணும் ப்ரஹ்ம லக்ஷணங்கள் யாவும் இவர்களிடம் காணப் பெற்றனவாதலால் இவர்கள் 'ஸதாசிவ ப்ரஹ்மம்' என்று பிரஸித்தி பெற்றார்கள். இவர்கள் முன்னதாகவே அறிவித்த பிரகாரம், தக்ஷிண வாஹினியாக ப்ரவஹிக்கும் காவேரியின் மேற்கரையிலே நெரூரிலே கிழக்கு நோக்கி ஸமாதி கொண்டருளினார்கள்.[2]

ஸதாசிவப் ப்ரஹ்மத்தின் கருணையைப் பெற்றால், காமியும் எல்லாக் காமங்களையும் வென்றவனாவான், கொடியவனும் பரம சாந்தனாவான், அறிவீனனும் பேரறிவாளனாவான்' என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. ஆதலால், ஸதாசிவ ப்ரஹ்மத்தை அடிவணங்கியும் அவர்களுடைய திருவாக்குகளைப் பயின்றும் கீர்த்தனங்களைப் பாடியும் நாம் அனைவரும் அஜ்ஞானம் நீங்கப் பெறுவோமாக.

[3] कामिनमपि जितहृदयं क्रूरं शान्तं जडं सुधियम् ।
कुरुते यत्करुणाऽस्मै प्रणतिं कुर्मः सदाशिवेन्द्राय ॥

20—3—43 **வே. நாராயணன்.**

---

[1] இவர்களுடைய திருவருள் பெற்றதாலேயே, கல்வியறிவு ஒருசிறிதும் இல்லாத வெறும் பிரம்மசாரி ஒருவர் மஹா வித்வானாகி அரசசபையிலே புராணப் ப்ரவசனஞ் செய்து சம்மானங்களைப் பெற்றார் என்றும், அவருடைய சந்ததியார் இன்றும் நெரூரில் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

[2] இந்த நெரூர் என்னும் ஸ்தலம் கரூருக்கு 7 மைல் தூரத்திலுள்ளது. ஜ்ஞான நேத்ர க்ஷேத்ரமாகும் இந்த நெரூரென்னும் ஊர். இவர்களுடைய குருமூர்த்திகளாக விளங்கிய ஸ்ரீ பரமசிவேந்த்ர பரமஹம்ஸர்களின் அதிஷ்டானம் "மணிகர்ணிகா" காவிரியின் கரையில் மேற்குநோக்கி நெரூருக்கு அபிமுகமாக நிற்கின்றது. தஞ்சை ஜில்லா சீர்காழிக்கு சமீபமாக உள்ள இந்த திருவெண்காடு என்னும ச்வேதாரண்ய ஸ்தலம் ப்ரஹ்ம வித்யா க்ஷேத்ரம்; இந்த க்ஷேத்திரத்தில் விளங்கும் அம்பிகைக்கு ப்ரஹ்ம வித்யாம்பிகை என்று பெயர்".

[3] ஸதா ஶிவேந்த்ர ஸ்துதி, 30.

अस्मिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् ।
अस्तु पुरा वस्तु किमप्यर्धाङ्गोदारमुनिभिर्जटिलम् ॥

—शिवमानसिकपूजा, २४

॥ ॐ शिवाभ्यां नमः ॥

ஓம் ஶிவாப்யாம் நம꞉

॥ शिवमानसिकपूजा ॥

ஶிவமானஸிகபூஜா

अनुचितमनुलपितं मे त्वयि ननु शंभो तदागसः शान्त्यै ।
अर्चां कथमपि विहिता-मङ्गीकुरु सर्वमङ्गलोपेत ॥ १ ॥

அநுசிதமநுலபிதம் மே
த்வயி நநு ஶம்போ ததாகஸ꞉ ஶாந்த்யை |
அர்(ச்)சாம் கதமபி விஹிதாம்—
அங்கீகுரு ஸர்வமங்கலோபேத || (i)

शंभो ஶம்புவே! **त्वयि** உன்னைப்பற்றி **अनुचितं** பொருத்தமற்றது **ननु** நிச்சயமாக **अनुलपितं मे** என்னால் அடிக்கடி பிதற்றப்பட்டது; **तदागसः शान्त्यै** அந்தக் குற்றத்திற்குச் சாந்திக்காக, **विहितां** நியமமாகச் செய்யும் **अर्चां** பூஜையை **कथं अपि** எப்படியோ ஒருவாறு **अङ्गीकुरु** ஏற்றுக்கொள்; **सर्वमङ्गलोपेत** பார்வதியோடு கூடியவனே! (எல்லா மங்களங்களும் பொருந்தியவனே!)

‘ஸர்வமங்களா’ என்பது தேவியின் பெயர்.

Siva by whose side is Uma (in whom all bliss abides)! Verily have I prated words unworthy of you; this worship offered in due manner to rid me of that sin—deign to accept even this.

ध्यायामि कथमिव त्वां धीवर्त्मविदूरदिव्यमहिमानम् ।
आवाहनं विभोस्ते देवाग्र्य भवेत् प्रभो कुतः स्थानात् ॥ २ ॥

த்யாயாமி கதமிவ த்வாம்
தீவர்த்மவிதூரதிவ்யமஹிமாநம் |
ஆவாஹனம் விபோஸ்தே
தேவாக்ர்ய பவேத் ப்ரபோ குத: ஸ்தாநாத் ||

धीवर्त्मविदूरदिव्यमहिमानं புத்தி பார்க்கத்திற்கு அப்பால் (புத்திக்கு எட்டாதபடி) உள்ள திவ்வியமான மஹிமையையுடைய **त्वां** உன்னை **कथं इव** எவ்வாறுதான் **ध्यायामि** தியானஞ் செய்வேன்? **देवाग्र्य** தேவர்களுள் முதல்வனே! **प्रभो** (என்) தலைவனே! **कुतः स्थानात्** குறிப்பிட்ட எந்த இடத்திலிருந்து **विभोः ते आवाहनं** எங்கும் வியாபித்திருக்கும் உன்னை அழைத்து ஆவாஹனஞ் செய்வது (எழுந்தருளச் செய்வது) **भवेत्** முடியும்?

குறிப்பு: மனதிற்கு எட்டாதவனை மனனஞ் செய்வது எப்படி? எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவியிருப்பவனை ஓரிடத்தில் ஆவாஹனஞ் செய்வது எப்படி?

How may I ever contemplate you whose divine greatness far transcends the ways of thought? Foremost among the Gods! My Lord! How may I invoke you here, from what abode of One who abides everywhere?

कियदासनं प्रकल्प्यं कृतासनस्येह सर्वतोऽपि शिव ।
पाद्यं कुतोऽर्घ्यमपि वाऽपाद्यं सर्वत्रपाणिपादस्य ॥ ३ ॥

கியதாஸனம் ப்ரகல்ப்யம்
க்ருதாஸனஸ்யேஹ ஸர்வதோऽபி ஶிவ |
பாத்யம குதோ'ர்க்யமபி வாऽऽ
பாத்யம் ஸர்வத்ரபாணிபாதஸ்ய || (3)

शिव சிவபிரானே! सर्वतः अपि எங்குமே कृतासनस्य அமர்ந்திருப்பவனுக்கு इह இங்கே कियत् आसनं என்னவாவது பெரிய ஆஸனம் (மணை) प्रकल्प्यं அமைக்கவேண்டும்? सर्वत्र पाणिपादस्य எல்லாப்புறத்திலும் கைகால்களையுடையவனுக்கு पाद्यं பாத்யமோ अर्घ्यं वा அல்லது அர்க்கியமோ कुतः எவ்வாறு आपाद्यं ஸமர்ப்பிக்க முடியும்?

Siva! What throne may here be provided for One who is enthroned everywhere? And how may water be offered for washing the feet or for holding in the hand, of One whose hands and feet are everywhere.

आचमनं ते स्यादपि भगवन् भव सर्वतोमुखस्य कथम् ।
मधुपर्कौ वा कथमिह मधुवैरिणि दर्शितप्रसादस्य ॥ ४ ॥

ஆசமனம் தே ஸ்யாதபி
பகவன் பவ ஸர்வதோமுகஸ்ய கதம் |
மதுபர்(க்)கோ வா கதமிஹ
மதுவைரிணி தர்ஶிதப்ரஸாதஸ்ய || (4)

भव பவனே! भगवन् பகவானே! सर्वतोमुखस्य ते எல்லாப்புறமும் முகங்களை (வாய்களை)யுடைய உனக்கு आचमनं अपि ஆசமனமும், அதாவது, மந்திரத்தை உச்சரித்து ஜலத்தை உட்கொள்ளச் செய்வதும் கூ

स्यात् எப்படி அமையும்? **वा** அல்லது, **इह** இங்கே **मधुपर्कः** மதுபர்க்கம் (தேன் நெய் தயிர் கற்கண்டு ஜலம் இவற்றைக் கலந்த பானம்) **मधुवैरिणि** மது என்னும் அரக்கனைப் பகைத்து ஸம்ஹாரஞ் செய்த (தேனைப் பகைக்கின்ற) விஷ்ணுவினிடத்தில் **दर्शितप्रसादस्य** அருளைக் காட்டிய வனுக்கு **कथम्** எப்படிப் பொருந்தும்?

சிலேடைக் குறிப்பு: மது: தேன், மது என்னும் அரக்கன்

And how can water for the Achamana rite be served, O Bhava, Lord! to One who has faces everywhere? Or (honey-mixed) Madhuparka to One who is gracious to the enemy of Madhu (Vishnu).

Madhu means 'honey' as well as 'a Rakshasa killed by Vishnu'.

स्नानेन किं विधेयं सलिलकृतेनेह नित्यशुद्धस्य ।
वस्त्रेणापि न कार्यं देवाधिपते दिगम्बरस्येह ॥ ५ ॥

ஸ்நானேன கிம் விதேயம்
ஸலிலக்ருதேனேஹ நித்யஶுத்தஸ்ய |
வஸ்த்ரேணாபி ந கார்யம்
தேவாதிபதே திகம்பரஸ்யேஹ || (5)

नित्यशुद्धस्य எப்பொழுதும் பரிசுத்தமா யிருப்பவனுக்கு **इह** இங்கே **सलिलकृतेन** தீர்த்தத்தாலே செய்யும் **स्नानेन** ஸ்நானத்தால் **किं विधेयं** ஆகவேண்டியது என்ன? **देवाधिपते** தேவர்களுக்குத் தலைவனே! **दिगम्बरस्य ते**

திசைகளையே ஆடையாகவுடைய உனக்கு इह இங்கே वस्त्रेण अपि வஸ்திரத்தாலுமே न कार्यं பயன் இல்லை.

What need is there for bathing now in water to One who is ever pure? And, O Lord of the Gods! of what use are garments to you whose garments are the very ends of space?

स्फुरति हि सर्पाभरणं सर्वाङ्गे सर्वमङ्गलाकार ।
अतिवर्णाश्रमिणस्तेऽस्त्युपवीतेनेह कःस्विदुत्कर्षः ॥ ६ ॥

ஸ்ஃபுரதி ஹி ஸர்(ப்)பாபரணம்
ஸர்வாங்கே ஸர்வமங்களாகார |
அதிவர்ணாஶ்ரமிணஸ்தே
ऽஸ்த்யுபவீதேனேஹ க꞉ஸ்விது³த்கர்ஷ꞉ || (6)

सर्वमङ्गलाकार பார்வதியைத் தேகத்தில் உடையவனே! (எல்லா மங்களங்களும் அமைந்த வடிவையுடையவனே!) सर्पाभरणं ஸர்ப்பங்களாகிய ஆபரணம் सर्वाङ्गे எல்லா அவயவங்களிலும் स्फुरति हि மின்னுகிறதே! अतिवर्णाश्रमिणः ते வர்ணாசிரம நெறிகளைக் கடந்த உனக்கு इह இங்கே उपवीतेन உபவீதத்தால (பூணூலால்) कः स्वित् उत्कर्षः अस्ति என்னதான் (சிறப்பு) மேன்மை உண்டு?

குறிப்பு : 'உமையலாலுருவமில்லை' என்பது தேவாரம்.

You whose form is Uma (whose form is all auspicious)! Serpents glitter as jewels all over your body. (Therefore what ornaments shall I offer you?) And now, what is the value of *Upavita* (the holy thread) to you who are beyond *Varna* and *Asrama* (caste and status)?

गन्धवती हि तनुस्ते गन्धाः किं नेश पौनरुक्त्याय ।
पुष्करफलदातारं पुष्करकुसुमेन पूजये किं त्वाम् ॥ ७ ॥

கந்தவதீ ஹி தனுஸ்தே
கந்தா: கிம் நேஶ பௌனருக்த்யாய |
புஷ்கரபலதாதாரம்
புஷ்கரகுஸுமேன பூஜயே கிம் த்வாம் || (7)

ईश *ஈசனே!* **ते** உன் **तनुः** *சரீரம்* **गन्धवती हि** *சுகந்தமுடையது (பூமி) அன்றோ?* **गन्धाः** *வாசனைத் திரவியங்கள்* **पौनरुक्त्याय किं न** *மிகையாவதற்கே அல்லவா?* **पुष्कर-फलदातारं** *புஷ்கலமான (நிரம்பிய) பலனையளிக்கும்* **त्वां** *உன்னை* **पुष्करकुसुमेन** *(புஷ்கரமென்னும்) தாமரைப்பூவாலே* **किं पूजये** *நான் பூஜிப்பதா?*

குறிப்பு : *புஷ்கரம் : நிறைவு, தாமரை ; பலம் : பழம், பயன் “பூ முதிர்ந்துதானே பழம் ஆகும்? பழத்தைக் கொடுப்பவனுக்கு பூவைக் கொடுப்பதா?” என்பது கருத்து.*

Your body is the Earth (which is ever fragrant ; to you, O Lord, perfumes are superfluous. How can I worship you with a lotus flower, who have given me (favours) fruits in plenty.

The word ‘Pushkara’ means ‘a lotus’ and ‘plenty’; and the stress, by way of contrast, is on *kusuma* (flower) and *phala* (fruit).

श्रमधनमूलधनं त्वं सकलेश्वर भवसि धूपितः केन ।
दीपः कथं शिखावान् दीप्येत पुरः स्वयंप्रकाशस्य ॥ ८ ॥

ஶமதநமூலதநம் த்வம்
ஸகலேஶ்வர பவஸி தூபித: கேந |
தீப: கதம் ஶிகாவாந்
தீப்யேத புர: ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்ய || (8)

सकलेश्वर எல்லோர்க்கும் ஈசுவரனாக இருப்பவனே! **शमधनमूलधनं** சமம் என்னும் செல்வத்திற்கு (அல்லது சமத்தைத் தனமாகக் கொண்ட முனிவர்களுக்கு) மூல தனமான **त्वं** நீ **केन** யாரால் (அல்லது எதனால்) **धूपितः** தூபங் காட்டப் பெற்றவனாக (துன்புறுத்தப் பட்டவனாக. **भवसि** ஆகிறாய்? **स्वयंप्रकाशस्य पुरः** தானே சோதிமயமாயுள்ளவனுக்கு முன்னால் **दीपः** தீபம் (திருவிளக்கு) **कथं** எப்படி **शिखावान्** ஜ்வாலையுடையதாய் **दीप्यते** (ஒளிவீசும்?) பிரகாசிக்கும்?

Lord of all things! Who can offer incense to you, who are the basis of self-control? Before the Self-luminous One, how can the lamp (of worship) shine, lifting up its head?

अमृतात्मकमपि भगवन्नशनं किन्नाम नित्यतृप्तस्य ।
त्वय्याम्रेडितमेतत् ताम्बूलं यदिह सुमुखरागेऽपि ॥ ९ ॥

அம்ருதாத்மகமபி பகவந்
அஶநம் கிந்நாம நித்யத்ருப்தஸ்ய |
த்வய்யாம்ரேடிதமேதத்
தாம்பூலம் யதிஹ ஸுமுகராகேऽபி || (9)

भगवन् பகவானே! **अमृतात्मकं अशनं अपि** அமுதமயமான உணவேயாயினும் **नित्यतृप्तस्य** எப்பொழுதும் திருப்தியடைந்திருப்பவனுக்கு **किं नाम** என்னே? **सुमुखरागे**

त्वयि சிவந்த வாயையுடைய உனக்கு **यत् ताम्बूलं एतत् अपि** இந்த வெற்றிலை யென்பதும் **आम्रेडितं** பயனற்ற மிகைப் பொருளே.

குறிப்பு: ஸுமுகராக: (1) சுகதுக்கங்கள் என்ற த்வந்த்வங்களால் மாறுத முகசோபையுள்ளவன் (2) நன்ருகச் சிவந்த வாயை யுடையவன்.

Lord! Of what use is the offering of food, although it be the essence of nectar, to One who is ever sated? And this offering of betel leaves is a superfluity now to you whose face is bright (whose mouth is ever ruddy).

Sumukharaga means (1) 'one whose face is bright' (in sorrow as well as in joy), (2) 'one who has ruddy lips.'

उपहारीभूयादिदमुमेश यन्मे विचेष्टितमशेषम् ।
नीराजयामि तमिमं नानात्मानं सहाखिलैः करणैः ॥१०॥

உபஹாரீபூயாதிதம்
உமேஶ யன்மே விசேஷ்டிதமஶேஷம் |
நீராஜயாமி தமிமம்
நாநாத்மானம் ஸஹாகிலை: கரணை: || (10)

उमेश உமாதேவியின் நாதனே! **यत् मे विचेष्टितं इदं** என்னால் செய்யப்பட்டதான இது **अशेषं** முழுவதும் **उपहारीभूयात्** (உனக்கு) வழிபாடாக (நிவேதனமாக அமையட்டும். **नानात्मानं तं इमं** பல வடிவுகளை யுடையவனாக இதோவுள்ள தங்களை (தங்களுக்கு) **अखिलैः करणैः सह** எல்லாக் கரணங்களாலும் (மெய் வாக்கு மனம் ஆகிய

மூன்று கரணங்களாலும்) **नीराजयामि** நீராஜனங் காட்டுகிறேன் (ஒளி பெறச் செய்கிறேன்).

Lord of Uma (Parvati)! May all this that I do be accepted as my offering! And with every one of my sense organs (as lit lamps), I perform *Nirajana* (waving lights as an act of worship to Him who has all these diverse Forms.

सुमनश्शेखर भव ते सुमनोऽञ्जलिरेष को भवेच्छंभो ।
छत्रं द्युमन् द्युमूर्ध्नश्चामरमपि किं जितश्रमस्य तव ॥ ११ ॥

ஸுமனஶ்ஶேகர பவ தே
ஸுமனோஞ்ஜலிரேஷ கோ பவேச் சம்போ |
சத்ரம் த்யுமன் த்யுமூர்த்ன:
சாமரமபி கிம் ஜிதஶ்ரமஸ்ய தவ || (11)

भव பவதேவனே! **शंभो** சம்புவே! **सुमनश्शेखर** தேவர்களுக்குத் தலைவனே! (மலர்சூடிய திருமுடி யுடையவனே!) **ते** உனக்கு **एषः सुमनोऽञ्जलिः** கைகூப்பி ஸமர்ப்பிக்கும் இந்தப் புஷ்பம் **कः भवेत्** என்ன ஆகும்? **द्युमन्** வ ஒளியுடையோனே! (வானத்தை இடமாக வுடையவனே!) **द्युमूर्ध्नः** வானத்தைத் தலையாக வுடையவனுக்கு **छत्रं** குடையும் **जितश्रमस्य तव** சிரமத்தை வென்ற உனக்கு **चामरं अपि** சாமரமும் **किं** என்?

குறிப்பு: ஸுமனஸ்: தேவர். புஷ்பம் (மலர்). மலர்ந்த பூக்களைத் தலையிலணிந்தவனுக்கு மலராது கூம்பிய மொட்டுப் போன்ற புஷ்பாஞ்ஜலி எதற்கு! வானத்திற்கு அப்பால் ஊடுருவிச் செல்லும் தலைக்கு மேலே குடைபிடிப்பது எப்படி!

Supreme God (*Sumanas-Sekhara*)! Sambhu! Bhava! What avails this offering of flower to you

with folded palms? You who are bright! (who are in the sky!) How can there be an umbrella for one whose head is beyond the heavens or a Chamara (whisk) for you who have overcome fatigue?

'Sumanas' means 'a flower' as well as 'god'. The contrast is between the (blown) flower and the *anjali* pose of the folded palms of hand (which resembles a closed bud).

नृत्यं प्रथतां कथमिव नाथ तवाग्रे महानटस्येह ।
गीतं किं पुरवैरिन् गीतागममूलदेशिकस्य पुरः ॥ १२ ॥

ந்ருத்யம் ப்ரதாம் கதமிவ
நாத தவாக்ரே மஹாநடஸ்யேஹ |
கீதம் கிம் புரவைரின்
கீதாகமமூலதேஶிகஸ்ய புர: || (12)

नाथ நாதனே! **इह** இங்கே **महानटस्य तव अग्रे** மஹா நடனாகிய (பெரிய நர்த்தனாகிய) உன் முன்னிலையில் **कथं इव** எவ்வாறுதான் **नृत्यं** நடனம் **प्रथतां** நடக்கும்? **पुरवैरिन्** பகை கொண்டு முப்புரங்களை அழித்தவனே! **गीतागममूलदेशिकस्य पुरः** ஸங்கீத சாஸ்திரத்திற்கு மூலமான ஸாமவேதத்தின் ஆதி குருவிற்கு முன் **गीतं किम्** என்ன ஸங்கீதம்?

Lord! How can any dancing be done here before you who are the Great Dancer? Destroyer of the Triple City! What song can be sung before the Teacher of (the Sama Veda) the primordial science of music?

वाद्यं डमरुभृतस्ते वादयितुं वा परेऽस्ति का शक्तिः ।
अपरिच्छिन्नस्य भवेदखिलेश्वर कः प्रदक्षिणविधिस्ते ॥ १३ ॥

வாத்யம் டமருப்ருதஸ்தே
வாதயிதும் வா பரேऽஸ்தி கா ஶக்தி: ||
அபரிச்சின்னஸ்ய பவேதகிலேஶ்வர
க: ப்ரதக்ஷிணவிதிஸ்தே || (13)

वा அல்லது, डमरुभृतः ते டமருகத்தை ஏந்திய உனக்கு முன் वाद्यं வாத்தியத்தை वादयितुं வாசிப்பதற்கு परे வேறொருவனிடத்தில் का शक्तिः என்ன திறமை अस्ति இருக்கிறது? अखिलेश्वर எல்லாவற்றிற்கும் ஈசுவரனாய் இருப்பவனே! अपरिच्छिन्नस्य ते பரிச்சேதித்துப் பிரிக்க வொண்ணாத (அளவுபடுத்த இயலாத) உன்னைக்குறித்து कः प्रदक्षिणविधिः எவ்விதம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வதாகிய நியமம் भवेत् இருக்கக்கூடும்?

What power is there in any person to play the drum before you who hold the *Damaru* (in your hand)? And, Lord of all! how can pradakshina (the rite of circumambulation) be performed round you, whose presence cannot be circumscribed in space?

स्युस्ते नमांसि कथमिव शङ्कर परितोऽपि विद्यमानस्य ।
वाचामगोचरे त्वयि वाक्प्रसरो मे कथन्नु संभवतु ॥ १४ ॥

ஸ்யுஸ்தே நமாம்ஸி கதமிவ
ஶங்கர பரிதோऽபி வித்யமானஸ்ய |
வாசாமகோசரே த்வயி
வாக்ப்ரஸரோ மே கதந்நு ஸம்பவது || (14)

शङ्कर சங்கரனே! परितः अपि எல்லாப்புறத்திலும் विद्यमानस्य இருப்பவனை (காணப்படுவோனை) ते உனக்கு नमांसि நமஸ்காரங்கள் कथं इव स्युः எப்படி ஆகக்கூடும்? वाचां अगोचरे त्वयि வாக்குகளுக்கு எட்டாதவனை உன்னைப் பற்றி वाक्प्रसरः (ஸ்துதி) வார்த்தை வெளிப்படுவதானது मे எனக்கு कथं नु संभवतु எவ்வாறு தான் நேரக்கூடும்?

How can prostrations be made in front of you, O Sankara! when you surround me on all sides? How can words be uttered by me in praise of you who are beyond the range of speech?

नित्यानन्दाय नमो निर्मलविज्ञानविग्रहाय नमः ।
निरवधिकरुणाय नमो निरवधिविभवाय तेजसेऽस्तु नमः॥१५॥

நித்யானந்தாய நமோ
நிர்மலவிஜ்ஞானவிக்ரஹாய நம: |
நிரவதிகருணாய நமோ
நிரவதிவிபவாய தேஜஸேஸ்து நம: || (15)

नित्यानन्दाय எப்பொழுதும் ஆனந்தமயமானவனுக்கு नमः நமஸ்காரம்; निर्मलविज्ञानविग्रहाय மாசில்லாத நல்ல அறிவே வடிவமானவனுக்கு नमः நமஸ்காரம்; निरवधिकरुणाय எல்லையில்லாத கருணையுடையவனுக்கு नमः நமஸ்காரம்; निरवधिविभवाय எல்லையில்லாத விபவங்களை (மேன்மைகளை, பெருமைகளை, திறமைகளை) யுடைய तेजसे சோதிவடிவனுக்கு नमः अस्तु நமஸ்காரம் ஆமையவதாகுக.

Obeisance to Him who is Eternal Bliss! Obeisance to Him whose Form is Immaculate

Wisdom! Obeisance to Him who is Boundless Grace! May Obeisance be to the Splendour whose glory is unbounded!

सरसिजविपक्षचूडस्सगरतनूजन्मसुकृतमूर्धाऽसौ ।
दृक्कूलङ्कषकरुणो दृष्टिपथे मेऽस्तु धवलिमा कोऽपि ॥ १६ ॥

ஸரஸிஜவிபக்ஷசூட:
ஸகரதநூஜந்மஸுக்ருதமூர்தாऽஸௌ |
த்ருக்கூலங்கஷகருணோ
த்ருஷ்டிபதே மேऽஸ்து தவலிமா கோऽபி ||

सरसिजविपक्षचूडः தாமரைக்குப் பகையான சந்திரனைத் திருமுடிக்கு ஆபரணமாக வுடையதும் **सगरतनूजन्मसुकृत-मूर्धा** ஸகரவம்சத்தில் பிறந்தவர்களைப் பாவனஞ்செய்த கங்கையைத் தலையிலே கொண்டதும் **दृक्कूलङ्कषकरुणः** கண்களினின்றும் கரைபுரண்டு வெள்ளமாய்ப் பெருகும் கருணையை வடிவமாயுடையதுமான **कः धवलिमा असौ** (ஒப்பற்ற) ஒரே வெண்மைப்பொருளான இது **अपि मे** எனக்கும் **दृष्टिपथे** கண்பார்வையில் **अस्तु** இருப்பதாகுக.

May that pure white Form be ever in my sight—that Form of His who wears the Moon as an ornament on His head, who holds on His head the Ganges which cleansed from sin the sons of Sagara, and from whose eyes grace flows in floods.

जगदाधारशरासं जगदुत्पादप्रवीणयन्तारम् ।
जगदवनकर्मठशरं जगदुद्धारं श्रयामि चित्सारम् ॥ १७ ॥

ஜகதாதாரஶராஸம்
ஜகதுத்பாதப்ரவீணயந்தாரம் |
ஜகதவநகர்மடஶரம்
ஜகதுத்தாரம் ஶ்ரயாமி சித்ஸாரம் || (17)

जगदाधारशरासं ஜகத்திற்கு ஆதாரமான மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டவனும் **जगदुत्पादप्रवीणयन्तारं** ஜகத்தை உற்பத்தி செய்யும் வல்லமையுடைய பிரமனை தேரோட்டியாகக் கொண்டவனும் **जगदवनकर्मठशरं** ஜகத்தைக் காக்குந் தொழிலிலே ஈடுபட்ட விஷ்ணுவை அம்பாகக் கொண்டவனும் **जगदुद्धारं** ஜகத்தை (ஆபத்திலிருந்து) கைதூக்கிவிடுவோனுமான **चित्सारम** சின்மயப் பொருளானவனை **श्रयामि** ஆசிரயிக்கிறேன் (சரணமடைகிறேன்).

I take refuge in Him who is the Essence of Chit (knowledge), who upholds the world, whose arrow is Vishnu engaged in protecting the world, who wields (the mountain Meru) the world's pivot as His bow and who has Brahma the great world-creator as His charioteer.

कुवलयसहयुध्वगलैः कुलगिरिकूटस्थकुचभरार्धाङ्गैः ।
कलुषविदूरैश्चेतः कबलितमेतत् कृपारसैः कैश्च ॥ १८ ॥

குவலயஸஹயுத்வகலை:
குலகிரிகூடஸ்தகுசபாரார்யாங்கை: |
கலுஷவிதூரைஸ்சேத:
கவலிதமேதத் க்ருபாரஸை: கைஸ்ச || (18)

कुवलयसहयुध्वगलैः நீலோத்பலத்தோடு போரிடும் கழுத்தையுடையவர்களும் **कुलगिरिकूटस्थकुचभरार्धाङ्गैः** குலபர்வதங்களுக்கு மூதாதைபோன்ற ஸ்தனபாரத்தைப் பாதியுடம்பிலேயுடையவர்களும் |**कुलगिरिकूटस्थकचचितार्धाङ्गैः** என்ற பாடத்திற்கு, 'குலபர்வதங்களின் கொடுமுடிகளிலேயுள்ள பனிக்கட்டியால் (பார்வதி தேவியால்) மூடப்பெற்ற பாதியுடம்பை யுடையவர்களும்' என்பது

பொருள்.] **कलुषविदूरैः** துன்பங்களுக்கு அப்பால் உள்ளவர்களும் **कृपारसैः** கிருபை என்னும் அமுதத்தை யுடையவர்களுமான **कैः च** ஒருவர்களாலேயே **एतत् चेतः** இந்த மனமானது **कवलितम्** விழுங்கப்பட்டு ஒழிந்தது.

My mind is swallowed up by One who is beyond sorrow, who is full of overflowing compassion, whose neck rivals the blue lily (in hue) and whose body has on one side the breast (of Uma) which is the prime pattern of the great mountains.

वसनवते करिकृत्त्या वासवते रजतशैलशिखरेण ।
वलयवते भोगभृता वनितार्धाङ्गाय वस्तुनेऽस्तु नमः ॥ १९ ॥

வஸனவதே கரிக்ருத்த்யா
வாஸவதே ரஜதஶைலஶிகரேண |
வலயவதே போகப்ருதா
வனிதார்தாங்காய வஸ்துனே஽ஸ்து நம: | (19)

करिकृत्त्या யானைத்தோலால் **वसनवते** ஆடையையுடையதும் **रजतशैलशिखरेण** வெள்ளி மலையின் கொடுமுடியால் **वासवते** வாஸஸ்தானமுடையதும் **भोगभृता** ஸர்ப்பங்களால் **वलयवते** வளையல்களை யுடையதுமாயுள்ள **वनितार्धाङ्गाय** பெண்ணைப் பாதியுடலாகக் கொண்ட **वस्तुने** பொருளுக்கு **नमः अस्तु** நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்.

May (my) obeisance be to That Being who has the elephant's skin as garment, the lofty peak of the Silver Mountain as residence, the serpents as bangles, and a lovely woman as half His body !

सरसिजकुवलयजागरसंवेशनजागरूकलोचनतः ।
सकृदपि नाहं जाने सुरमितरं भाष्यकारमञ्जीरात् ॥ २० ॥

ஸரஸிஜகுவலயஜாகர—
ஸம்வேஶனஜாகரூகலோசனத: |
ஸக்ருதபி நாஹம் ஜானே
ஸுரமிதரம் பாஷ்யகாரமஞ்ஜீராத் || (20)

सकृत् ஏககாலத்தில் सरसिज - कुवलय - जागर - संवेशन - जागरूक - लोचनतः தாமரை, குவளை இவற்றின் மலர்தல் விஷயத்திலும் கூம்புதல் விஷயத்திலும் ஜாக்கிரதையுடனிருக்கும் கண்களையுடையவனும் भाष्यकारमञ्जीरात् பாஷ்யகாரரான பதஞ்ஜலியை* நூபுரமாக வுடையவனுமான சிவபிரானைக் காட்டிலும் इतरं सुरं வேறொரு தேவனை अहं நான் न जाने அறியேன்.

'சிவபிரானைத் தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை' என்பது கருத்து.

I do not know any God other than Him who with His open eyes watches the blooming and fading of the lotus and the lily at once and whose anklet became the Bhashyakara.

Note—His open eyes are the sun and the moon. The sun causes the lotus to bloom and the lily to fade; and the moon causes the lily to bloom and the lotus to fade. The Bhashyakara is a reference to Patanjali, the author of the

---

* பாஷ்யகாரர் என்பது ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர்களையும் ஸ்ரீகண்டரையும் குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம்.

Vyakarana commentaries, who as serpent adorns Nataraja's foot as a tinkling anklet.

आपाटलजाटानामानीलच्छायकन्धरासीम्नाम् ।
आपाण्डुविग्रहाणामाद्रुहिणं किङ्करा वयं महसाम् ॥ २१ ॥

ஆபாடலஜாடானா—
மாநீலச்஛ாயகந்தராஸீம்னாம் |
ஆபாண்டுவிக்ரஹாணா—
மாத்ருஹிணம் கிங்கரா வயம் மஹஸாம் || (21)

आपाटलजाटानां (பாதிரிப்பூப்போன்ற) சிறிதே சிவந்த சடையையுடையவர்களும் **आनीलच्छायकन्धरासीम्नां** கழுத்தின் பின்புறம் வரையிலே பரவிய நீலநிறத்தின் காந்தியையுடையவர்களும் **आपाण्डुविग्रहाणां** வெண்ணிற மேனியையுடையவர்களுமான **महसां** சோதிமூர்த்திகளுக்கு **आद्रुहिणं वयं** பிரமன் முதற்கொண்டு நாங்கள் (எல்லாரும்) **किङ्कराः** சேவகஞ் செய்பவர்கள்.

To that Splendour whose form is white, whose matted hair is slightly red like the Patali flower and the blueness of whose neck stretches to the nape—we from Brahma downwards are all slaves.

मुषितस्मरावलेपे मुनितनयायुर्वदान्यपदपद्मे ।
महसि मनो रमतां मे महति दयापूरमेदुरापाङ्गे ॥ २२ ॥

முஷிதஸ்மராவலேபே
முனிதனயாயுர்வதான்யபதபத்மே |
மஹஸி மனோ ரமதாம் மே
மஹதி தயாபூரமேதுராபாங்கே || (22)

मुषितस्मरावलेपे மன்மதனுடைய கர்வத்தை அபகரித்தவனும் **मुनितनयायुर्वदान्यपदपद्मे** முனி குமாரனுக்கு (மார்க்கண்டேயனுக்கு) ஆயுளை அளித்த வள்ளலான திருவடித்தாமரையையுடையவனும் **दयापूरमेदुरापाङ्गे** தயையாலே நிறைந்து மெதுவான (நெய்த்த, ஈரித்த] கடைக்கண்களையுடையவனுமான **महति महसि** பெருஞ்சோதி மூர்த்தியிடத்தில் **मे** என் **मनः** மனது **रमताम्** இன்புறுவதாகுக.

May my heart rejoice in that great Splendour, who humbled the God of Love, whose lotus-feet gave life to the sage's son (Markandeya), and the corners of whose eyes are moist with overflowing grace.

शर्मणि जगतां गिरिजानर्मणि सप्रेमहृदयपरिपाके ।
ब्रह्मणि विनमद्रक्षणकर्मणि तस्मिन्नुदेतु भक्तिर्मे ॥ २३ ॥

ஶர்மணி ஜகதாம் கிரிஜா—
நர்மணி ஸப்ரேமஹ்ருதயபரிபாகே |
ப்ரஹ்மணி விநமத்ரக்ஷண—
கர்மணி தஸ்மின்னுதேது பக்திர்மே ॥ (23)

जगतां ஜகத்திற்கு **शर्मणि** இன்பமயமானவனும் **गिरिजानर्मणि** பார்வதி தேவியோடு இன்புறுவோனும் **सप्रेमहृदयपरिपाके** பிரேமையால் இருதயம் இளகிப் பக்குவமானவனும் **विनमद्रक्षणकर्मणि** (தன்னை) வணங்குவோரைக் காப்பாற்றுவதையே தொழிலாகக் கொண்டவனுமான **तस्मिन् ब्रह्मणि** அந்த பரப்பிரம்மனிடத்தில் **मे** எனக்கு **भक्तिः** பக்தியானது **उदेतु** எழுவதாகுக (உதிக்கவேண்டும்).

May devotion arise in me towards that Brahman who causes the world's happiness, who delights in Girija (the daughter of the Himalaya Mountain), whose heart is tender with love, and whose work is the salvation of His worshippers.

अस्मिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् ।
अस्तु पुरो वस्तु किमप्यर्धाङ्गेदारमुन्मिषन्निटिलम् ॥ २४ ॥

அஸ்மிந்னபி ஸமயே மம
கண்ठச்ஹாயாவிதூதகாலாப்ரம் |
அஸ்து புரோ வஸ்து கிம—
ப்யர்தாங்கே தாரமுன்மிஷந்னிடிலம் || (24)

कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रं *கழுத்தின் நிறத்தால் கார மேகத்தை வென்றதும்* **अर्धाङ्गेदारं** *திருமேனியிற் பாதியிலே மனைவியை யுடையதும்* **उन्मिषन्निटिलं** *விழிக்கும் (ஒளிரும்) நெற்றியையுடையதுமான* **किं अपि वस्तु** *சொல்லவொண்ணாத ஒரு பொருள்* **अस्मिन् अपि समये** *இந்த வேளையிலும்* **मम पुरः** *என் முன்பாக* **अस्तु** *இருப்பதாகுக.*

May that Being appear even now before me, the darkness of whose neck transcends the rain-cloud's hue, a half of whose body is His Devi (spouse) and whose forehead has an eye.

जटिलाय मौलिभागे जलधरनीलाय कन्धराऽऽभोगे ।
धवलाय वपुषि निखिले धाम्ने स्यान्मामको नमोवाकः ॥ २५ ॥

ஜடிலாய மௌலிபாகே
ஜலதரநீலாய கந்தராऽऽபோகே |
தவலாய வபுஷி நிகிலே
தாம்னே ஸ்யான் மாமகோ நமோவாக: || (25)

मौलिभागे தலையில் (குடுமியிருக்குமிடத்தில்) **जटिलाय** ஜடையையுடையவனும் **कन्धराऽऽभोगे** கழுத்துப் பிரதேசத்திலே **जलधरनीलाय** நீருண்ட மேகத்தைப்போன்ற கருநீல நிறமுடையவனும் **निखिले वपुषि** திருமேனி முழுவதிலும் **धवलाय** வெண்ணிறமுடையவனுமான **धाम्ने** சோதிமூர்த்தியினிடத்து **मामकः नमोवाकः** நான் கூறும் நமஸ்காரம் **स्यात्** அமைவதாகுக.

May my words of obeisance be for that Splendour whose body is all white, whose hair is matted (*Jata*) and whose neck is dark-blue like the rain-cloud.

अकरविराजत्सुमृगैरवृषतुरङ्गैरमौलिधृतगङ्गैः ।
अकृतमनोभवभङ्गैरलमन्यैर्जगति दैवतापशदैः ॥ २६ ॥

அகரவிராஜத்ஸும்ருகை:
அவ்ருஷதுரங்கைரமௌலித்ருதகங்கை: |
அக்ருதமனோபவபங்கை:
அலமன்யைர்ஜகதி தைவதாபஶதை: || (26)

अकरविराजत्सुमृगैः அழகிய மான் ஒன்று பிரகாசியாத கையையுடையவர்களும் **अवृषतुरङ्गैः** காளையைப் பரியாகக் கொள்ளாதவர்களும் (ரிஷபவாஹனமில்லாதவர்களும்) **अमौलिधृतगङ्गैः** திருமுடியிலே கங்கையைத் தாங்காதவர்களும் **अकृतमनोभवभङ्गैः** மன்மதனைப் பங்கப்படுத்தாதவர்களுமான **दैवतापशदैः अन्यैः** (பரமேசுவரனைத் தவிர்த்த) நீச தெய்வங்களான மற்றவர்களால் **जगति** உலகத்தில் **अलं** தேவையில்லை.

Enough in this world of the lesser gods whose hands shine not with antelopes, who ride not on bulls, who have not subdued (the God of) Love and who are not crowned with the Ganges.

कस्मै वच्मि दशां मे कस्येदृग्घृदयमस्ति शक्तिर्वा ।
कस्य बलं चोद्धर्तुं क्लेशात् त्वामन्तरा दयासिन्धो ॥ २७॥

கஸ்மை வச்மி தஶாம் மே
கஸ்யேத்ருக் வ்ருதயமஸ்தி ஶக்திர்வா |
கஸ்ய பலம் சோத்(த்)தும்
க்லேஶாத் த்வாமந்தரா தயாஸிந்தோ || (27)

दयासिन्धो *தயா சமுத்திரமா யிருப்பவனே!* त्वाम् अन्तरा *உன்னைத்தவிர்த்து* कस्मै *யாருக்கு* मे *என்* दशां *(கஷ்டதசையை) நிலைமையை* वच्मि *சொல்வேன்?* कस्य *யாருக்கு* ईदृक् हृदयं *இத்தகைய இருதயமோ* शक्तिः वा *சக்தியோ* अस्ति *உண்டு?* च *மேலும்,* क्लेशात् *துன்பத்தினின்றும்* उद्धर्तुं *கைதூக்கிவிடுவதற்கு* कस्य *யாருக்கு* बलं *பலம் (உண்டு)?*

Ocean of Mercy! To whom but you shall I complain of my predicament? Who has such a heart or such power? And who has the strength, to lift me from misery?

याचे ह्यनभिनवं ते चन्द्रकलोत्तंस किञ्चिदपि वस्तु ।
मह्यं प्रदेहि भगवन् मदीयमेव स्वरूपमानन्दम् ॥ २८ ॥

யாசே ஹ்யனபிநவம் தே
 சந்த்ரகலோத்தம்ஸ கிஞ்சிதபி வஸ்து |
மஹ்யம் ப்ரதேஹி பகவன்
 மதீயமேவ ஸ்வரூபமானந்தம் || (28)

चन्द्रकलोत्तंस சந்திரகலையை திருமுடியில் ஆபரணமாகத் தரிப்பவனே! **अपि किञ्चित् अनभिनवं वस्तु** பழைய பொருள் ஒன்றையே **ते याचे** உன்னிடம் யாசிக்கிறேன்; **भगवन्** பகவானே! **मदीयम् स्वरूपम् आनन्दम् एव** என்னுடையதான ஆனந்த ஸ்வரூபத்தையே **मह्यं** எனக்கு **प्रदेहि** கொடுப்பாயாக.

You whose crown is the crescent Moon! I beg you for no new gift at all. Only, O Lord, give me (back) my own Self which is Bliss.

भगवन् बालतया वाऽभक्त्या वाऽप्यापदाकुलतया वा ।
मोहाविष्टतया वा माऽस्तु च ते मनसि यद्दुरुक्तं मे॥२९॥

பகவன் பாலதயா வாZ
 பக்த்யா வாZப்யாபதாகுலதயா வா |
மோஹாவிஷ்டதயா வா
 மாZஸ்து ச தே மனஸி யத்துருக்தம் மே ||

भगवन् பகவானே! **बालतया वा** சிறு பிள்ளைத்தனத்தாலோ **अभक्त्या वा** அல்லது பக்தியின்மையாலோ **आपदाकुलतया वा** ஆபத்துக்களாலே மனங்கலங்கியதாலோ **मोहाविष्टतया** மோஹம் (அஜ்ஞானம்) என்னுள்ளே புகுந்து கொண்டிருப்பதாலோ **यत् मे दुरुक्तं** என்னாலே சொல்லப் பட்ட புன் சொல்லானது **ते** உன்னுடைய **मनसि च** மனதிலே **मा अस्तु** இல்லாமற் போகட்டும்.

God! Whatever foul words I have uttered, whether childishly or impiously, bewildered by calamity or impelled by ignorance—let them not stay in your mind.

यदि विश्वाधिकता ते यदि निगमागमपुराणयाथार्थ्यम् ।
यदि वा भक्तेषु दया तदिह महेशाशु पूर्णकामः स्याम् ॥ ३० ॥

யதி விஶ்வாதிகதா தே
யதி நிகமாகமபுராணயாதார்த்யம் |
யதி வா பக்தேஷு தயா
ததிஹ மஹேஶாஶு பூர்ணகாம: ஸ்யாம் || (30)

महेश மஹேசுவரனே! **यदि ते विश्वाधिकता** உனக்கு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகிய தன்மையுண்டு என்றால் **यदि निगमागमपुराणयाथार्थ्यम्** வேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் இவை உண்மையானவை என்றால், **वा** அல்லது **यदि भक्तेषु दया** பக்தர்களிடத்தில் (உனக்கு) தயை உண்டு என்றால், **तत्** அதனால் **इह** இங்கே **आशु** அதிசீக்கிரத்திலே **पूर्णकामः** விருப்பங்கள் முழுமையும் நிறைவேறினவனாக **स्याम्** ஆவேன்.

If indeed you are the Lord of the universe (and transcend it), if the Vedas, the Agamas and the Puranas are real truth and if you have compassion on your devotees, then, O great God, then indeed, my desires are even now fulfilled.

குறிப்பு:—இந்த ஸ்தோத்திரத்திலே 15, 25, 16, சுலோகங்கள் ஸ்ரீ ஜகந்நாதரின் ஆர்யாஸ்வதராஜ

என்னும் ஸ்தோத்திரத்திலேயுள்ள 113, 120, 137 ச்லோகங்களை ஒத்துள்ளன. 18-வது ச்லோகத்திலே कुलगिरिकूटस्थकवलिताघैः என்றது நேரான பாடமாகத் தோன்றாததால், कुलगिरिकूटस्थकुम्भमर्घैः என்ற பாடம் ஊகித்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीपरमशिवेन्द्रार्य-
पूज्यपादशिष्य श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रकृतिषु
शिवमानसिकपूजा सम्पूर्णा ॥

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ பரமசிவேந்த்ரார்ய
பூஜ்ய பாதர்களின் சிஷ்யர்களான ஸ்ரீ ஸதாசிவ
ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள் அருளிய நூல்களுள்
சிவ மானஸிக பூஜை முற்றிற்று.

श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रविरचितानि

॥ कीर्तनानि ॥

ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள்

இயற்றிய

கீர்த்தனங்கள்

---

१. कल्याणीरागः आदिताळम् ॥ भज रे गोपालम् ॥

भज रे गोपालम्—मानस, भज रे गोपालम्

भज गोपालं भजितकुचेलं त्रिजगन्मूलं दितिसुतकालं (भज)

आगमसारं योगविचारं भोगशरीरं भुवनाधारं (भज)

कदनकठोरं कलुषविदूरं मदनकुमारं मधुसंहारं (भज)

नतमन्दारं नन्दकिशोरं हतचाणूरं हंसविहारं (भज)

1. கல்யாணி ராகம்: ஆதி தாளம்: பஜ ரே கோபாலம்

பஜ ரே கோபாலம்—மானஸ, பஜ ரே கோபாலம்

பஜ கோபாலம் பஜித குசேலம்
த்ரிஜகன்மூலம் திதிஸுதகாலம் (பஜ)

ஆகமஸாரம் யோகவிசாரம்
போகசரீரம் புவனாதாரம் (பஜ)

கதனகடோரம் கலுஷவிதூரம்
மதனகுமாரம் மதுஸம்ஹாரம் (பஜ)

நதமந்தாரம் நந்தகிசோரம்
ஹதசாணூரம் ஹம்ஸவிஹாரம் (பஜ)

(இதை ஹிந்தோளத்தில் பாடுகிறார்கள்)

गोपालं கோபாலனை **भज** வழிபடுவாய் (வணங்குவாய்) **रे मानस** மனமே! **गोपालं** கோபாலனை **भज** வணங்குவாய் **भजितकुचेलं** குசேலரால் பூஜிக்கப் பெற்றவனும் **त्रिजगन्मूलं** மூன்று உலகங்களுக்கும் மூல காரணமானவனும் **दितिसुत-कालं** அசுரர்களுக்கு இயமனாயிருப்பவனுமான **गोपालं** கோபாலனை **भज** வணங்குவாய்.

आगमसारं வேதங்களின் உட்பொருளானவனும் **योगविचारं** யோகத்தால் ஆராய்ந்த பொருளானவனும் **भोगशरीरं** ஆனந்தானுபவத்திற்காக [ஆனந்த மயமான] சரீரத்தைக் கொண்டவனும் **भुवनाधारं** உலகங்களைத் தாங்குவோனுமாகிய **गोपालं** கோபாலனை **भज** வணங்குவாய்.

कदनकठोरं பாபங்களைக்கடிந்து போக்குவோனும் **कलुषविदूरं** மனக் கலக்கத்தை நீக்குவோனும் **मदनकुमारं** மன்மதனைக் குமாரனாகவுடையவனும் **मधुसंहारं** மது என்னும் அரக்கனை அழித்தவனுமான **गोपालं** கோபாலனை **भज** வணங்குவாய்.

नतमन्दारं வணங்குவோருக்கு மந்தாரமென்னும் கல்ப விருக்ஷமானவனும் **नन्दकिशोरं** நந்தகோபனுக்குக்குழந்தையானவனும் **हतचाणूरं** சாணூரன் என்னும் மல்லனைக் கொன்றவனும் **हंसविहारं** [அன்னங்களோடு] பரமஹம்ஸர்களோடு விளையாடுவோனுமான **गोपालं** கோபாலனை **भज** வணங்கிப் பக்தி செய்வாய்.

Worship Gopala, O my mind! Worship Gopala.

Worship Gopala, the Root-Cause of the three worlds, who was Death to the Asuras and who was worshipped by Kuchela.

Worship Him who is the Quintessence of the Vedas, who is sought by Yoga, whose body is Bliss and who is the support of the worlds.

Worship Him who chastises sin and dispels ignorance, whose son is the God of Love and who destroyed the (the asura) Madhu.

Worship Him, the son of (the cowherd) Nanda, who is the Mandara (the wishing tree of Heaven) to His worshippers, who killed (the wrestler) Chanura and who delights in the company of (the great Swans) the Parama Hamsas.

२. कापिरागः आदिताळम् ॥ स्मर वारं वारम् ॥

स्मर वारं वारम्—चेतः, स्मर नन्दकुमारम्

घोषकुटीरपयोघृतचोरं गोकुलबृन्दावनसंचारम् (स्मर)
वेणुरवामृतपानकठोरं विश्वस्थितिलयहेतुविहारम् (स्मर)
परमहंसहृत्पञ्जरकीरं पटुतरधेनुबकसंहारम् (स्मर)

2. காபி ராகம் : ஆதி தாளம் : ஸ்மர வாரம் வாரம்

ஸ்மர வாரம் வாரம்—சேத:, ஸ்மர நந்தகுமாரம்

வோஷகுடீரபயோவ்ருத-சோரம்
கோகுல-ப்ருந்தாவன-ஸஞ்சாரம் (ஸ்மர)
வேணுரவாம்ருத-பானகடோரம்
விஶ்வஸ்திதிலயஹேதுவிஹாரம் (ஸ்மர)
பரமஹம்ஸஹ்ருத்-பஞ்ஜரகீரம்
படுதரதேனு-பகஸம்ஹாரம் (ஸ்மர)

चेतः மனமே! वारं वारं அடிக்கடி नन्दकुमारं நந்தகோபனுக்குப் பிள்ளையான கிருஷ்ணனை स्मर ஸ்மரணஞ் செய் (நினை).

घोषकुटीरपयोधृतचोरं இடைச்சேரிக் குடிசைகளிலே பாலையும் நெய்யையும் களவாடியவனும் गोकुलवृन्दावनसंचारं கோகுலம், விருந்தாவனம் இவ்விடங்களிலே திரிந்தவனுமான नन्दकुमारं கிருஷ்ணனை स्मर நினை.

वेणुरवामृतपानकठोरं புல்லாங்குழலோசையாகிய அமுதபானத்தால் நிரம்பியவனும் विश्वस्थितिलयहेतुविहारं உலகனைத்தையும் நிலைபெறச்செய்தல் அழித்தல் ஆக்கல் ஆகியவற்றிற்குக் காரணமான விளையாட்டுகளையுடையவனுமான नन्दकुमारं கிருஷ்ணனை स्मर நினை.

परमहंसहृत्पञ्जरकीरं பரமஹம்ஸர்களின் இருதயமாகிற கூட்டிலேயுள்ள கிளிபோன்றவனும் पटुतरधेनुबकसंहारं பலிஷ்டர்களான தேனுகாசுரன், பகாசுரன் இவர்களை [வெகு நன்றாக] அழித்தவனுமான नन्दकुमारं கிருஷ்ணனை स्मर நினை.

Remember again and again, O my mind, remember the son of Nanda.

Remember Him who stole milk and ghee from the huts of the cowherds and wandered all over Gokula and Brindavan.

Remember Him who is full of the sweet (nectar-like) melody of the flute and whose sports sustain the universe, and destroy and create it again.

Remember Him who is the Parrot encaged in he hearts of the Paramahamsas and who (utterly), destroyed the powerful asuras, Dhenuka and Baka.

३. सुरुटिरागः आदितालम् ॥ ब्रूहि मुकुन्देति ॥

ब्रूहि मुकुन्देति—रसने, ब्रूहि मुकुन्देति

केशव माधव गोविन्देति कृष्णानन्द सदानन्देति (ब्रूहि)

राधारमण हरे रामेति राजीवाक्ष घनश्यामेति (ब्रूहि)

गरुडगमन नन्दकहस्तेति खण्डितदशकन्धरमस्तेति (ब्रूहि)

अक्रूरप्रिय चक्रधरेति हंसनिरञ्जन कंसहरेति (ब्रूहि)

3. ஸுருடி ராகம்: ஆதி தாளம்: ப்ரூஹி முகுந்தேதி.

ப்ரூஹி முகுந்தேதி—ரஸனே, ப்ரூஹி முகுந்தேதி

கேஶவ மாதவ கோவிந்தேதி

க்ருஷ்ணானந்த ஸதானந்தேதி (ப்ரூ)

ராதாரமண ஹரே ராமேதி

ராஜீவாக்ஷ கனஶ்யாமேதி (ப்ரூ)

கருடகமன நந்தகஹஸ்தேதி

கண்டிததஶகந்தரமஸ்தேதி (ப்ரூ)

அக்ரூரப்ரிய சக்ரதரேதி

ஹம்ஸநிரஞ்ஜன கம்ஸஹரேதி (ப்ரூ)

(செஞ்சுருட்டியில் பாடுகிறார்கள்)

मुकुन्द इति 'முகுந்தனே!' என்று ब्रूहि சொல்லு. रसने நாக்கே! मुकुन्द इति 'முகுந்தனே' என்று ब्रूहि சொல்லு.

केशव माधव गोविन्द इति 'கேசவனே! மாதவனே! கோவிந்தனே!' என்றும் कृष्ण आनन्द सदानन्द इति

கிருஷ்ணனே! ஆனந்த மயனே! எப்பொழுதும் ஆனந்தமுடையவனே!' என்றும் ब्रूहि சொல்லு.

राधारमण 'ராதாதேவியின் காதலனே!' हरे 'ஹரியே' राम 'இராமனே!' इति என்றும் राजीवाक्ष 'தாமரைக் கண்ணா!' घनश्याम 'மேகம் போன்ற கருநிறமுடையவனே' इति என்றும் ब्रूहि சொல்லு.

गरुडगमन नन्दकहस्त इति 'கருடனை ஏறிச் செல்வோனே! நந்தகமென்னும் வாளைக்கையிற்கொண்டவனே!' என்றும் खण्डितदशकन्धरमस्त इति 'தசக்கிரீவனுடைய (இராவணனுடைய) தலைகளை வெட்டியெறிந்தவனே!' என்றும் ब्रूहि சொல்லு.

अक्रूरप्रिय 'அக்ரூரருக்கு நண்பனே!' चक्रधर 'திருச் சக்கிரத்தை ஏந்தியவனே!' इति என்றும் हंसनिरञ्जन 'ஹம்ஸம்போல மாசற்றவனே!' कंसहर 'கம்ஸனைக் கொன்றவனே!' इति என்றும் ब्रूहि சொல்லு.

Chant 'Mukunda! 'O my tongue! Chant 'Mukunda!'

Chant 'Kesava! Madhava! Govinda!' Chant 'Krishna! Bliss! Ever Blissful one!' Chant 'O Lover of Radha! Hari! Rama!' Chant 'O Lotus-eyed One, who is dark like the rain-cloud!'

Chant 'You who ride on Garuda, wielding the sword Nandaka!' 'You who cut off the heads of the ten-headed Ravana! Chant 'O friend of

Akrura!' O Wielder of the Discus!' 'O Spotless Swan!' 'Destroyer of Kamsa!'

४. नवरोज् रागः आदितालम् ॥ मानस संचर रे ॥

मानस संचर रे—ब्रह्मणि, मानस संचर रे

श्रीरमणीकुचदुर्गविहारे सेवकजनमन्दिरमन्दारे (मानस)
मदशिखिपिञ्छालंकृतचिकुरे महनीयकपोलविजितमुकुरे (मानस)
परमहंसमुखचन्द्रचकोरे परिपूरितमुरलीरवधारे (मानस)

4. நவரோஜ் ராகம்: ஆதி தாளம்: மானஸ ஸஞ்சர ரே.

மானஸ ஸஞ்சர ரே—ப்ரஹ்மணி மானஸ ஸஞ்சர ரே

ஸ்ரீரமணீகுசதுர்கவிஹாரே
ஸேவகஜனமந்திரமந்தாரே (மானஸ)
மதசிகிபிஞ்சாலங்க்ருதசிகுரே
மஹனீய-கபோல-விஜிதமுகுரே (மானஸ)
பரமஹம்ஸமுகசந்த்ரசகோரே
பரிபூரிதமுரலீரவதாரே (மானஸ)

रे मानस அட மனமே! **संचर** உலாவுவாய். **ब्रह्मणि** பிரும்மத்தினிடம் **रे मानस** அட மனமே! **संचर** (ஸஞ்சரிப்பாய்) உலாவுவாய்.

श्रीरमणीकुचदुर्गविहारे ஸ்ரீதேவி என்னும் காதலியின் கொங்கைகளாகிய மலையரண்களிலே இன்புறுவதாயும் **सेवकजनमन्दिरमन्दारे** சேவகஞ் செய்வோர்களுக்கு (அடியார்களுக்கு) (வேண்டியவற்றையெல்லாம் தரும் ஐந்து

கல்பக விருக்ஷங்களிலும் சிறந்த) மந்தார விருக்ஷமாயும் உள்ள (ब्रह्मणि பிரும்மத்தினிடம்)

मदशिखिपिञ्छालंकृतचिकुरे கர்வங்கொண்ட மயிலின் தோகையைத் திருமுடியிலே அலங்காரமாக அணிந்து கொண்டதும் **महनीयकपोलविजितमुकुरे** (பளபளப்பிலே) கண்ணாடியை வென்ற சிறப்பு வாய்ந்த கன்னங்களை யுடையதுமான (**ब्रह्मणि** பிரும்மத்தினிடம்)

परमहंसमुखचन्द्रचकोरे பரமஹம்ஸர்களின் முகங்களாகிய சந்திரர்களைக் கண்ணூற் பருகும் சகோர பக்ஷியாயும் **परिपूरितमुरलीरवधारे** முரளி என்னும் குழலிலிருந்து இசை தாரையாகப் பெருகுவதாயுமுள்ள (**ब्रह्मणि** பிரும்மத்தினிடம்)

O my mind! Be occupied with Brahman. O my mind! Be occupied.

With Him who delights in the high regions of the bosom of this Beloved Sridevi and who is the Mandara (the wishing tree of Heaven) planted in the residential quarters of His devotees.

With Him who wears as His crown the proud peacock's feathers and whose cheeks are praiseworthy as excelling the mirror. With Him who is the *Chakora* bird drinking in the bright beams from the faces of Paramahamsas, which resemble the moon, and from whom flows the flood of the melodies of the *Murali* flute.

५. कुन्तलवराली रागः आदितालम् ॥ गायति वनमाली ॥

गायति वनमाली—मधुरं गायति वनमाली

पुष्पसुगन्धिसुमलयसमीरे मुनिजनसेवितयमुनातीरे (गायति)

कूजितशुकपिकमुखखगकुञ्जे कुटिलालकबहुनीरदपुञ्जे (गायति)

तुलसीदामविभूषणहारी जलजभवस्तुतसद्गुणशौरी (गायति)

परमहंसहृदयोत्सवकारी परिपूरितमुरलीरवधारी (गायति)

5. குந்தலவராலீ ராகம் ஆதி தாளம்: காயதி வனமாலீ.

காயதி வனமாலீ—மதுரம், காயதி வனமாலீ

புஷ்பஸுகந்தஸுமலயஸமீரே
முனிஜனஸேவிதயமுனாதீரே (காயதி)

கூஜித-ஶுகபிக-முககககுஞ்ஜே
குடிலாலகபஹுநீரதபுஞ்ஜே (காயதி)

துலஸீதாமவிபூஷணஹாரீ
ஜலஜபவஸ்துதஸத்குணஶௌரீ (காயதி)

பரமஹம்ஸஹ்ருதயோத்ஸவகாரீ
பரிபூரிதமுரலீரவதாரீ (காயதி)

वनमाली வனமாலையை யணிந்த கிருஷ்ணன் **गायति** பாடுகிறான்; **मधुरं** இனிதாய **वनमाली** கிருஷ்ணன் பாடுகிறான்.

पुष्पसुगन्धिसुमलयसमीरे பூக்களின் நறுமணத்தோடு கூடினதாகி மலயமலையினின்று வீசுகிற தென்றலையுடையதாய் **मुनिजनसेवितयमुनातीरे** (பலஸீலர்களான) முனிவர்கள் சென்று சேரும் யமுனைக்கரையிலே (**गायति** பாடுகிறான்.)

कूजितशुकपिकमुखखगकुञ्जे கிளி, குயில் (சுகப்ரம்மம் என்னும் குயில்) முதலான பறவைகள் கூவுந்தோட்டங்

களையுடையதாய் **कुटिलालकवहुनीरदपुञ्जे** நெற்றியிலே படியும் சுருட்டை மயிர்போன்ற பல மேகக்கூட்டங்களையுடையதான யமுனைக்கரையிலே (**गायति** பாடுகிறான்).

तुलसीदामविभूषणहारी துளசி மாலையை அணியாகக் கொண்டு மனத்தைக் கவர்கின்றவனும் **जलजभवस्तुतसद्गुणशौरी** (தாமரையிற்) பிறந்த பிரமனால் துதிக்கப்பெற்ற நற்குணங்களையுடையவனும் சூர வம்சத்தில் அவதரித்த கிருஷ்ணன் (**गायति** பாடுகிறான்.)

परमहंसहृदयोत्सवकारी பரமஹம்ஸர்களின் இருதயங்களைக் களிப்புறச் செய்வோனும் **परिपूरितमुरलीरवधारी** முரளி என்னும் புல்லாங்குழலிலே நிரப்பப்பெற்று தாரையாகப் பெருகும் குழலோசையை யுடையவனுமான கிருஷ்ணன் (**गायति** பாடுகிறான்).

Sri Krishna (who wears the garland *Vanamālā*) is singing; sweetly, Sri Krishna is singing.

On the Jumna's bank where sages meditate in silence and where the gentle breezes from the Malaya hills blow, rich with the fragrance of flowers, (Sri Krishna sings.)

(On the Jumna's bank) in groves where cuckoos, parrots and other song-birds (the cuckoo Sri Suka Brahman and other birds) are warbling and where fleecy rain-clouds overhang, like curls of hair (on the forehead of a person), (Sri Krishna sings.)

Sri Krishna (Sauri) who is lovely, adorned with the garland of Tulsi (basil), and who is worshipped by Brahma (the Lotus-born), (He sings.)

Sri Krishna who makes the hearts of the Parama Hamsas (the Supreme Swans) to thrill with festive joy and from whose flute, filled with music, songs pour out in floods, (He sings.)

६. सुरुटिरागः आदितालम् ॥ क्रीडति वनमाली ॥

क्रीडति वनमाली——गोष्ठे, क्रीडति वनमाली

प्रह्लादपराशरपरिपाली पवनात्मजजाम्बवदनुकूली (क्रीडति)
पद्माकुचपरिरम्भणशाली पटुशरशासितमालिसुमाली (क्रीडति)
परमहंसवरकुसुमसुमाली प्रणवपयोरुहगर्भकपाली (क्रीडति)

6. ஸுருடி ராகம் : ஆதி தாளம் : க்ரீடதி வனமாலீ

க்ரீடதி வனமாலீ—கோஷ்டே, க்ரீடதி வனமாலீ

ப்ரஹ்லாத-பராசர-பரிபாலீ
பவனாத்மஜ-ஜாம்பவ தனுகூலீ (க்ரீடதி)
பத்மா குசபரிரம்பணசாலீ
படுசரசாஸிதமாலிஸுமாலீ (க்ரீடதி)
பரமஹம்ஸ-வரகுஸுமஸுமாலீ
ப்ரணவ-பயோருஹ-கர்பகபாலீ (க்ரீடதி)

वनमाली வனமாலையைப் பூண்ட கிருஷ்ணன் **क्रीडति** விளையாடுகிறான்; **गोष्ठे** கொட்டியில் (கோகுலத்தில்) **वनमाली** வனமாலை யணிந்த கிருஷ்ணன் **क्रीडति** விளையாடு கிறான்.

प्रह्लादपराशरपरिपाली ப்ரஹ்லாதர், பராசரர் இவர் களைப் பரிபாலித்தவன் **पवनात्मजजाम्बवदनुकूली** வாயு குமாரரான ஆஞ்சநேயருக்கும் ஜாம்பவானுக்கும் அனு கூலஞ் செய்தவன் **क्रीडति** விளையாடுகிறான்.

पद्माकुचपरिरम्भणशाली ஸ்ரீதேவியின் ஸ்தனங்களைத் தழுவுவோனும் **पटुशरशासितमालिसुमाली** (ஸ்ரீராமனுகி) மாலி, ஸுமாலி என்னும் அரக்கர்களை நல்ல அம்புகளால் (நனறாக) அழித்தவனுமான (**वनमाली** விஷ்ணு).

परमहंसवरकुसुमसुमाली பரமஹம்ஸ சிரேஷ்டர்களாகிய புஷ்பங்களை நல்ல மாலையாகக் கொண்டவன் **प्रणवपयोरुहगर्भकपाली** பிரணவமென்னும் தாமரைகளின் மத்தியில் மூடப்பெற்று மறைந்திருப்பவனாய் **क्रीडति** விளையாடுகிறான்.

Krishna (wearing the garland Vanamala) is playing; in the cattle yard (Gokula), Krishna is playing.

He who is the saviour of Prahlada and Parasara, who is gracious to Hanuman and Jambavan, He is playing.

He who is embraced by Sri Lakshmi and whose skilful arrows destroyed (the *rakshasas*) Malin and Sumalin.

He in whom the noble Paramahamsas are strung like flowers in a garland and who is hidden inside the lotus of Pranava, He is playing.

७. सावेरीरागः आदितालम् ॥ भज रे यदुनाथम् ॥

भज रे यदुनाथम्—मानस, भज रे यदुनाथम्

गोपवधूपरिरम्भणलोलं गोपकिशोरकमद्भुतलीलम् (भज)

कपटाङ्गीकृतमानुषवेषं कपटनाट्यकृतकृत्स्नसुवेषम् (भज)

परमहंसहृत्तत्त्वस्वरूपं प्रणवपयोधरप्रणवस्वरूपम् (भज)

7. ஸாவேரி ராகம் ஆதி தாளம்: ஹஜ ரே யதுநாதம்

ஹஜ ரே யதுநாதம்—மானஸ, ஹஜ ரே யதுநாதம்

கோபவதூபரிரம்பணலோலம்
    கோபகிஶோரகமத்புதலீலம் (ஹஜ)
கபடாங்கீக்ருதமானுஷவேஷம்
    கபடநாட்யக்ருதக்ருத்ஸ்ந ஸுவேஷம் (ஹஜ)
பரமஹம்ஸஹ்ருத்-தத்த்வஸ்வரூபம்
    ப்ரணவபயோதர-ப்ரணவ-ஸ்வரூபம் (ஹஜ)

यदुनाथं யதுவம்சத்திற்குத் தலைவனை கிருஷ்ணனை **भज** வழிபடுவாய்; **रे मानस** அட மனமே! **यदुनाथं** கிருஷ்ணனை **भज** வழிபடுவாய்.

गोपवधूपरिरम्भणलोलं கோபிகளைத் தழுவுவதிலே ஆசை கொண்டவனும் **अद्भुतलीलं** அற்புதமான திருவிளையாடல்களையுடையவனும் **गोपकिशोरकं** (நந்தன் என்னும்) இடையனுக்குக் குழந்தையுமான (**यदुनाथं** கிருஷ்ணனை).

कपटाङ्गीकृतमानुषवेषं வஞ்சனையால் மானுட வேஷத்தை யேற்றுக்கொண்டவனும் **कपटनाट्यकृतकृत्स्नसुवेषं** வஞ்சனையாக நடிக்கும் நாட்டியத்திலே முழுதும் அழகிய வேஷத்தைப் போட்டுக்கொண்டவனுமான (**यदुनाथं** கிருஷ்ணனை)

परमहंसहृत्तत्त्वस्वरूपं பரமஹம்ஸர்களின் இருதயத்திலே உண்மை (தத்துவ) வடிவாயிருப்பவனும் **प्रणवपयोधरप्रणव-स्वरूपं** விஷ்ணுவாகிய நீருண்ட மேகத்துள் ஓங்கார வடிவாயிருப்பவனுமான (**यदुनाथं** கிருஷ்ணனை).

Worship (Krishna) the Lord of the Yadus! O my mind, worship the Lord of the Yadus.

Worship the Child of the cowherd Nanda, who delights in the embrace of the cowherd girls and whose sports are wonderful.

Worship Him who accepted the disguise of the human form and skilfully put on the lovely guise of an actor on the stage.

Worship Him who is the Truth (Tattva) in the hearts of the Parama Hamsas and who is the Omkāra (Pranava) in the rain-cloud of Pranava (Vishnu).

८. मोहनरागः आदितालम् ॥ भज रे रघुवीरम् ॥

भज रे रघुवीरं—मानस, भज रे बहुधीरम्

अम्बुदडिम्भविडंबनगात्रम् अम्बुदवाहननन्दनदात्रम् (भज)
कुशिकसुतार्पितकार्मुकवेदं वशिहृदयांबुजभास्करपादम् (भज)
कुण्डलमण्डनमण्डितकर्णं कुण्डलिमञ्च*मद्भुतवर्णम् (भज)
दण्डितसुन्दसुतादिकवीरं मण्डितमनुकुलमाश्रयशौरिम् (भज)
परमहंसमखिलागमवेद्यं परमवेदमकुटीप्रतिपाद्यम् (भज)

8. மோஹன ராகம் ஆதி தாளம்: பஜ ரே ரகுவீரம்

பஜ ரே ரகுவீரம்—மானஸ, பஜ ரே பஹுதீரம்

அம்புதடிம்ப விடம்பன காத்ரம்
அம்புதவாஹனநந்தனதாத்ரம் (பஜ)
குஶிகஸுதார்(ப்)பிதகார்முகவேதம்
வஶிஹ்ருதயாம்புஜ-பாஸ்கரபாதம் (பஜ)

குண்டலமண்டன-மண்டித-கர்ணம்
குண்டலி-மஞ்சகமத்புதவர்ணம் (பஜ)
தண்டித-ஸுந்தஸுதாதிகவீரம்
மண்டிதமனுகுலமாஶ்ரயசௌரிம் (பஜ)
பரமஹம்ஸமஹிலாமமவேத்யம்
பரமவேதமகுடப்ரதிபாத்யம் (பஜ)

रघुवीरं ரகுவம்சத்து வீரனை ஸ்ரீராமனை **भज** வழி படுவாய்; **रे मानस** அட மனமே! **बहुधीरं** மிகுந்த தீர முடைய ஸ்ரீராமனை **भज** வழிபடுவாய.

अम्बुदडिम्भविडंबनगात्रं மேகக் கன்றை யொத்த திருமேனியையுடையவனும் **अम्बुदवाहननन्दनदात्रं** மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்ட இந்திரனுடைய மகனை வாலிக்கு அரிவாளானவனுமான (**रघुवीरं** ஸ்ரீராமனை)

कुशिकसुतार्पितकार्मुकवेदं குசிக முனிவரின் புத்திரரான விசுவாமித்திரரால் தனுர்வேதத்தைத் தன்னிடம் ஸமர்ப்பிக்கப்பெற்றவனும் **वशिहृदयांबुजभास्करपादं** இந்திரியங்களை வசப்படுத்தியவர்களின் (ஹனுமான் முதலானவர்களின்) இருதயங்களாகிய தாமரைகளுக்குச் சூரியனாக அமைந்த பாதங்களையுடையவனுமான (**रघुवीरं** ஸ்ரீராமனை).

कुण्डलमण्डनमण्डितकर्णं திருக்குண்டலங்களாகிய அணிகளை அணிந்த திருச்செவிகளை யுடையவனும் **अद्भुतवर्णं** அற்புதமான நிறமுடையவனும் **कुण्डलिमञ्चकं** 'குண்டலி' என்னும் ஆதாரத்தை (பாம்பை)க் கட்டிலாகக்கொண்டிருப்பவனுமான (**रघुवीरं** ஸ்ரீராமனை).

दण्डितसुन्दसुतादिकवीरं ஸுந்தன் மகனை மாரீசன் முதலானவர்களைத் தண்டித்த வீரனும் **मण्डितमनुकुलं** மனுவின் குலத்தை விளங்கச்செய்தவனுமாய் **आश्रयशौरिं**

(சரணமடைவதற்குரிய) புகலிடமான விஷ்ணுவை (भज வழிபடுவாய்).

परमहंसं பரமஹம்ஸனும் अखिलागमवेद्यं எல்லா ஆகமங்களாலேயும் அறியத் தக்கவனும் परमवेदमकुटीप्रतिपाद्यं வேதங்களுக்கு மகுடங்களான சிறந்த உபநிஷத்துக்களிலே நன்றாக அறிவிக்கப் பெற்றவனுமான (பிரதிபாதிக்கப்பெற்றவனுமான) (रघुवीरं ஸ்ரீராமனை).

Worship Rama, the Raghu warrior. O my mind! Worship Him of abounding courage.

Him whose body is like an infant cloud; Him who sickle-like, mowed down, Vali (the son of Indra).

Him to whom Visvamitra (the son of Kausika) dedicated his knowledge of bowmanship (handed over the Dhanur Veda); Him whose feet are like the sun to the hearts of those who have controlled their senses.

Him whose ears are adorned with a pair of (Kundalas) ear-rings and whose complexion is wonderful to behold; Him who rests on the bed of the serpent (*Kundali*).

Worship the hero who chastised the son of Sunda (Maricha) and others and who caused the race of Manu to shine in glory and who is *Sauri*, the refuge.

Worship the Parama Hamsa (Supreme Swan) who is known in all the Agamas and is expounded in the great Upanishads (the crowns of the Vedas).

९. काम्बोदिरागः त्रिपुटीतालम् ॥ प्रतिवारं वारम् ॥

कालांभोधरकान्तशरीरं कौशिकशुकशौनकपरिवारम् (भज)
कौसल्यादशरथसुकुमारं कलिकल्मषभयगहनकुठारम् (भज)
परमहंसहृत्पद्मविहारं प्रतिहतदशमुखबलविस्तारम् (भज)

9. காம்போதி ராகம். த்ரிபுடி தாளம். ப்ரதி வாரம் வாரம்

ப்ரதி வாரம்—மானஸ, ஹஜ ரே ரகுவீரம்

காலாம்ஹோதர—காந்தஶரீரம்
கௌஶிகஶுகஶௌனகபரிவாரம் (ஹஜ)
கௌஸல்யாதஶரத ஸுகுமாரம்
கலிகல்மஷஹய கஹனகுடாரம் (ஹஜ)
பரமஹம்ஸஹ்ருத்பத்மவிஹாரம்
ப்ரதிஹததஶமுகபலவிஸ்தாரம் (ஹஜ)

प्रतिवारं वारं அடிக்கடி (இடைவிடாது) **रघुवीरं** ரகுவீரனை ஸ்ரீ ராமனை **भज** வழிபடுவாய், **रे मानस** அடமனமே !

कालांभोधरकान्तशरीरं காள மேகத்தைப்போல் விரும்பத்தக்க திருமேனியையுடையவனும் **कौशिकशुकशौनकपरिवारं** கௌசிகர், சுகர், சௌனகர் ஆகியவர்களால் சூழப்பெற்றவனுமான (**रघुवीरं** ரகுவீரனை).

कौसल्यादशरथसुकुमारं கோசலைக்கும் தசரதருக்கும் வாய்த்த நல்ல குமாரனும் **कलिकल्मषभयगहनकुठारं** கலி

காலத்துப் பாபங்களைக்கொண்ட அச்சம் என்னும் காட்டை யழிக்கும் கோடாரி போன்றவனுமான (**रघुवीरं** ரகுவீரனை).

परमहंसहृत्पद्मविहारं பரமஹம்ஸர்களின் இருதயங்களாகிய தாமரைகளிலே விளையாடுகின்றவனும் **प्रतिहतदश-मुखबलविस्तारं** தசமுகனை இராவணனுடைய பெருஞ்சேனையை யழித்தவனுமான (**रघुवीरं** ரகுவீரனை).

Again and again, O my mind! Worship Rama, the Raghu Warrior.

Worship Him whose body is lovely like the dark rain-cloud, and who is surrounded by (the sages) Kausika Suka and Saunaka.

Worship Him who is the good son of Kausalya and Dasaratha and who, axe-like, fells down the forest of fears arising out of the sins of the Kali age.

Worship Him who sports in the lotuses which are the hearts of the Parama Hamsas and who destroyed the vast armies of (the ten-faced) Ravana.

१०. सुरुटिरागः आदितालम् ॥ चेतः श्रीरामम् ॥

चेतः श्रीरामं—चिन्तय जीमूतश्यामम्

अङ्गीकृततुम्बुरुसंगीतं हनुमद्गवयगवाक्षसमेतं (चेतः)

नवरत्नस्थापितकोटीरं नवतुलसीदलकल्पितहारं (चेतः)

परमहंसहृद्गोपुरदीपं चरणदलितमुनितरुणीशापं (चेतः)

10. ஸுருடி ராகம். ஆதி தாளம். சேத: ஸ்ரீராமம்

சேத: ஸ்ரீராமம்—சிந்தய, ஜீமூதஸ்யாமம

அங்கீக்ருத தும்புருஸங்கீதம்

ஹனுமத் கவய கவாக்ஷஸமேதம் (சேத:)

நவரத்னஸ்தாபிதகோடீரம்

நவதுளஸீதலகல்பித ஹாரம் (சேத:)

பரமஹம்ஸஹ்ருத் கோபுரதீபம்

சரணதலிதமுனிதருணீஸாபம் (சேத:)

चेत: மனமே! **जीमूतश्यामं** மேகத்தைப்போன்ற கரிய நிறமுடைய **श्रीरामं** ஸ்ரீ ராமனை **चिन्तय** நினை.

अङ्गीकृततुम्बुरुसंगीतं தும்புருவின் ஸங்கீதத்தை ஏற்றுக்கொண்டவனும் **हनुमद्गवयगवाक्षसमेतं** ஹனுமான் கவயன் கவாக்ஷன் ஆகிய வானரங்களோடு கூடியவனுமான (**श्रीराम** ஸ்ரீ ராமனை **चिन्तय** நினை).

नवरत्नस्थापितकोटीरं நவரத்னங்கள் பதித்த கிரீடத்தை யுடையவனும் **नवतुलसीदलकल्पितहारं** துளசியின் இளந் தளிர்களால் அமைத்த மாலையை யுடையவனுமான (**श्रीरामं** ஸ்ரீ ராமனை **चिन्तय** நினை).

चरणदलितमुनितरुणीशापं முனிவரின் பத்தினியாகிய அஹல்யையின் சாபத்தைப் போக்கிய திருவடிகளையுடையவனும் **परमहंसहृद्गोपुरदीपं** பரம ஹம்ஸர்களின் இருதயங்களாகிய கோபுரங்களில் இட்ட தீபம் போன்றவனுமான (**श्रीरामं** ஸ்ரீ ராமனை **चिन्तय** நினை.)

O my mind! dwell on Sri Rama, who is dark in hue like the rain-cloud.

On Him who accepts the songs of Tumburu (the celestial musician) and who keeps company with Hanuman and Gavaya and Gavaksha.

On Him whose crown is set with the nine kinds of gems and whose garland is of fresh Tulsi (basil) leaves.

On Him whose feet freed (the sage's wife) Ahalya from her curse and who is the lamp lit in the towering hearts of Paramahamsas.

११. जञ्झोटिरागः आदितालम् ॥ पिब रे रामरसम् ॥

पिब रे रामरसम्—रसने, पिब रे रामरसम्

दूरीकृतपातकसंसर्गं पूरितनानाविधफलवर्गं (पिब)
जननमरणभयशोकविदूरं सकलशास्त्रनिगमागमसारं (पिब)
परिपालितसरसिजगर्भाण्डं परमपवित्रीकृतपाषण्डं (पिब)
शुद्धपरमहंसाश्रमगीतं शुकशौनककौशिकमुखपीतम् (पिब)

11. ஜஞ்ஜோடி ராகம். ஆதி தாளம். பிப ரே ராமரஸம்

பிப ரே ராமரஸம்—ரஸனே, பிப ரே ராமரஸம்

தூரீக்ருதபாதக ஸம்ஸர்கம்
பூரிதநாநாவிதபலவர்கம் (பிப)
ஜநநமரணபயஶோகவிதூரம்
ஸகலஶாஸ்த்ரநிகமாகமஸாரம் (பிப)
பரிபாலிதஸரஸிஜகர்பாண்டம்
பரமபவித்ரீக்ருதபாஷண்டம் (பிப)
ஶுத்தபரமஹம்ஸாஶ்ரமகீதம்
ஶுகஶௌநககௌஶிகமுகபீதம் (பிப)

(ஸஹாநா ராகத்திலு பாடுகிறார்கள்.)

रामरसं 'ராம' என்னும் அமுதத்தை पिब பருகு வாய் रे रसने ஏ நாக்கே! रामरसं ராமாமிர்தத்தை पिब பருகுவாய்:

दूरीकृतपातकसंसर्गं பாவங்களின் சம்பந்தத்தைப் போக்குவதாயும் पूरितनानाविधफलवर्गं பல வேறு விதமான பழரஸத்தால் நிரம்பியதுமான (பல வேறு வகைப் பலன் களையும் பக்தர்களுக்கு உதவுவதற்காக தன்னுள்ளே நிரப்பிவைத்துக் கொண்டிருப்பதுமான (रामरसं पिब ராமா மிர்தத்தைப் பருகுவாய்.)

जननमरणभयशोकविदूरं பிறப்பு இறப்பு அச்சம் துன் பம் இவற்றைப் போக்குவதும் सकलशास्त्रनिगमागमसारं நிகமம், ஆகமம் என்னும் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் ஸார மாக வுள்ளதுமான (रामरसं ராமாமிர்தத்தை.)

परिपालितसरसिजगर्भाण्डं பிருமமாண்டங்களைப் பாது காப்பதும் परमपवित्रीकृतपाषण्डं பிரும்மாண்டங்களைப் பாதுகாப்பதும் परमपवित्रीकृतपाषण्डं பாஷண்டர்களையும் பரமபாவனர்களாகச் செய்வதுமான (रामरसं ராமா மிர்தத்தை.)

शुकशौनककौशिकमुखपीतं சுகர், சௌனகர். கௌசிகர் முதலியோர் (வாய்கொண்டு) பருகியதும் शुद्धपरमहंसाश्रम-गीतं பரிசுத்தர்களான பரமஹம்ஸர்களின் ஆசிரமங்க ளிலே (பரமஹம்ஸர்களாலே) பாடப் பெற்றதுமான (रामरसं पिब ராமாமிர்தத்தைப் பருகுவாய்.)

Taste the nectar of Rama's name. O my tongue! Taste the nectar of Rama's name.

That which destroys the taint of sin and which abounds in fruits of many sorts.

That which dispels fears and the woes of birth and death; that which is the essence of all Sastras, Nigamas and Agamas.

That which protects all the worlds created by Brahma and which converts heretics into very holy men.

That which is sung about (by Paramahamsas) in the hermitages of the holy Paramahamsas—the nectar which is drunk by (the sages) Suka, Saunaka, Kausika and others.

१२. अठाणारागः आदितालम् ॥ खेलति मम हृदये ॥

खेलति मम हृदये—रामः, खेलति मम हृदये

मोहमहार्णवतारककारी रागद्वेषमुखासुरमारी (खेलति)

शान्तिविदेहसुतासहचारी दहरायोध्यानगरविहारी (खेलति)

परमहंससाम्राज्योद्धारी सत्यज्ञानानन्दशरीरी (खेलति)

12. அடாணா ராகம். ஆதி தாளம். கேலதி மம ஹ்ருதயே

கேலதி மம ஹ்ருதயே—ராம:, கேலதி மம ஹ்ருதயே

மோஹமஹார்ணவ-தாரககாரீ—
ராகத்வேஷமுகாஸுரமாரீ (கேலதி)

சாந்திவிதேஹஸுதாஸஹசாரீ
தஹராயோத்யா நகரவிஹாரீ (கேலதி)

பரமஹம்ஸ ஸாம்ராஜ்யோத்தாரீ
ஸத்யஜ்ஞானாநந்த-சரீரீ (கேலதி)

मम हृदये என் மனத்திலே **खेलति** விளையாடுகிறான; **रामः** இராமன் **मम हृदये** என் மனத்திலே **खेलति** விளையாடுகிறான் : **मोहमहार्णवतारककारी** மோஹம் (அஜ்ஞானம்) என்னும் பெருங் கடலைக் கடந்து செல்லச் செய்கிறவனும் **रागद्वेषमुखासुरमारी** விருப்பு வெறுப்பு முதலான அசுரர்களைக் கொன்றழிப்பவனுமான (**रामः** இராமன்.)

शान्तिविदेहसुतासहचारी மனச்சாந்தி என்னும் ஜனககுமாரியை மனைவியாகக் கொண்டு **दहरायोध्यानगरविहारी** தஹரம் (இருதயாகாசம்) என்னும் (வெல்லவொண்ணாத) அயோத்தி நகரிலே மகிழ்ந்திருப்பவனான (**रामः** இராமன்.)

परमहंससाम्राज्योद्धारी பரமஹம்ஸர்களின் ஸாம்ராஜ்யத்தை நிலை நிறுத்துகிறவனும் **सत्यज्ञानानन्दशरीरी** ஸத்யம், ஞானம், ஆனந்தம் என்பவற்றை தனக்கு சரீரமாகக் கொண்டவனுமான (**रामः** இராமன்.)

He plays in my heart; Rama, He plays in my heart.

He who takes one across the great ocean of Moha (Ignorance) and destroys the *asuras*, *Raga*, *Dvesha* and the like (likes, dislikes etc.)

He whose Consort is Santi (Repose), the daughter of Videha (Sita), and who rejoices in the city of Ayodhya (the Impregnable) which is Dahara (the ethereal centre of the heart),

He who sustains the Empire of the Paramahamsas and whose form is Existence, Knowledge and Bliss.

१३. तोडिरागः आदितालम् ॥ खेलति पिण्डाण्डे ॥

खेलति पिण्डाण्डे—भगवान्, खेलति पिण्डाण्डे

हंसः सोऽहं हंसः सोऽहं हंसः सोऽहं सोऽहमिति (खेलति)

परमात्माऽहं परिपूर्णोऽहं ब्रह्मैवाहमहं ब्रह्मेति (खेलति)

त्वक्चक्षुःश्रुतिजिह्वाघ्राणे पञ्चविधप्राणोपस्थाने (खेलति)

शब्दस्पर्शरसादिकमात्रे सात्त्विकराजसतामसमित्रे (खेलति)

बुद्धिमनश्चित्ताहंकारे भूजलतेजोगगनसमीरे (खेलति)

परमहंसरूपेण विहर्ता ब्रह्मविष्णुरुद्रादिककर्ता (खेलति)

13. தோடி ராகம். ஆதி தாளம். கேலதி பிண்டாண்டே

கேலதி பிண்டாண்டே—
பகவான், கேலதி பிண்டாண்டே

ஹம்ஸ: ஸோऽஹம் ஹம்ஸ: ஸோऽஹம்
ஹம்ஸ: ஸோऽஹம் ஸோऽஹமிதி (கேலதி)

பரமாத்மாऽஹம் பரிபூர்ணோऽஹம்
ப்ரஹ்மைவாஹமஹம் ப்ரஹ்மேதி (கேலதி)

த்வக்சக்ஷு: ச்ருதி ஜிஹ்வா க்ராணே
பஞ்சவித ப்ராணோபஸ்தானே (கேலதி)

சப்தஸ்பர்சரஸாதிகமாத்ரே
ஸாத்த்விக ராஜஸ தாமஸ மித்ரே (கேலதி)

புத்தி மனஸ்சித்தாஹங்காரே
பூஜல தேஜோ ககன ஸமீரே (கேலதி)

பரமஹம்ஸரூபேண விஹர்(த்)தா
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராதிக-கர்(த்)தா
(கேலதி)

(தேசிக தோடியில் பாடுகிறார்கள்).

'பிண்டாண்டே' என்பதற்கு 'ப்ரஹ்மாண்டே' என்றும் பாடம்.

पिण्डाण्डे (இந்த பிண்டமும் அண்டமுமான) பிரும்மாண்டத்திலே **खेलति** விளையாடுகிறான்; **भगवान्** பகவான் **पिण्डाण्डे** பிரும்மாண்டத்திலே **खेलति** விளையாடுகிறான்.

हंसः सः अहं அந்த ஹம்ஸம் நான் **हंसः सः अहं** அந்த ஹம்ஸம் நான் **हंसः सः अहं** அந்த ஹம்ஸம் நான் **सः अहं** அது நானே **इति** என்று **खेलति** விளையாடுகிறான்.

परमात्मा अहं நான் பரமாத்மா **परिपूर्णः अहं** நான் முழுதும் நிரம்பியவன் **ब्रह्म एव अहं** பிரும்மமே நான் **अहं ब्रह्म** நான் பிரும்மம் **इति** என்று **खेलति** விளையாடுகிறான்.

त्वक्चक्षुःश्रुतिजिह्वाघ्राणे மெய் கண் செவி நாக்கு மூக்கு இவைகளாயும், **पञ्चविधप्राणोपस्थाने** ஐந்துவித பிராணன்களுக்கு இருப்பிடங்களாயுமுள்ள (**पिण्डाण्डे** பிரும்மாண்டத்திலே).

शब्दस्पर्शरसादिकमात्रे ஒலி ஊறு (ஸ்பர்சம்) சுவை முதலிய இந்திரிய அனுபவங்களையுடையதும் **सात्त्विक-राजसतामसमित्रे** ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்னும் முக்குணங்களோடும் தோழமை கொண்டதுமான (**पिण्डाण्डे** பிரும்மாண்டத்திலே).

बुद्धिमनश्चित्ताहंकारे புத்தி, மனம், சித்தம், அஹங்காரம் இவற்றின் மயமானதும் **भूजलतेजोगगनसमीरे** மண், நீர், தீ, வான், கால் இவற்றின் மயமானதுமான (**पिण्डाण्डे** பிரும்மாண்டத்திலே).

ब्रह्मविष्णुरुद्रादिककर्ता பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் இவர்களுக்கு அதிகர்த்தா (இவர்கள் முதலானவர்களுக்குக் கர்த்தா) **परमहंसरूपेण** பரமஹம்ஸ ரூபங்கொண்டு **विहर्ता** விளையாடுகிறான்.

He sports in the material world, Pindanda (of microcosm and macrocosm)—the Bhagavan—He sports in the material world.

He sports, saying 'I am that Swan (Supreme Being), I am that Swan (Supreme Being), I am that Swan, (Supreme Being) I am That.'

He sports, saying 'I am the Soul Supreme, I am all Complete, I am indeed the Brahman, the Brahman is myself.'

He sports in the abode of the five kinds of Prana (the vital airs), the skin, the eye, the ear, the tongue and the nose.

He sports in the world which has as companions (which is mixed of) Sattvika, Rajasa and Tamasa (the three *gunas*) and the (subtle principles or) sensations of sound, touch, taste and the like (*i.e.* sight and smell.)

He sports in the world with its subtle element of the earth, water, fire, air and sky (the five elements) and in Buddhi, Manas, Chitta and Ahamkara (Intellect, mind, heart and the sense of self.)

He sports in the form of a Paramahamsa, He who first created Brahma, Vishnu and Rudra (and others).

१४. धनासरीरागः आदितालम् ॥ स्थिरता न हि न हि ॥

स्थिरता न हि न हि रे—मानस, स्थिरता न हि न हि रे।

तापत्रयसागरमग्नानां दर्पाहंकारविलग्नानां (स्थिरता)
विषयपाशवेष्टितचित्तानां विपरीतज्ञानविमत्तानां (स्थिरता)
परमहंसयोगविरुद्धानां बहुचञ्चलतरसुखसिद्धानां (स्थिरता)

14. தனாஸரீ ராகம்: ஆதி தாளம், ஸ்திரதா ந ஹி ந ஹி ரே.

ஸ்திரதா ந ஹி ந ஹி ரே—
மானஸ ஸ்திரதா நஹி நஹிரே

தாபத்ரயஸாகரமக்னானாம்
தர்(ப்)பாஹங்கார விலக்னானாம் (ஸ்திரதா)
விஷயபாஸவேஷ்டிதசித்தானாம்
விபரீதஜ்ஞானவிமத்தானாம் (ஸ்திரதா)
பரமஹம்ஸயோகவிருத்தானாம்
பஹுசஞ்சலதரஸுகஸித்தானாம் (ஸ்திரதா)

स्थिरता நிலைபெற்றிருப்பது என்பது न हि न हि இல்லை இல்லையன்றோ? रे मानस ஏ மனமே! स्थिरता நிலை பெற்றிருப்பது न हि न हि இல்லை, இல்லையன்றோ?

तापत्रयसागरमग्नानां மூவகைத் தாபங்களாலாகிய சமுத்திரங்களிலே மூழ்கியவர்களும் दर्पाहङ्कारविलग्नानां செருக்கு (கொழுப்பு) அஹம்பாவம் இவற்றிலே பற்றுடையவர்களுமானவர்களுக்கு (स्थिरता நிலைபெற்று இருத்தல்).

विषयपाशवेष्टितचित्तानां இந்திரிய சுகங்களாகிய கயிறுகளால் கட்டுண்ட மனமுடையவர்களும் विपरीतज्ञानविमत्तानां விபரீதமான (தவறான) ஞானத்தால் மதங்கொண்டவர்களுமானவர்களுககு (स्थिरता நிலைபெற்றிருத்தல்).

परमहंसयोगविरुद्धानां பரமஹம்ஸர்களுக்குரிய யோக நிலையோடு மாறுபட்டவர்களும் बहुचञ्चलतरसुखसिद्धानां மிகவும் நிலையற்றதான சுகங்களையே பெற்றவர்களுமானவர்களுக்கு (स्थिरता நிலைபெற்றிருத்தல்).

No, there is no everlastingness, O my mind! No, there is no everlastingness.

For them who are overwhelmed in the oceans of the triple (Tapa) Desire and who are clinging to pride and (ambition) selfishness.

For them whose minds are bound by the bonds of the senses and who are deluded by their perverted knowledge.

For them who act contrary to the Yoga way (leading to the state) of the Paramahamsas and who command pleasures which are many and transient.

१५. आनन्दभैरवीरागः आदितालम् ॥ न हि रे न हि शङ्का ॥

न हि रे न हि शङ्का—काचिन्न हि रे न हि शङ्का

अजमक्षरमद्वैतमनन्तं ध्यायन्ति ब्रह्म परं शान्तम् (न हि)
ये त्यजन्ति बहुतरपरितापं ये भजन्ति सच्चित्सुखरूपम् (न हि)
परमहंसगुरुभणितं गीतं ये पठन्ति निगमार्थसमेतम् (न हि)

15. ஆனந்தபைரவி ராகம்: ஆதி தாளம்: ந ஹி ரே ந ஹி ஶங்கா

ந ஹி ரே ந ஹி ஶங்கா—
காசிந், ந ஹி ரே ந ஹி ஶங்கா
அஜமக்ஷரமத்வைதமனந்தம்
த்யாயந்தி ப்ரஹ்ம பரம் ஶாந்தம் (ந ஹி)
யே த்யஜந்தி வஹுதரபரிதாபம்
யே ஭ஜந்தி ஸச்சித்ஸுகஸ்வரூபம் (ந ஹி)
பரமஹம்ஸ குருபணிதம் கீதம்
யே படந்தி நிகமார்த்தஸமேதம் (ந ஹி)

रे அடே! शङ्का அச்சம் न हि இல்லையே, न हि இல்லை; रे அடே! काचित् शङ्का யாதொரு அச்சமும் न हि न हि இல்லை; இல்லை. अजं பிறப்பில்லாததும் अक्षरं அழிவில்லாததும் अद्वैतं தன்னிலும் வேறாக ஒன்று இல்லாததும் अनन्तं முடிவில்லாததும் शान्तं அமைதி மயமுமான परं ब्रह्म சிறந்த பிரும்மத்தை (ये) ध्यायन्ति எவர்கள் தியானஞ் செய்கிறார்களோ (அவர்களுக்கு)

बहुतरपरितापं மிகப் பல துன்பங்களையும் ये எவர்கள் त्यजन्ति விட்டுவிடுகிறார்களோ ये எவர்கள் सच्चित्सुखरूपं ஸத், சித், ஆனந்தம் என்னும் ரூபங்கொண்டதை (பிரும்மத்தை) भजन्ति பக்தியோடு நாடுகிறார்களோ (அவர்களுக்கு)

निगमार्थसमेतं வேதப் பொருளோடு கூடியதாயும் **परमहंसगुरुभणितं** பரமஹம்ஸ குருவினலே சொல்லப்பட்டதாயுமுள்ள **गीतं** பாடலை **ये** எவர்கள் **पठन्ति** வாசிக்கிறார்களோ (அவர்களுக்கு)

No, not at all, there is no fear at all! Not the least fear at all.

They who meditate upon the Supreme Brahman, the One without a second, who is Unborn, Immutable, Infinite and Serene; (to them)

They who cast aside the many agonies of life and seek the One which is Existence, Knowledge and Bliss; (to them)

They who utter the song uttered by the Paramahamsa Teacher, which contains the gist of the Vedas, (to them)

१६. काम्बोदिरागः आदितालम् ॥ चिन्ता नास्ति किल ॥

चिन्ता नास्ति किल—तेषां, चिन्ता नास्ति किल

शमदमकरुणासंपूर्णानां साधुसमागमसंकीर्णानां (चिन्ता)

कालत्रयजितकंदर्पाणां खण्डितसर्वेन्द्रियदर्पाणां (चिन्ता)

परमहंसगुरुपदचित्तानां ब्रह्मानन्दामृतमत्तानां (चिन्ता)

16. காம்போதி ராகம்: ஆதி தாளம்: சிந்தா நாஸ்தி கில

சிந்தா நாஸ்தி கில—தேஷாம், சிந்தா நாஸ்தி கில

ஶமதமகருணா-ஸம்பூர்ணானம்

ஸாதுஸமாகமஸங்கீர்ணானம் (சிந்தா)

காலத்ரயஜித கந்தர்(ப்)பாணும்
    கண்டித ஸர்வேந்திரியதர்(ப்)பாணும் (சிந்தா)
பரமஹம்ஸ குருபத-சித்தாணும்
    ப்ரஹ்மானந்தாம்ருதமத்தாணும் (சிந்தா)

(சங்கராபரணத்தில் பாடுகிறார்கள்)

चिन्ता கவலை न अस्ति किल இல்லையன்றோ ? तेषां அவர்களுக்கு चिन्ता கவலை न अस्ति किल இல்லையன்றோ ? शमदमकरुणासंपूर्णानां அடக்கம் ஒடுக்கம் கருணை இவற்றால் நிரம்பியவர்களுக்கு साधुसमागमसंकीर्णानां நல்லோர்களின் சகவாசத்தாலே மதம் பிடித்தவர்களுமானவர்களுக்கு (चिन्ता नास्ति கவலை இல்லை.)

कालत्रयजितकन्दर्पाणां முக்காலத்திலும் மன்மதனை வென்றவர்களும் खण्डितसर्वेन्द्रियदर्पाणां எல்லா இந்திரியங்களின் கொழுப்பையும அடக்கினவர்களுமானவர்களுக்கு (चिन्ता नास्ति கவலை இல்லை).

परमहंसगुरुपदचित्तानां பரமஹம்ஸர்களான குருவின் பாதங்களில் சிந்தனையுடையவர்களும் ब्रह्मानन्दामृतमत्तानां பிரும்மானந்தமாகிய அமிர்தத்தால் மதம் பிடித்தவர்களுமானவர்களுக்கு (चिन्ता नास्ति கவலை இல்லை).

There is no care at all; to them there is **no** care at all.

To them who are perfect in equianimity, **self**-control and grace and who are elated in the **com**-pany of the good.

To them who were, are and will ever **be** victorious over the God of love and who **have**

deprived all the sense-organs of their insolent strength.

To them whose hearts are laid at the feet of the Paramahamsa Teacher and who are elate with the nectar-like Bliss of Brahman.

१७. नाथनामक्रियारागः आदितालम् ॥ ब्रह्मैवाहं किल ॥

ब्रह्मैवाहं किल—सद्गुरुकृपया, ब्रह्मैवाहं किल

ब्रह्मैवाहं किल गुरुकृपया चिन्मयबोधानन्दघनं तत् (ब्रह्मै

अत्यन्तैकनिरूपितमतुलं सत्यसुखाम्बुधिसमरसमनघम् (ब्रह्मै)

कर्माकर्मविकर्मविदूरं निर्मलसंविदखण्डमपारम् । (ब्रह्मै)

निरवधिसत्तास्पदपदमजरं निरुपममहिमनि निहितमनीहम् (ब्रह्मै)

आशापाशविनाशनचतुरं कोशपञ्चकातीतमनन्तम् (ब्रह्मै)

कारणकारणमेकमनेकं कालकालकलिदोषविहीनम् (ब्रह्मै)

अप्रमेयपदमखिलाधारं निष्प्रपञ्चनिजनिष्क्रियरूपम् (ब्रह्मै)

स्वप्रकाशशिवमद्वयमभयं निष्प्रतर्क्यमनपायमकायम् (ब्रह्मै)

17. நாதநாமக்ரியா ராகம் ; ஆதி தாளம்: ப்ரஹ்மைவாஹம் கில

ப்ரஹ்மைவாஹம் கில—ஸத்குருக்ருபயா,

ப்ரஹ்மைவாஹம் கில

ப்ரஹ்மைவாஹம் கில குருக்ருபயா

சின்மயபோதாநந்தகனம் தத் (ப்ர)

அத்யந்தைகநிரூபிதமதுலம்

ஸத்யஸுகாம்புதிஸமரஸமனகம் (ப்ர)

கர்மாகர்மவிகர்மவிதூரம்

நிர்மலஸம்விதகண்டமபாரம் (ப்ர)

விஷயவிலக்ஷணஸ்பஷ்டமஜரம்
    நிரூபமமஹிமனி நிஹிதமனீஹம் (ப்ர)
ஆஶாபாஶவிநாஶனசதுரம்
    கோஶபஞ்சகாதீதமனந்தம் (ப்ர)
காரணகாரணமேகமனேகம்
    காலகாலகவிஶேஷவிஹீனம் (ப்ர)
அப்ரமேயபஶுபவிலயாரம்
    நிஷ்ப்ரபஞ்சநிஜ நிஷ்க்ரிய ரூபம் (ப்ர)
ஸ்வப்ரகாஶஶிவமத்வயமஜயம்
    நிஷ்ப்ரதர்க்யமனபாயமகாயம் (ப்ர)

अहं நான் **ब्रह्म एव किल** பிரும்மமே அன்றோ? **सद्गुरुकृपया** ஸத்குருவின் கிருபையாலே **अहं** நான் **ब्रह्म एव किल** பிரும்மமே யன்றோ?

अहं நான் **गुरुकृपया** குருவின் கிருபையாலே **ब्रह्म एव किल** பிரும்மமே யன்றோ? **चिन्मयबोधानन्दघनं** சின்மயமும் அறிவு ஸ்வரூபமும் ஆனந்தக் கட்டியும் **तत्** 'தத்' என்று சுட்டிக் காட்டப் பெற்றதுமான (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே.)

श्रुत्यन्तैकनिरूपितं வேதாந்தங்களாகிய உபநிஷத்துகளால் மட்டுமே ஒரே விதமாக நிரூபணஞ் செய்யப் பெற்றதும், **अतुलं** ஈடு இல்லாததும் **सत्यसुखाम्बुधिसमरसम्** என்றும் உள்ளதும் ஆனந்த ஸாகரமுமாகி (ஒரேவிதமான) முழு அமிர்தமயமானதும், **अनघं** மாசில்லாததுமான (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே.)

कर्माकर्मविकर्मविदूरं கருமம், அகருமம், விகருமம் என்பவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதும் இவற்றால் அடைய முடியாததும் **निर्मलसंवित्** நிர்மலமான (அழுக்கில்லாத) ஸம்வித்ஞானமானதும் **अपारं** எல்லையற்றதுமான (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே.)

निरवधिसत्तास्पदपदं (காலம் இடம் முதலிய) எல்லைகள் இல்லாமல் நிலைத்திருக்கும் ஸத்தைக்கு இருப்பிடமாயுள்ளதும் ('ஸத்' என்பது பொருள்) **अजरं** அழிவில்லாததும் **निरुपममहिमनि** ஒப்பற்ற பெருமையிலே **निहितं** நன்றாக அமைந்துள்ளதும் **अनीहं** பற்றுதல் இல்லாததுமான (உதாஸீனமாயிருப்பதுமான (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே.)

आशापाशविनाशनचतुरं ஆசைகள் என்னும் கட்டுக்களைத் தறித்தெறியும் திறமை வாய்ந்ததும் **कोशपञ्चकातीतं** (அன்னமயம் முதலான)[*] ஐந்து கோசங்களையும் கடந்ததும் **अनन्तं** முடிவில்லாததுமான (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே.)

कारणकारणं காரணங்களுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணமாயிருப்பதும் **एकं** ஒன்றேயானதும் **अनेकं** பலவாகத் தோற்றுவதும் **कालकालकलिदोषविहीनं** (காலத்தைக் கடந்ததும்) மிக இருண்டதான (காலத்தின் பகுதியாகிய) கலியின் தோஷம் தன்னிடம் இல்லாததுமான (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே).

अप्रमेयपदं (அளவைகளாலும்) அளவிட்டு அறிய இயலாததும் **अखिलाधारं** எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருப்பதும் **निष्प्रपञ्चनिजनिष्क्रियरूपं** பிரபஞ்சப்படாததும் (மாயைக்குட்பட்டு பலவாகத் தோன்றாததும்) உண்மை

---

* கருமம், அகருமம், விகருமம் என்னும் பாகுபாட்டின் பொருளை ஸ்ரீ பகவத் கீதை, 4 அத். 17 சுலோகத்திலே காண்க.

யான தன்மையையுடையதும் ஒரு செயலாலும் மாறு படாததுமான (ब्रह्मैव பிரும்மமே)

स्वप्रकाशशिवं தன் இயற்கை யொளியோடு மங்களப் பொருளாயிருப்பதும் **अद्वयं** இரண்டற்றதும் **अभयं** (ஆசை யால்) அச்சமற்றதும் **निष्प्रतर्क्यं** ஊகித்து அறியவொண் ணாததும் **अनपायं** கேடில்லாததும் **अकायं** உடலில்லாததுமான (ब्रह्मैव பிரும்மமே)

I am verily Brahman only, by the grace of my good *guru*, I am verily Brahman only.

By the grace of my *guru*, I am verily Brahman only, Brahman which is all Chit (knowledge) and Pure Bliss, as revealed by the Upanishads, which is immeasurable (whose worth cannot be determined), and immaculate and which is the one changeless ocean of Existence and nectar-like Bliss.

Which is beyond the reach of *Karma*, *Akarma* and *Vikarma* (action, inaction and wrong action), which is one indivisible mass of flawless *Samvidjnana* (cosmic consciousness or comprehensive intuition) and which is illimitable.

Which is the abode of boundless existence, which knows no decay, which is established firmly in Its unequalled greatness, and which knows no passion.

Which can completely destroy the bonds of desire; which transcends the five sheaths (kosas) of the body, and which is infinite.

Which is the cause of all causes; which is One, which is Many; and which (transcends time) is free from the (contagion) deep darkness of Kali (the Kaliyuga).

Whose nature cannot be cognized even with the help of the Pramanas (means of cognition); which sustains everything; whose real nature is uncreated and unchanging and which is not the (seeming) universe.

Which is self-illumed Bliss; which is one without a second, which is void of fear; which is beyond the process of thought; which is indestructible and incorporeal.

६८. **नवनवरोज़् रागः आदितालम् ॥ सर्वं ब्रह्ममयम् ॥**

सर्वं ब्रह्ममयं—रे रे, सर्वं ब्रह्ममयम्

किं वचनीयं किमवचनीयं किं रचनीयं किमरचनीयम् (सर्वं)

किं पठनीयं किमपठनीयं किं भजनीयं किमभजनीयम् (सर्वं)

किं बोद्धव्यं किमबोद्धव्यं किं भोक्तव्यं किमभोक्तव्यम् (सर्वं)

सर्वत्र सदा हंसध्यानं कर्तव्यं भो मुक्तिनिदानम् (सर्वं)

18. நவரோஜ் ராகம் : ஆதி தாளம் : ஸர்வம் ப்ரஹ்மமயம்

ஸர்வம் ப்ரஹ்மமயம்—ரே ரே ஸர்வம் ப்ரஹ்மமயம்

கிம் வசனீயம் கிமவசனீயம்
கிம் ரசனீயம் கிமரசனீயம் (ஸர்வம்)

கிம் படனீயம் கிமபடனீயம்
கிம் பஜனீயம் கிமபஜனீயம் (ஸர்வம்)

கிம் போத்யவ்யம் கிமபோத்யவ்யம்
கிம் போக்தவ்யம் கிமபோக்தவ்யம் (ஸர்வம்)

ஸர்வத்ர ஸதா ஹம்ஸத்யானம்
கர்(த்)தவ்யம் போ முக்திநிதானம் (ஸர்வம்)

सर्वं எல்லாம் ब्रह्ममयं ஒரே பிரும்மமயம். रे रे அடே! அடே सर्वं எல்லாம் ब्रह्ममयं ஒரே பிரும்மமயமானது.

वचनीयं சொல்லத்தக்கது किं எது? अवचनीयं சொல்லத்தகாதது किं எது? रचनीयं செய்யத்தக்கது किं எது? अरचनीयं செய்யத்தகாதது किं எது?

पठनीयं கற்கத்தக்கது किं எது? अपठनीयं கற்கத்தகாதது किं எது? भजनीयं பக்தியோடு ஸேவை செய்யத்தக்கது किं எது? अभजनीयं பக்தியோடு ஸேவை செய்யத்தகாதது किं எது?

बोद्धव्यं அறியத்தக்கது किं எது? अबोद्धव्यं அறியத்தகாதது किं எது? भोक्तव्यं (இன்பமாக) அனுபவிக்கத்தக்கது किं எது? अभोक्तव्यं அனுபவிக்கத்தகாதது किं எது?

भो ஓய்! सर्वत्र எங்கும் सदा எப்பொழுதும் मुक्तिनिदानं முக்திக்குக் காரணமான हंसध्यानं (நானே அது என்னும்) ஹம்ஸத் தியானமே कर्तव्यं செய்யத்தக்கது.

All is one Brahman. Lo! Behold, all is one Brahman.

What is there to be said, what is there not to be said? What is there to do, what is there not to do?

What is there to be learnt, what is there not to be learnt? What is there to be worshipped, what is there not to be worshipped?

What is there to be known, what is there not to be known?

Lo! Everywhere and evermore must one meditate on the Hamsa (the mantra 'I am He'), which assures Liberation.

१९. **नवरोज़ रागः आदितालम् ॥ तद्वज्जीवत्वम् ॥**

तद्वज्जीवत्वं—ब्रह्मणि, तद्वज्जीवत्वम्

यद्वत्तोये चन्द्रद्वित्वं यद्वन्मुकुरे प्रतिबिम्बत्वं (तद्वत्)
स्थाणौ यद्वन्नररूपत्वं भानुकरे यद्वत्तोयत्वं (तद्वत्)
शुक्तौ यद्वद्रजतमयत्वं रज्जौ यद्वत्फणिदेहत्वं (तद्वत्)
परमहंसगुरुणाऽद्वयविद्या भणिता. धिक्कृतमायाविद्या (तद्वत्)

19. நவரோஜ் ராகம்: ஆதிதாளம்: **தத்³வஜ்ஜீவத்வம்.**

தத்³வஜ்ஜீவத்வம்—ப்³ரஹ்மணி, தத்³வஜ்ஜீவத்வம்

யத்³வத்தோயே சந்த்³ரத்³வித்வம்
யத்³வன்-முகுரே ப்ரதிபி³ம்ப³த்வம் (தத்³வத்)
ஸ்தா²ணௌ யத்³வன்-நரரூபத்வம்
பா⁴னுகரே யத்³வத்தோயத்வம் (தத்³வத்)

ஶுக்தௌ யத்வத் ரஜதமயத்வம்
ரஜ்ஜௌ யத்வத் ஃபணிதேஹத்வம் (தத்வத்)
பரமஹம்ஸகுருணாத்வயவித்யா
பணிதா திக்க்ருதமாயாவித்யா.

तद्वत् அதுபோல **जीवत्वं** ஜீவனுடைய தன்மை; **ब्रह्मणि** பிரும்மத்திலே **तद्वत्** அதுபோல **जीवत्वं** ஜீவனுடைய தன்மை: (எதுபோல என்றால்), **तोये** நீரிலே **चन्द्रद्वित्वं** சந்திரன் இரண்டாகும் தன்மை **यद्वत्** எப்படியோ, **मुकुरे** கண்ணாடியிலே **प्रतिबिम्बत्वं** பிரதிபிம்பத்தின் தன்மை **यद्वत्** எப்படியோ (**तद्वत्** அப்படி).

स्थाणौ மரத்தூணிலே **नररूपत्वं** மானுட வடிவின் தன்மை (தோன்றுவது) **यद्वत्** எப்படியோ, **भानुकरे** சூரிய கிரணத்திலே **तोयत्वं** (கானல்) நீரின் தன்மை (தோன்றுவது) **यद्वत्** எப்படியோ, (**तद्वत्** அப்படி).

शुक्तौ சிப்பியிலே **रजतमयत्वं** வெள்ளி மயமாயிருத்தல் **यद्वत्** எப்படியோ **रज्जौ** பழுதையிலே **फणिदेहत्वं** பாம்பின் உடலின் தன்மை (தோன்றுவது) **यद्वत्** எப்படியோ (**तद्वत्** அப்படி.)

(இவ்வாறு) **परमहंसगुरुणा** பரமஹம்ஸரானகுருவாலே **धिक्कृतमायाविद्या** மாயை என்னும் அவித்தையை விரட்டிய **अद्वयविद्या** அத்வைத வித்யையானது **भणिता** சொல்லப் பெற்றது.

Like that is Jiva's state in Brahman; like that is Jiva's state.

Like the doubled moon in water, like the image in the mirror, like the form of a man in the stump of a tree, like (the illusory flow of) water (seen) in the rays of the sun, like silver in the shell, like the body of the snake (seen) in a piece of rope—like that is Jiva's state. Such is the *advaita* lore, taught by the Parama Hamsa Teacher, which dispels Ignorance and Illusion.

२०. कल्याणीरागः आदितालम् ॥ पूर्णबोधोऽहम् ॥

पूर्णबोधोऽहं—सदानन्दपूर्णबोधोऽहम्

वर्णाश्रमाचारकर्मातिदूरोऽहम् स्वर्णवदखिलविकारगतोऽहम् (पूर्ण-)

प्रत्यगात्माऽहं प्रविततसत्यघनोऽहं श्रुत्यन्तशतकोटिप्रकटितब्रह्माऽहम्
नित्योऽहमभयोऽहमद्वितीयोऽहम् (पूर्ण-)

साक्षिमात्रोऽहं प्रगलितपक्षपातोऽहं मोक्षस्वरूपोऽहमोंकारगम्योऽहं
सूक्ष्मोऽहमनघोऽहमद्भुतात्माऽहम् (पूर्ण)

स्वप्रकाशोऽहं विभुरहं निष्प्रपञ्चोऽहम् अप्रमेयोऽहमचलोऽहमकलोऽहं
निष्प्रतर्क्याखण्डैकरसोऽहम् (पूर्ण)

अजनिर्ममोऽहं बुधजनभजनीयोऽहम् अजरोऽहममरोऽहममृतस्वरूपोऽहं
निजपूर्णमहिमनि निहितमहितोऽहम् (पूर्ण-)

निरवयवोऽहं निरुपमनिष्कलङ्कोऽहं परमशिवेन्द्रश्रीगुरुसोमसमुदित-
निरवधिनिर्वाणसुखसागरोऽहम् (पूर्ण-)

20. *கல்யாணி ராகம்: ஆதிதாளம்:* **பூர்ணபோதோ'ஹம்**

பூர்ணபோதோऽஹம்—ஸதானந்த, பூர்ணபோதோऽஹம்

வர்ணாஶ்ரமாசார-கர்மாதிதூரோऽஹம்
ஸ்வர்ணவத்விலக்ஷணாகாரமதோऽஹம் (பூர்ண-)

ப்ரத்யகாத்மாऽஹம் ப்ரஸித்த-ஸத்யவஸ்தோऽஹம்
ஶ்ருத்யந்தஶதகோடி-ப்ரகடித-ப்ரஹ்மாஹம்
நித்யோऽஹமஸங்கோऽஹமத்விதீயோऽஹம்.

ஸாக்ஷிமாத்ரோऽஹம் ப்ரகலிதபக்ஷபாதோऽஹம்
மோக்ஷஸ்வரூபோऽஹமோங்காரகம்யோऽஹம்
ஸூக்ஷ்மோऽஹமணவோऽஹமத்புதாத்யோऽஹம்.

ஸ்வப்ரகாஶோऽஹம் விஹாரஹம் நிஷ்ப்ரபஞ்சோऽஹம்
அப்ரமேயோऽஹமசலோऽஹமகலோऽஹம்
நிஷ்ப்ரதர்க்யாவண்ணைகரஸோऽஹம் (பூர்ண-)

அஜநிர்மமோऽஹம் பாஹ்யஜனஹஜனீயோऽஹம்
அஜரோऽஹமமரோऽஹ மத்பூதஸ்வரூபோऽஹம்
நிஜபூர்ணமஹிமனி நிஹிதமஹிதோऽஹம் (பூர்ண-)

நிரவயவோऽஹம் நிருபமநிஷ்கலங்கோऽஹம்
பரமஶிவேந்த்ர-ஸ்ரீ குருஸோம-ஸமுதித
நிரவதி நிர்வாணஸாவஸாமரோऽஹம் (பூர்ண-)

अहं நான் **पूर्णबोधः** பரிபூர்ண ஞானமயன்; **अहं** நான் **सदा** எப்பொழுதும் **आनन्दपूर्णबोधः** ஆனந்தமயமான பரிபூர்ண ஞானஸ்வரூபி.

अहं நான் **वर्णाश्रमाचारकर्मातिदूरः** வர்ணாசிரம ஆசாரங்களுக்கும் கிரியைகளுக்கும் அப்பாலுள்ளவன். **अहं** நான்

स्वर्णवत् பொன்னைப்போல (பொன் தன்னிலைமை மாறாதது போல) **अखिलविकारगतः** எல்லா உருவ மாறுபாடுகளையும் அடைந்தும் அம்மாறுபாடுகளினின்றும் விலகியவன்.

अहं நான் **प्रत्यगात्मा** உள்ளுறையும் ஆத்மா ; **अहं** நான் **प्रविततसत्यघनः** எங்கும் பரந்துள்ளதான ஒரே 'ஸத்' மயமானவன் ; **अहं** நான் **श्रुत्यन्तशतकोटिप्रकटितब्रह्म** உபநிஷத்துக்களிலே பல (நூறு) கோடி முறை வெளியிடப் பெற்ற பிரும்மம் ; **अहं** நான் **नित्यः** என்றும் (அழியாது) இருப்பவன்; **अहं** நான் **अभयः** அச்சமில்லாதவன்; **अहं** நான் **अद्वितीयः** இரண்டற்ற தனிப் பொருள்.

अहं நான் **साक्षिमात्रः** ஸாக்ஷியாக (காண்போனாக) மட்டுமே இருப்பவன் ; **अहं** நான் **प्रगलितपक्षपातः** பக்ஷபாத மற்றவன் ; **अहं** நான் **मोक्षस्वरूपः** மோக்ஷத்தையே ஸ்வரூபமாகக் கொண்டவன் ; **अहं** நான் **ओंकारगम्यः** ஓங்காரமாகிய பிரணவத்தை (தியானிப்பதால்) அறிவதற்குரியவன் ; **अहं** நான் **सूक्ष्मः** (யாராலும் காணமுடியாதபடி) நுண்ணியதான பரமாத்மா ; **अहं** நான் **अनघः** களங்க மற்றவன் ; **अहं** நான் **अद्भुतात्मा** (இதைப்போல வேறொன்றும் இல்லாததால்) வியக்கத்தக்கதான ஆத்மா.

अहं நான் **स्वप्रकाशः** தன்னொளியுடையவன் ; **अहं** நான் **विभुः** எங்கும் வியாபித்து எல்லாவற்றிலும் நிரம்பியிருப்பவன் ; **अहं** நான் **निष्प्रपञ्चः** பிரபஞ்சப்படாதவன் (மாயையாலே பிரபஞ்சமாக மாறுபட்டுத் தோன்றாதவன்); **अहं** நான் **अप्रमेयः** பிரமாணங்களாலும் அளவிட்டறிய வொண்ணாதவன் ; **अहं** நான் **अचलः** (மலைபோல) நிலைத்திருப்பவன் ; **अहं** நான் **अकलः** (கலைகள்) பாகுபாடுகள்

இல்லாத தன்மையுடையவன்; अहं நான் निष्प्रतर्क्याखण्डैकरसः (ஊகித்து) அறியவொண்ணாததாய் பூர்ணமாய் முழுதும் ஒரேவிதமான ஆனந்தமானவன்.

अहं நான் अजनिर्ममः பிறப்பும் 'எனது' என்னும் உணர்ச்சியு மில்லாதவன்; अहं நான் बुधजनभजनीयः அறிவாளிகளால் (வழிபடத்தக்கவன்) அடையத்தக்கவன்; अहं நான் अजरः மூப்பில்லாதவன்; अहं நான் अमरः மரணமில்லாதவன்; अहं நான் अमृतस्वरूपः அமிர்தமயமானவன்; अहं நான் निजपूर्णमहिमनि நிரம்பிய என் பெருமைபற்றி निहित-महितः நிலைநின்று புகழ்ப்பெற்றவன்.

अहं நான் निरवयवः அவயமில்லாதவன் (பாகுபடுத்த இயலாதவாறு ஒரேதன்மையான முழுப்பொருள்); अहं நான் निरुपमनिष्कलङ्कः ஒப்பற்றுக் களங்கமற்றவன்; अहं நான் परमशिवेन्द्र-श्रीगुरुपोमसमुदित-निरवधिनिर्वाणसुख-सागरः பரமசிவேந்திரர்கள் என்னும் ஸ்ரீ குருவாகிய சந்திரனைக்கண்டு கிளர்ந்தெழும் எல்லைபற்ற (முழு) நிர்வாண ஸுகமாகிய ஸாகரம்.

I am perfect knowledge for ever, I am perfect knowledge which is Bliss.

I am far removed from the ways and actions ordained for Varnas and Asramas (caste and status). I am quite incorruptible.

I am the inner Atman. I am the pervading substance of Existence, I am the Brahman, proclaimed many (thousand) million times in the

Upanishads. I am Eternal; I am devoid of fear; and I am One without a second.

I am mere witness. I take no sides. Freedom is my Form. I am realisable by 'Om' (Pranava). I am the subtle One (Soul). I am immaculate. I am the unique Atman.

I am Self-luminous. I am all-pervading. I am not the (seeming) universe (Prapanca). I cannot be cognized by the Pramanas (the means of cognition). I am immovable (like a mountain) I am not broken into (kalas) fragments. I am pure, undying, entire and perfect. I am beyond thought.

I am unborn, I have no sense of 'me' and 'mine'. I am reached by wise men. I never decay; I am immortal. Immortality is my nature. I am revered, established in my own full glory.

I have no limbs (am one and indivisible); I have no peer. I am pure, flawless. I am the Ocean of the boundless Bliss of Nirvana (dissolution of the little self), rising in the presence of the moon, my revered *guru* Parama Sivendra.

२१. मध्यमावतीरागः झम्पतालम् ॥ (१) आनन्दपूर्णबोधोऽहम् ॥

आनन्दपूर्णबोधोऽहं—सततमानन्दपूर्णबोधोऽहम्

प्रत्यगद्वैतसारोऽहं सकलश्रुत्यन्ततन्त्रविदितोऽहममृतोऽहं मत्यनन्तर-
भावितोऽहं विदितनित्यनिष्कलरूपनिर्गुणपदोऽहम् (आनन्द-)

साक्षिचिन्मात्रगात्रोऽहं परममोक्षसाम्राज्याधिपोऽहममृतोऽहं पक्षपातातिदूरोऽहमधिकसूक्ष्मोऽहमनवधिकसुखसागरोऽहम् (आनन्द-)

स्वप्रकाशैकसारोऽहं सदहमप्रपञ्चात्ममात्रोऽहमभयोऽहं निष्प्रतर्क्योऽहममरोऽहं चिदहमप्रमेयाख्यमूर्तिरेवाहम् (आनन्द)

21. மத்தியமாவதி ராகம்: ஜம்பதாளம்:

ஆனந்த பூர்ணபோதோ'ஹம் (1)

ஆனந்த பூர்ணபோதோ'ஹம்—ஸதத-
மானந்த பூர்ணபோதோ'ஹம்

ப்ரத்யகத்வைத ஸாரோ'ஹம் ஸகல-
ச்ருத்யந்த தந்த்ரவிதிதோ'ஹ மம்ருதோ'ஹம்
மத்யனந்தர பாவிதோ'ஹம் விதித-நித்ய-
நிஷ்கலரூப-நிர்குண-பதோ'ஹம் (ஆனந்த-)

ஸாக்ஷிசின்மாத்ரகாத்ரோ'ஹம்
பரமமோக்ஷஸாம்ராஜ்யாதிபோ'ஹமம்ருதோ'ஹம்
பக்ஷபாதாதிதூரோ'ஹமதிகஸூக்ஷ்மோ'ஹ
மனவதிகஸுகஸாகரோ'ஹம் (ஆனந்த-)

ஸ்வப்ரகாசைகஸாரோ'ஹம் ஸதஹம
அப்ரபஞ்சாத்மமாத்ரோ'ஹ மபயோ'ஹம்
நிஷ்ப்ரதர்க்யோ'ஹ மமரோ'ஹம்
சிதஹமப்ரமேயாக்யமூர்(த்)திரேவாஹம் (ஆனந்த-)

अहं நான் **आनन्दपूर्णबोधः** ஆனந்தம் நிரம்பிய ஞான வடிவன்; **सततं** எப்பொழுதும் **अहं** நான் **आनन्दपूर्णबोधः** ஆனந்தம் நிரம்பிய ஞான வடிவன்.

अहं நான் **प्रत्यक्** உள்ளுக்குள்ளே **अद्वैतसारः** இரண்டற்றதான உட்பொருள்; **अहं** நான் **सकलश्रुत्यन्ततन्त्रविदितः** எல்லா [உபநிஷத்துத் தொகுதிகளிலும்] உபநிஷத்துக்களிலும் சொல்லப்பட்ட உபாஸனை விதிகளாலே அறியப்படும் பொருள். **अहं** நான் **अमृतः** மரணமில்லாதவன்; **अहं** நான் **मत्यनन्तरभावितः** கருத்தாலே இடைவிடாது கருதப்பெற்றவன்; **अहं** நான் **विदितनित्य-निष्कलरूपनिर्गुणपदः** எப்பொழுதும் உள்ளதாகி பாகுபாடொன்று மில்லாத தன்மையுடையதான நிர்க்குணப் பொருளாக அறியப் பெற்றவன்.

अहं साक्षिचिन्मात्रगात्रः நான் ஸாக்ஷியாகி (கண்டறிவோனாகி) சின்மயம் மட்டுமே வடிவானவன். **अहं** நான் **परममोक्षसाम्राज्याधिपः** மிகச் சிறந்த மோக்ஷம் என்னும் ஸாம்ராஜ்யத்திற்கு அதிபதி. **अहं** நான் **अमृतः** மரணமில்லாதவன்; **अहं** நான் **पक्षपातातिदूरः** பக்ஷபாதத்தினின்று மிகவும் விலகியிருப்பவன்; **अहम् अधिकसूक्ष्मः** நான் மிகவும் நுண்மையான பொருள்; **अहं** நான் **अनवधिसुख-सागरः** எல்லையற்ற ஆநந்த ஸாகரமானவன்.

अहं நான் **स्वप्रकाशैकसारः** தன் ஒளியாகிய (கலப்பற்ற) ஒரேவிதமான அமிர்தமாயிருப்பவன். **अहं** நான் **सत्** 'ஸத்' (உண்மைப் பொருள்); **अहं** நான் **अप्रपञ्चात्मभावः** பிரபஞ்சிக்கப்படாத ஆத்மாவின் தன்மையை யுடையவன்; **अहं** நான் **अभयः** அச்சமில்லாதவன்; **अहं** நான் **निष्प्रतर्क्यः**

(ஊஹத்தால்) அறிவால் அறியவொண்ணாதவன் ; अहं நான் अमरः மரணமில்லாதவன் ; अहं நான் चित् (சின்மயப் பொருள்) சித்து ; நான் अप्रमेयाख्यमूर्तिः एव அளவிடவொண்ணாதது என்று சொல்லப்படும் வடிவமானவனே.

I am perfect knowledge which is Bliss. For ever, I remain perfect knowledge which is Bliss.

I am at the core, the one Essence without a second ; I am realised by the Tantras (the ways of meditation) of all the Upanishads. I am immortal. I am apprehended by continuous meditation. I am known to be that which is Eternal, complete and without any attribute.

In Form I am only the seeing Chit (Knowledge). I am the lord of the empire known as Supreme Liberation. I am Immortal. I am far from being partial. I am very subtle ; withal, I am the boundless ocean of Bliss.

I am one full Self-Effulgence. I am Sat (Existence.) I am Atman, which is not the (seeming) universe (Prapanca).

I am void of fear. I am beyond the process of thought. I am deathless. I am Chit (knowledge). I am That whose form cannot be cognized even by the Pramanas (the means of cognition.)

२२. शंकराभरणरागः मिश्रताळम् ॥ (२) आनन्दपूर्णबोधोऽहम् ॥

आनन्दपूर्णबोधोऽहं सच्चिदानन्दपूर्णबोधोऽहं शिवोऽहम्

सर्वात्मचरोऽहं परिनिर्वाणनिर्गुणनिखिलात्मकोऽहं
गीर्वाणवर्यानतोऽहं कामगर्वनिर्वापणधीरतरोऽहम् (आनन्द-)

सत्यस्वरूपपरोऽहं वरश्रुत्यन्तबोधितसुखसागरोऽहम्
प्रत्यगभिन्नपरोऽहं शुद्धमन्तुरहितमायातीतोऽहम् (आनन्द-)

अवबोधरससागरोऽहं व्योमपवनादिपञ्चभूतातिदूरोऽहं
कविवरसंसेव्योऽहं घोरभवसिन्धुतारकपरमसूक्ष्मोऽहम् (आनन्द-)

बाधितगुणकलनोऽहं बुद्धशोधितसमरसपरमात्माऽहम्
साधनजातातीतोऽहं निरुपाधिकनिःसीमभूमानन्दोऽहम् (आनन्द-)

निरवयवोऽहमजोऽहं निरुपममहिमनि निहितमहिमोऽहं
निरवधिसत्त्वघनोऽहं धीरपरमशिवेन्द्रश्रीगुरुबोधितोऽहम् (आनन्द-)

22. சங்கராபரண ராகம்: மிச்ர தாளம்:
ஆனந்த³பூர்ணபோ³தோ⁴'ஹம் (2)

ஆனந்த³பூர்ணபோ³தோ⁴'ஹம்
ஸச்சிதா³னந்த³பூர்ணபோ³தோ⁴'ஹம் ஶிவோ'ஹம்
ஸர்வாத்மசரோ'ஹம் பரிநிர்வாண-நிர்கு³ண-
நிகி²லாத்மகோ'ஹம் கீ³ர்வாணவர்யாநதோ'ஹம்
காமக³ர்வ நிர்வாபண தீ⁴ரதரோ'ஹம் (ஆனந்த³-)

ஸத்யஸ்வரூப-பரோ'ஹம்
வரஶ்ருத்யந்த போ³தி⁴த-ஸுக²ஸாக³ரோ'ஹம்
ப்ரத்யக³பி⁴ன்ன-பரோ'ஹம்
ஶுத்³த⁴மந்துரஹித-மாயாதீதோ'ஹம் (ஆனந்த³-)

அவதீர்ணோ'பாரஸம்ஸாரமக்னோ'ஹம்
வ்யோம பவனஜ்வலனஜலதாத்ரிஜேரோ'ஹம்
கவிவரஸம்ஸேவ்யோ'ஹம்
கோராஹவஸிந்துதாரக பரமஸேதுஸ்தமோ'ஹம் ||

ஸாயிதமாஷணகலக்ஞோ'ஹம்
ஸாஷரியபோயித ஸாரஸ-பரமாத்மாஹம்
ஸாயக ஜாதாதீதோ'ஹம்
நிருபாயிக நிஃஸீமஹோமானந்தோ'ஹம் (ஆனந்த:)

நிரவயவோ'ஹமஜோ'ஹம்
நிருபமமஹிமனி நிஹிதமஹிதோ'ஹம்
நிரவயிஸத்வவக்ஞோ'ஹம்
யீரபரமஸிவேந்த்ர ஸ்ரீ குருவோயிதோ'ஹம் ||

अहं நான் **आनन्दपूर्णबोधः** ஆனந்தமயமான பரிபூர்ண ஞானமயமானவன்; **अहं** நான் **सच्चिदानन्दपूर्णबोधः** ஸத், சித், ஆனந்தம் இவையான பரிபூர்ண ஞானமயமானவன்; **अहं शिवः** நான் மங்கள ஸ்வரூபி.

अहं நான் **सर्वात्मचरः** எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக சஞ்சரிப்பவன்; **अहं** நான் **परिनिर्वाणनिर्गुणनिखिलात्मकः** [தான் என்ற] உணர்ச்சி அறவே ஒழிந்து நிர்க்குணப் பொருளாய் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவானவன்; **अहं** நான் **गीर्वाणवर्यानतः** தேவர்களில் சிறந்தவர்களாலும் வணங்கப் பெற்றவன்; **अहं** நான் **कामगर्वनिर्वापणधीरतरः** காமதேவ னுடைய கர்வத்தை அறவே அழிப்பதில் அதி தீரன்.

अहं நான் **सत्यस्वरूपपरः** ஸத்திய ஸ்வரூபத்தினின்று வேறுபடாதவன் (ஸத்); **अहं** நான் **वरश्रुत्यन्तबोधितसुख-सागरः** சிறந்த உபநிஷத்துக்களாலே அறிவிக்கப்பெற்ற ஆனந்த ஸாகரமயமானவன்; **अहं** நான் **प्रत्यक्** உள்ளுக்குள்

अभिन्नपरः வெவ்வேறாக வகுக்கப்பெறாத சிறந்த பொருள்; **अहं** நான் **शुद्धमन्तुरहितमायातीतः** பரிசுத்தனும் குற்றமற்றவனும் மாயையை விட்டு விலகியவனுமானவன்.

अहं நான் **अवबोधरससागरः** விழிப்புள்ள ஞானமாகிய ஆனந்த ஸாகரமயமானவன்; **अहं** நான் **व्योमपवनादिपञ्च-भूतातिदूरः** ஆகாசம் வாயு முதலிய பஞ்சபூதங்களுக்கு அப்பாலுள்ளவன்; **अहं** நான் **कविवरसंसेव्यः** (சிறந்த ஞானிகளால்) கவிச் சிரேஷ்டர்களால் நன்றாகப் புகழத்தக்கவன் (ஸேவிக்கத்தக்கவன்); **अहं** நான் **घोरभवसिन्धुतारकपरमसूक्ष्मः** பயங்கரமான ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடத்திக் கரையேற்றுவதற்கான மிகுந்த திறமை வாய்ந்தவன்.

अहं நான் **बाधितगुणकलनः** குண தோஷங்களினின்று நீங்கியவன்; **अहं** நான் **बुद्धशोधितसमरसपरमात्मा** அறிவுடையதும் (விழித்துக்கொண்டிருப்பதும்) குற்றமொன்றுமில்லாமல் சுத்தமானதும் எல்லாவற்றிலும் (அமிர்தமயமான)ஒரே தன்மையுடையதுமான பரமாத்மா; **अहं** நான் **साधनजातातीतः** ஸாதனங்களாலாகிய (பொருள்களாகிய) தொகுதிக்கு அப்பாற்பட்டவன்; **अहं** நான் **निरुपाधिकनिःसीमभूमानन्दः** (மாறுபடுத்தும்) உபாதிகளின்றி உண்மையானதும் போலியாகத் தோற்றாததும் எல்லையற்றதும் பெருக்கமுடையதுமான ஆனந்தமானவன்.

अहं நான் **निरवयवः** [இவை] அங்கங்கள் என்று பாகுபாடு படுத்த இயலாதவாறு ஒரே தன்மையான முழுப்பொருள்; **अहं** நான் **अजः** பிறப்பில்லாதவன்; **अहं** நான் **निरुपममहिम्नि** ஒப்பற்ற பெருமை பற்றி **निहितमहितः** நிலை நின்றுப் புகழப்பெற்றவன்; **अहं** நான்

निरवधिसत्त्वघन: எல்லையற்றதான 'ஸத்'மயமே ஆனவன்; **अहं** நான் **वीरपरमशिवेन्द्रश्रीगुरुबोधित:** தீரர்களான பரமசிவேந்திரர்கள் என்னும் ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளாலே போதிக்கப்பெற்றவன் (அறிவுறுத்தப் பெற்றவன்).

I am full knowledge, which is Bliss. I am full knowledge which is Sat, Chit and Ananda (Existence, Knowledge and Bliss). I am Siva (the Form of Bliss.)

I am the Soul of everything. I am the Soul of all, where distinctions are entirely lost and attributes also. I am worshipped by the great gods. I am the great hero who rid Kama (the god of Love) of his pride.

I am pure Existence; I am the Ocean of Bliss, revealed in the great Upanishads. I am at core Indivisible. I am pure, flawless, transcending Maya (Illusion).

I am the ocean of nectar which is ultimate Knowledge (Avabodha); I am far removed from sky, air and the other elements (which are five).

I am reached (served) by the great seers; I am the Subtle Supreme Being (Atman) who takes one across the terrible ocean of Samsara (Earthly existence).

I am rid of good and bad qualities (*gunas*). I am the Supreme Ātman, the pure and perfect

Knowledge which is Bliss. I am beyond the material world. · I am the pure and boundless Expanse of Bliss.

I have no limbs (I am one and indivisible). I am uncreated. I am revered, established in my unique glory. I am one pure Boundless Existence. (For), I have been awakened by my revered *guru*, the great Parama Sivendra.

२३. सुरुटिरागः आदितालम् ॥ जय तुङ्गतरङ्गे ॥

जय तुङ्गतरङ्गे—गङ्गे. जय तुङ्गतरङ्गे

कमलभवाण्डकरण्डपवित्रे बहुविधबन्धच्छेदलवित्रे (जय)

दूरीकृतजनपापसमूहे पूरितकच्छपगुच्छग्राहे (जय)

परमहंसगुरुभणितचरित्रे ब्रह्मविष्णुशंकरनुतिपात्रे (जय)

23. ஸுருடி ராகம்: ஆதிதாளம்;

ஜய துங்கதரங்கே

ஜய துங்கதரங்கே—கங்கே

ஜய துங்கதரங்கே

கமலபவாண்டகரண்டபவித்ரே,
பஹுவித பந்தச்சேதலவித்ரே (ஜய)

தூரீக்ருதஜன—பாபஸமூஹே
பூரிதகச்சப-குச்சக்ராஹே (ஜய)

பரமஹம்ஸ குருபணிதசரித்ரே
ப்ரஹ்ம-விஷ்ணு-ஶங்கர-நுதிபாத்ரே (ஜய)

(குந்தலவராளி ராகத்தில் பாடுகிறார்கள்)

तुङ्गतरङ्गे உயர்ந்த அலைகளை யுடையவளே ! **जय** போற்றி ! **गङ्गे** கங்கையே ! **तुङ्गतरङ्गे** உயர்ந்த அலைகளை யுடையவளே ! **जय** போற்றி !

कमलभवाण्डकरण्डपवित्रे பிரும்மாண்டங்களாகிய பேழைகளைப் பரிசுத்தஞ் செய்பவளே ! **बहुविधबन्धच्छेद-लवित्रे** பலவிதமான கட்டுகளையும் அறுத்தெறியும் அரிவாளாக இருப்பவளே ! **जय** போற்றி !

दूरीकृतजनपापसमूहे ஜனங்களின் பாபக்குவியல்களைப் பறக்கச் செய்பவளே ! **पूरितकच्छपगुच्छग्राहे** ஆமைத் தொகுதிகளாலும் முதலைகளாலும் நிரப்பியவளே ! **जय** போற்றி !

ब्रह्मविष्णुशङ्करनुतिपात्रे பிரமன், விஷ்ணு, சங்கரன் இவர்களுடைய ஸ்துதிக்குப் பாத்திரமானவளே ! **परमहंस-गुरुभणितचरित्रे** பரமஹம்சரான குருவாலே புகழப் பெற்ற நடத்தையை யுடையவளே ! **जय** போற்றி !

Hail, O noble-waved !

Hail, Ganga, white-waved !

You who cleanse the many-chambered universe and who cut asunder, sickle-like, the manifold bonds (of mankind) !

You who drive away the sins of (erring) men You whose waters are full of tortoises in shoals and of crocodiles ! (Hail !)

You who receive due praise from Brahma, Vishnu and Sankara ! You whose ways are extolled by the Parama Hamsa Teacher ! All Hail !

The text of the fifth Kirtana was kindly sent by Mahāmahopādhyāya Prof. S. Kuppuswami Sastri Avergal, M.A., I.E.S., (Retd). Ganapati Agraharam and the Kirtanas 7, 8 and 9 are from the publication "Bhagavad Bhajana Paddhati, Nityotsava Sampradaya" Vol. II (of the late Sri T. P. Kothandarama Iyer of Triplicane: G. R. C. Press, 1913).

ओम्

॥ आत्मविद्याविलासः ॥

ஆத்மவித்யாவிலாஸ:

चिन्मुद्रितकरकमलं चिन्तितभक्तेष्टदं विमलम् ।
गुरुवरमाद्यं कंचन निरवधिकानन्दनिर्भरं वन्दे ॥

சின்முத்ரிதகரகமலம் சிந்திதபக்தேஷ்டதம் விமலம் |
குருவரமாத்யம் கஞ்சன நிரவதிகானந்தநிர்பரம் வந்தே ||

चिन्मुद्रितकरकमलं சின்முத்திரையோடுள்ள தாமரைக் கையை யுடையவராயும் **चिन्तितभक्तेष्टदं** பக்தர்கள் நினைத்த இஷ்டங்களைக் கொடுப்பவராயும் **निरवधिकानन्दनिर्भरं** எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தால் நிரம்பியவராயும் **विमलं** பரிசுத்தராயுமுள்ள **कंचन आद्यं गुरुवरं** (ஒப்பற்ற) ஒரு ஆதி குருச் சிரேஷ்டரை **वन्दे** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

I bow down to that first great Teacher who is immaculate, whose lotus hand is in the *chin-mudrā* pose, who bestows on His devotees all their desires and who is overflowing with endless bliss.

वटतरुनिकटनिवासं पटुतरविज्ञानमुद्रितकराब्जम् ।
कंचन देशिकमाद्यं कवल्यानन्दकन्दलं वन्दे ॥ १ ॥

1. வடதருநிகடநிவாஸம்
படுதரவிஜ்ஞானமுத்ரிதகராப்ஜம் |
கஞ்சன தேசிகமாத்யம்
கைவல்யானந்தகந்தலம் வந்தே ||

वटतरुनिकटनिवासं ஆலமரத்தின் அருகிலே குடியிருப்பவரும் **पटुतरविज्ञानमुद्रितकराब्जं** சிறந்த ஞானத்தை மிகவும் தெளிவாக விளக்கும் முத்திரையோடுள்ள தாமரைக் கையையுடையவரும் **कैवल्यानन्दकन्दलं** கலப்பற்றதான (கைவல்யமான) ஆனந்தத்தின் கொழுந்தாயிருப்பவருமான **कंचन आद्यं देशिकं** (ஒப்பற்ற ஆதி குருச்சிரேஷ்டரை **वन्दे** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

I bow down to that first great Teacher, who is pure Bliss ever growing, who rests beneath the (*Vata*) banyan tree, and whose lotus-hand has the *mudrā* (pose) which expounds most clearly the supreme Wisdom.

निरवधिसंसृतिनीरधिनिपतितजनतारणस्फुरन्नौकाम् ।
परमतभेदनघुटिकां परमशिवेन्द्रार्यपादुकां नौमि ॥ २ ॥

2. நிரவதி-ஸம்ஸ்ருதி-நீரதி-
நிபதித-ஜனதாரணஸ்ஃபுரன்-நௌகாம் ।
பரமத-பேதன-கடிகாம்
பரமசிவேந்த்ரார்யபாதுகாம் நௌமி ||

निरवधिसंसृतिनीरधिनिपतितजनतारणस्फुरन्नौकां எல்லையில்லாத ஸம்ஸாரமாகிய ஸமுத்திரத்தில் விழுந்த ஜனங்களைக் கரையிற்கொண்டு சேர்ப்பதற்கு அதிவேகமாகச் செல்லும் படகாகவும் **परमतभेदनघुटिकां** பிறமதங்களை (காலால் எற்றி) பிளந்தெறியும் கணைக்கால் போலவுமுள்ள **परमशिवेन्द्रार्यपादुकां** பரம சிவேந்த்ரர்களுடைய பாதுகையை **नौमि** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு: **गुटिकां** என்பது பாடமானால், '**परमतभेदन-गुटिकां** பிறமதங்களை அழிக்கும் குளிகை போலவுமுள்ள' என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

I bow down before the sandals of the great Parama Sivendra, which are the boat ever active in rescuing those who have fallen into the limitless ocean of *samsara* and taking them beyond and which are the ankles which knock to pieces alien creeds (other than the true).

देशिकपरमशिवेन्द्रा-देशवशोद्बुद्धदिव्यमहिमाऽहम् ।
स्वात्मनि विश्रान्तिकृते सरसं प्रस्तौमि किंचिदिदम् ॥ ३ ॥

3. தேசிகபரமசிவேந்த்ரா-
தேசவசோத்புத்ததிவ்யமஹிமாऽஹம் |
ஸ்வாத்மனி விச்ராந்திக்ருதே
ஸரஸம் ப்ரஸ்தௌமி கிஞ்சிதிதம் ||

देशिकपरमशिवेन्द्रा-देशवशोद्बुद्धदिव्यमहिमा (என்) குரு பரமசிவேந்த்ரர்களுடைய உபதேச பலத்தாலே பிரகாசமடைந்த திவ்விய மஹிமையையுடைய **अहं** நான் **स्वात्मनि विश्रान्तिकृते** ஆத்மாவிலே அமைதியாயிருப்பதற்காக **सरसं** சுவையுடையதான **इदं किञ्चित् प्रस्तौमि** ஏதோ ஒரு வகையான இதை (ஸ்துதியாக)ச் சொல்லத் தொடங்குகிறேன்.

I now begin to say a few sweet words (of praise), in order that I may rest in my own Self,

I whose divine greatness has been awakened perforce by the teaching of my preceptor Paramasivendra.

निरुपमनित्यनिरीहो निष्कलनिर्मायनिर्गुणाकारः ।
विगलितसर्वविकल्पः शुद्धो बुद्धश्चकास्ति परमात्मा ॥४॥

4. நிருபமநித்யநிரீஹோ
நிஷ்கல-நிர்மாய-நிர்குணாகார: |
விகலிதஸர்வவிகல்ப:
ஶுத்தோ புத்தஶ்சகாஸ்தி பரமாத்மா ||

निरुपमनित्यनिरीहः ஒப்பற்றதும் பற்றற்றதுமான நித்தியப்பொருளாய் **निष्कलनिर्मायनिर्गुणाकारः** பகுதிகளாகப் பிரிக்கவொண்ணாததாய் மாயையின் சப்பந்தமொன்று மில்லாததாய் குணங்களின் ஸம்பந்தமொன்றுமில்லாத வடிவையுடையதுமான **परमात्मा** பரமாத்மா **विगलितसर्वविकल्पः** எல்லாவித மாறுபாடுகளும் (விகல்பங்களும்) அற்றதாய் **शुद्धः** பரிசுத்தமானதாய் **बुद्धः** விழித்துக் கொண்டிருப்பதாய் (ஞான ஸ்வரூபமாய்) **चकास्ति** விளங்குகின்றது.

The supreme Soul shines pure and awake and devoid of all mutations (Vikalpas); It is unique, eternal and free from passion; It is an indivisible whole, untouched by Mayā (ignorance) and free from the *gunas* (the threefold qualities, Sattva, Rajas and Tamas).

स्वाविद्यैकनिबद्धः कुर्वन्कर्माणि मुह्यमानः सन् ।
दैवाद्विधूतबन्धः स्वात्मज्ञानान्मुनिर्जयति ॥ ५ ॥

5. ஸ்வாவித்யைகநிபத்த:
குர்வன் கர்மாணி முஹ்யமான: ஸன் ।
தைவாத் விதூதபந்த:
ஸ்வாத்மஜ்ஞானான்-முனிர்ஜயதி ॥

स्वाविद्यैकनिबद्धः தன்னுடைய அவித்தையால் மட்டுமே கட்டுண்டவனாய் **कर्माणि** காரியங்களை **कुर्वन्** செய்துகொண்டும் **मुह्यमानः** அறிவு மயங்கியும் **सन्** இருந்துகொண்டே **दैवात्** (தற்செயலாக) அதிரிஷ்டவசத்தால் **स्वात्मज्ञानात्** தன் ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவால் **विधूतबन्धः** பற்றுகள் நீங்கியவனாக **मुनिः** முனிவன் **जयति** விளங்குகிறான்.

He who was erstwhile bound merely by his own ignorance and was engaged in (wordly) activities and felt bewildered, he (now) shines supreme as a sage having, by God's grace, shaken off his shackles because of the knowledge of the Atman (his own Self).

मायावशेन सुप्तो मध्ये पश्यन्सहस्रशः स्वप्नान् ।
देशिकवचःप्रबुद्धो दीव्यत्यानन्दवारिधौ कोऽपि ॥ ६ ॥

6. மாயாவஶேன ஸுப்தோ
மத்யே பஶ்யன் ஸஹஸ்ரஶ: ஸ்வப்னான் ।
தேஶிகவச: ப்ரபுத்தோ
தீவ்யத்யானந்தவாரிதௌ கோऽபி ॥

मायावशेन மாயையின் சக்தியால் **सुप्तः** தூங்குகிறவனாகி **मध्ये** (தூக்கத்தின்) இடையிலே **स्वप्नान्** கனுக்களை **सहस्रशः** ஆயிரக்கணக்காக **पश्यन्** கண்டு, (பின்பு) **देशिकवचःप्रबुद्धः** குருவினுடைய வார்த்தைகளால் விழித்துக்கொண்டவனாகி

आनन्दवारिधौ ஆனந்த ஸாகரத்தில் **कः अपि** (ஒப்பற்ற) ஒருவன் **दीव्यति** திளைத்து இன்புறுகிறான்.

He who (erstwhile) was sleeping under the influence of **Maya** (Illusion) and during his sleep had dreams by thousands; he is now awakened by the words of his (preceptor) *Guru* and delights in the ocean of Bliss.

प्राकृतभावमपास्य स्वीकृतनिजरूपसच्चिदानन्दः ।
गुरुवरकरुणापाङ्गाद् गौरवमासाद्य माद्यति प्राज्ञः ॥७॥

7. ப்ராக்ருதபாவமபாஸ்ய
ஸ்வீக்ருத-நிஜரூப-ஸச்சிதா³நந்த³: |
கு³ருவர-கருணாபாங்கா³த்
கௌ³ரவமாஸாத்³ய மாத்³யதி ப்ராஜ்ஞ: ||

गुरुवरकरुणापाङ्गात् சிறந்த குருமூர்த்திகளின் கருணை கொண்ட கடைக்கண் பார்வையால் **प्राकृतभावं** பிரக்ருதி ஸம்பந்தமான தன்மையை **अपास्य** உதறியெறிந்து **स्वीकृतनिजरूपसच्चिदानन्दः** (தன் ஸ்வரூபமான) உண்மை இயல்பான ஸச்சிதானந்தத்தை தன்னதாக்கிக்கொண்ட வறுகி **गौरवं** மேன்மையை **आसाद्य** அடைந்து **प्राज्ञः** அறிவாளி **माद्यति** களிப்புறுகிறான்.

The **wise man** rejoices, having attained to dignity by a mere side-glance from the great (guru's) teacher's gracious eyes, having cast off his natural propensities (born of Prakrti) and having made his real nature as *Sat*, *Chit* and *Ananda* his

श्रीगुरुकृपया सच्चित्सुखनिजरूपे निमग्नधीर्मौनी ।
विहरति कश्चन विबुधः शान्ताहंतो नितान्तमुदितान्तः॥८॥

8. ஸ்ரீ குருக்ருபயா ஸச்சித்
ஸுகநிஜரூபே நிமக்நதீர்மௌனீ ।
விஹரதி கச்சன விபுத:
சாந்தாஹந்தோ நிதாந்தமுதிதாந்த: ||

कश्चन विबुधः (ஒப்பற்ற) ஒரு ஞானி **श्रीगुरुकृपया:** ஸ்ரீ குருவின் கிருபையால் **सच्चित्सुखनिजरूपे** ஸத்தும் சித்தும் ஆனந்தமுமான தன் ஸ்வரூபத்திலே **निमग्नधीः** ஆழ்ந்த புத்தியையுடைய **मौनी** மௌனியாகி **शान्ताहन्तः** அகம்பாவமற்றவனாய் **नितान्तमुदितान्तः** மிகவும் களிப்புற்ற மனதையுடையவனாய் **विहरति** விளையாடுகிறான்.

By the grace of his good teacher (*Guru*), the wise man rejoices silently and much pleased at heart, and with his mind submerged in his own nature as Existence, Knowledge and Bliss.

गुरुवरकरुणालहरी-व्यतिकरभरशीतलस्वान्तः ।
रमते यतिवर एको निरुपमसुखसीमनि स्वैरम्॥९॥

9. குருவரகருணாலஹரீ-
வ்யதிகரபரசீதலஸ்வாந்த: ।
ரமதே யதிவர ஏகோ
நிருபமஸுகஸீமனி ஸ்வைரம் ||

एकः यतिवरः ஒப்பற்ற சிறந்த சன்னியாசி **गुरुवर-करुणालहरीव्यतिकरभरशीतलस्वान्तः** சிறந்த குருவின் கருணையாகிய பேரலைக்கு அருகேயிருப்பதால் அதிகக் குளிர்ச்சி

பெற்ற மனதையுடையவனாய் **स्वैरं** தன்னிச்சைப்படி **निरुपमसुखसीमनि** ஒப்பற்றஆனந்தத்தின்(எல்லைப்புறத்திலே) பெருக்கிலே **रमते** இன்புறுகிறான்.

The good Sannyasin is unique, rejoicing at will in the utmost regions of incomparable Bliss, with his heart's passions completely cooled by its nearness to the surging waves of grace flowing from his good teacher (*guru*).

श्रीदेशिकवरकरुणारविकरसमपोहितान्तरध्वान्तः ।
विहरन्मस्करिवर्यो निरवधिकानन्दनीरधावास्ते ॥ १० ॥

10. ஸ்ரீதேஶிகவரகருணா-
ரவிகரஸமபோஹிதாந்தரத்⁴வாந்த: |
விஹரன் மஸ்கரிவர்யோ
நிரவதி⁴கானந்த³-நீரதா⁴வாஸ்தே ||

श्रीदेशिकवरकरुणारविकरसमपोहितान्तरध्वान्तः ஸ்ரீ குரு ஶ்ரேஷ்டரின் கருணையாகிய ஸூரிய கிரணங்களால் (அக இருளை) அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கொண்டவரான **मस्करिवर्यः** சிறந்த சன்னியாசி **निरवधिकानन्दनीरधौ** எல்லையற்றதான ஆனந்த ஸாகரத்திலே **विहरन्** விளையாடிக் கொண்டு **आस्ते** இருக்கிறான்.

The good (ascetic) Sannyasin, from whose heart darkness has been dispelled by the sun-like radiance of his good Guru's grace, is sporting in the boundless ocean of Bliss.

जनिविपरीतक्रमतो बुद्ध्या प्रविलाप्य पञ्चभूतानि ।
परिशिष्टमात्मतत्त्वं पश्यन्नास्ते मुनिः शान्तः ॥ ११ ॥

11. ஜனிவிபரீதக்ரமதோ
பு்த்யா ப்ரவிலாப்ய பஞ்சபூதானி
பரிஶிஷ்டமாத்மதத்த்வம்
பஶ்யன்னாஸ்தே முனிஃ ஶாந்தஃ ||

पञ्चभूतानि ஐந்து பூதங்களையும் **जनिविपरीतक्रमत** (அவை) தோன்றிய முறைக்கு மாறான முறையிலே (அதாவது, ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ், நீர், மண் என்றதற்கு மாறான மண், நீர், தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம் என்ற முறையிலே) **बुद्ध्या** புத்தியைக்கொண்டு **प्रविलाप्य** ஒடுங்கச் செய்து **परिशिष्टं** எஞ்சியதான **आत्मतत्त्वं** ஆத்மப்பொருளை **पश्यन्** நோக்கியவனாய் **मुनिः** ஒரு முனிவன் **शान्तः** சாந்தமுடையவனாக **आस्ते** இருக்கிறான்.

The sage rests quiet, visualizing the Atman that remains after he has by his Buddhi (mental faculty) uncreated (by involution) the five elements inverting the order of their creation (evolution).

जगदखिलमिदमसारं मायिकमेवेति मनसि मन्वानः ।
पर्यटति पाटिताशः प्रगलितमदमानमत्सरः कोऽपि ॥ १२ ॥

12. ஜகதகிலமிதமஸாரம்
மாயிகமேவேதி மனஸி மன்வானஃ |
பர்யடதி பாடிதாஶஃ
ப்ரகலித-மதமானமத்ஸரஃ கோऽபி ||

इदम् अखिलं जगत् *இந்த ஜகத் முழுவதும்* **असारं** *ஸாரமற்றது* **मायिकम् एव** *மாயையால் ஆனதே யாகும்* **इति** *என்று* **मनसि** *மனதிலே* **मन्वानः** *கருதுவோனாகி* **पाटिताशः** *ஆசை நொறுங்கிப் பொடிந்துபோனதால் ஆசையற்றவனும்* **प्रगलितमदमानमत्सरः** *செருக்கு, அபிமானம், பொறாமை இவை தன்னிடத்திலிருந்து வழுவப்பெற்றவனுமாகி* **कः अपि** *ஒப்பற்ற ஒருவன்* **पर्यटति** *திரிகிறான்.*

He wanders about, with his desires crushed and with his pride, self-esteem and envy all gone, realizing in his mind that this universe in its entirety is unsubstantial and proceeds from Maya (Illusion).

नात्मनि किंचिन्माया तत्कार्यं वाऽस्ति वस्तुतो विमले ।
इति निश्चयवानन्तर्हृष्यत्यानन्दनिर्भरो योगी ॥ १३ ॥

13. *நாத்மனி கிஞ்சின்-மாயா*
தத்கார்யம் வாऽஸ்தி வஸ்துதோ விமலே |
இதி நிச்சயவானந்தர்-
ஹ்ருஷ்யத்யானந்தநிர்பரோ யோகீ ||

विमले आत्मनि *பரிசுத்தமான ஆத்மாவாகிய தன்னிடத்திலே* **माया** *மாயையேனும்* **वा** *அல்லது* **किंचित्** *கொஞ்சமும்* **तत्कार्यं** *மாயையின் காரியமேனும்* **वस्तुतः** *உண்மையில்* **न अस्ति** *இல்லை* **इति** *என்று* **निश्चयवान्** *உறுதி கொண்டவனாய்* **आनन्दनिर्भरः** *ஆனந்தம் நிரம்பியவனாய்* **योगी** *யோகியானவன்* **अन्तः हृष्यति** *உள்ளத்தில் களிப்புறுகிறான்.*

The Yogin, being full of Bliss, rejoices at heart, knowing for certain that in the immaculate Self there is really no Maya (Illusion) nor any the least consequence of Her touch.

त्वमहमभिमानहीनो मोदितनानाजनाचारः ।
विहरति बालवदेको विमलसुखाम्भोनिधौ मग्नः ॥ १४ ॥

14. த்வமஹமபிமானஹீனோ
    மோதிதநானாஜனாசார: ।
  விஹரதி பாலவதேகோ
    விமலஸுகாம்போநிதௌ மக்ன: ॥

त्वमहमभिमानहीनः நீ நான் என்னும் அபிமானமில்லாதவனாய் **मोदितनानाजनाचारः** ஜனங்களின் பல வேறு நடத்தைகளிலும் இன்புறுவோனாய் **विमलसुखाम्भोनिधौ** பரிசுத்தமான ஆனந்த ஸாகரத்திலே **मग्नः** மூழ்கினவனாய் **बालवत्** சிறு பிள்ளையைப்போல **एकः** ஒருவன் **विहरति** விளையாடுகிறான்.

He sports like a child, plunged in the Ocean of pure Bliss and delighted with the diverse actions of men, without any feeling of 'you' or 'I'

अवधूतकर्मजालो जडबधिरान्धोपमः कोऽपि ।
आत्मारामो यतिरा-डटवीकोणेष्वटन्नास्ते ॥ १५ ॥

15. அவதூதகர்மஜாலோ
    ஜடபதிராந்தோபம: கோऽபி ।
  ஆத்மாராமோ யதிரா—
    டடவீகோணேஷ்வடன்னாஸ்தே ॥

आत्मारामः (தன்னிலேயே) ஆத்மாவிலேயே இன்புறு வோனாகிய **कः अपि यतिराट्** ஒரு (ஒப்பற்ற) சன்னியாசிச் சிரேஷ்டன் **अवधूतकर्मजालः** கர்மாக்களாகிய வலைகளினின் றும் (பந்தங்களினின்றும்) நீங்கியவனாய் **जडबधिरान्धोपमः** அறிவிலனும் செவிடனும் குருடனுமான ஒருவனைப் போன்றவனாய் **अटवीकोणेषु** காட்டு மூலைகளிலே **अटन् आस्ते** திரிந்துகொண்டிருக்கிறான்.

Delighted in the Atman (in his Self) and rid of the bondage of *karma* (action), the Prince of Sannyasins is wandering about in the outskirts of the jungle, like a deaf blind idiot,

शान्त्या दृढोपगूढः शान्तसमस्तान्यवेदनोदारः ।
रमते रसज्ञ एको रम्ये स्वानन्दपर्यङ्के ॥ १६ ॥

16. ஶாந்த்யா த்ருடோபகூட:
ஶாந்தஸமஸ்தான்யவேதநோதார: ।
ரமதே ரஸஜ்ஞ ஏகோ
ரம்யே ஸ்வானந்தபர்யங்கே ॥

रम्ये இன்பமளிப்பதான **स्वानन्दपर्यङ्के** தன்னுடையதான ஆனந்தமயமான பள்ளியிலே **शान्तसमस्तान्यवेदनोदारः** மற்ற எல்லாவுணர்ச்சிகளும் அற்றுத் தெளிந்தவனான **एकः** ஒப்பற்றவொரு **रसज्ञः** ரஸஜ்ஞன் (இன்பச் சுவையறிந்தவன்) **शान्त्या** மனச் சாந்தியாலே **दृढोपगूढः** இறுகத் தழுவப்பெற்றவனாய் **रमते** இன்புறுகிறான்.

Alone the happy one enjoys, remaining in the close embrace of Santi (Equanimity) on the

bed of his own Ananda (Bliss), serene and unruffled by all other sensations.

उन्मूलितविषयारिः स्वीकृतवैराग्यसर्वस्वः ।
स्वात्मानन्दमहिम्नि स्वाराज्येऽस्मिन् विराजते यतिराट् ॥१७॥

17. உன்மூலிதவிஷயாரி:
ஸ்வீக்ருதவைராக்யஸர்வஸ்வ: |
ஸ்வாத்மானந்தமஹிம்னி
ஸ்வாராஜ்யேஸ்மின் விராஜதே யதிராட் ||

यतिराट् சன்னியாசிகளுக்கு மன்னன் (சிறந்த சன்னியாசி) **उन्मूलितविषयारिः** இந்திரிய சுகங்களாகிய பகைவர்களை வேரோடு களைந்தவனும் **स्वीकृतवैराग्यसर्वस्वः** வைராக்கியமென்னும் சொத்தையெல்லாம் தன்னதாக்கிக் கொண்டவனும் **स्वात्मानन्दमहिम्नि** தன் ஆத்மாவாகிய ஆனந்தத்தின் பெருமையென்னும் **अस्मिन् स्वाराज्ये** இந்த ஸ்வராஜ்யத்தில் **विराजते** சிறப்புற்று விளங்குகிறான்.

'விஷயம்' என்பது இந்திரிய உணர்ச்சியையும் தேசத்தையும் குறிக்கும். அரசன் நாட்டிலுள்ள பகைவரை வென்று வேற்றரசர்களின் சொத்துக்களையெல்லாம் தன்னுடையதாக்கிக் கொண்டு ராஜ்யாதிகாரத்திற் பெருமையுடன் விளங்குவதுபோல யதிச்ரேஷ்டனும் விளங்குகிறான் என்பது கருத்து.

The king of ascetics shines supreme in his own kingdom, in the majesty of his own blissful Self (Atman), having made all the wealth of non-attachment his own and having uprooted his enemies, the sense-pleasures.

सवितर्यपि शीतरुचौ चन्द्रे तीक्ष्णेऽप्यधो वहत्यग्नौ ।
मायिकमिदमिति जानन् जीवन्मुक्तो न विस्मयी भवति॥१८॥

18. ஸவிதர்யபி ஶீதருசௌ சந்த்³ரே
தீக்ஷ்ணேऽப்யதோ⁴ வஹத்யக்³னௌ |
மாயிக மித³மிதி ஜானன்
ஜீவன்முக்தோ ந விஸ்மயீ ப⁴வதி ||

सवितरि ஸூரியன் **शीतरुचौ अपि** குளிர்ந்த கிரணங்களை யுடையவனாயினும் **चन्द्रे** சந்திரன் **तीक्ष्णे अपि** கொடியவனா யினும் **अग्नौ** தீ **अधः वहति** கீழ்நோக்கி கொழுந்து விட்டெழுந்தாலும் **इदं** இது **मायिकं** மாயையால் ஆனது **इति** என்று **जानन्** அறிந்தவனாகி **जीवन्मुक्तः** ஜீவன்முக்தன் (உயிரோடுள்ளபோதே மோக்ஷத்தை யடைந்தவன்) **विस्मयी** ஆச்சரியங் கொண்டவனாக **न भवति** இருப்பதில்லை.

Though the sun be cool, though the moon scorch and the tongue of fire leap downward, the jivanmukta knows it to be the work of Maya (Illusion) and does not wonder thereat.

अज्ञानवैरिविजयी प्रज्ञामातङ्गमस्तकारूढः ।
विहरति संयमिराजः समरससुखधाम्नि सर्वतो रम्ये॥१९॥

19. அஜ்ஞானவைரிவிஜயீ
ப்ரஜ்ஞா-மாதங்க³-மஸ்தகாரூட⁴: |
விஹரதி ஸம்யமிராஜ:
ஸமரஸஸுக²தா⁴ம்னி ஸர்வதோ ரம்யே ||

प्रज्ञामातङ्गमस्तकारूढः *பேரறிவு (ப்ராஜ்ஞை) என்னும் யானையின் பிடரியிலேறிக்கொண்டு* **अज्ञानवैरिविजयी** *அறியாமையாகிய பகைவனை வென்றவனை* **संयमिराजः** *துறவிராஜன்* **सर्वतः** *எல்லா வகைகளிலும்* **रम्ये** *இன்பந்தருவதான* **समरससुखधाम्नि** *(ஸமரஸம்) யாதொரு பேதமுமில்லாத இன்பமான பிரதேசத்திலே* **विहरति** *இன்புறுகிறான்.*

The King of ascetics sports in the expanse of unvarying Bliss, which is ever most pleasing, riding on the high neck of the elephant of Right Knowledge and vanquishing his enemy, Ignorance.

शान्ताहंकृतिदोषः सुसमाहितमानसः कोऽपि ।
पूर्णेन्दुशिशिरभावो राजत्यानन्दसत्यचिद्रसिकः ॥ २० ॥

20. *ஶாந்தாஹங்க்ருதிதோஷ:*
ஸுஸமாஹிதமானஸ: கோऽபி |
பூர்ணேந்துஶிஶிரபாவோ
ராஜத்யானந்தஸத்யசித்ரஸிக: ||

शान्ताहंकृतिदोषः *அஹங்காரமென்னும் தோஷம் அற்றவனும்* **सुसमाहितमानसः** *நன்கு அமைந்த மனமுடையவனும்* **पूर्णेन्दुशिशिरभावः** *முழுமதிபோன்று குளிர்ந்த எண்ணங்களையுடையவனும்* **आनन्दसत्यचिद्रसिकः** **कः** **अपि** *ஸச்சிதானந்தப் பொருளாகி இன்புறும் ஒப்பற்ற ஒருவன்* **राजति** *விளங்குகிறான்.*

He shines supreme enjoying, as Existence-Knowledge-Bliss, with the blemish of egoism gone, with his mind quite calm and composed, and with his thoughts cool and pleasant like the full moon.

तिष्ठन्परत्र धाम्नि स्वीयसुखास्वादपरवशः कश्चित् ।
क्वापि ध्यायति कुहचि-द्गायति कुत्रापि नृत्यति स्वैरम्॥२१॥

21\. திஷ்ட₂ன் பரத்ர தா₄ம்னி
ஸ்வீய-ஸுகா₂ஸ்வாத₃-பரவஶ: கஶ்சித் ।
க்வாபி த்₄யாயதி குஹசித்₃-
கா₃யதி குத்ராபி ந்ருத்யதி ஸ்வைரம் ॥

परत्र வேற்றான்றிலே **धाम्नि** ஓரிடத்திலே **तिष्ठन्** இருந்து கொண்டு **स्वीयसुखास्वादपरवशः** தன்னுடையதான (ஆத்மாவின்) ஆனந்தத்தை நுகர்வதிலே ஈடுபட்டவனாய் **कश्चित्** (ஒப்பற்ற) ஒருவன் **स्वैरं** தன்னிச்சைப்படி **क्व अपि** எங்கேனும் **ध्यायति** மனஞ் செலுத்துகிறான், **कुहचित्** எங்கேனும் **गायति** பாடுகிறான், **कुत्र अपि** எங்கேனும் **नृत्यति** ஆடுகிறான்.

Fully engrossed in the enjoyment of his own Bliss, he remains in another world as it were; and, as strikes his fancy, here he is engaged in thought, and there he is singing, and there he is dancing.

अगृहीताघकलङ्कः प्रशमितसङ्कल्पविभ्रमः प्राज्ञः ।
न्यक्कृतकार्यकलाप-स्तिष्ठत्यापूर्णसीमनि क्वापि ॥ २२ ॥

22\. அக்₃ருஹீதாக₄கலங்க:
ப்ரஶமித-ஸங்கல்ப-விப்₄ரம: ப்ராஜ்ஞ: ।
ந்யக்க்ருதகார்யகலாப-
ஸ்திஷ்ட₂த்யாபூர்ணஸீமனி க்வாபி ॥

अगृहीताघकलङ्कः பாபமென்னும் மறுவை (களங்கத்தை)க் கொள்ளாதவனாய் **प्रशमितसङ्कल्पविभ्रमः** (ஸங்கல்பங்

களால்) எண்ணங்களால் உண்டாகும் குழப்பங்கள் முற்றும் அற்றவனும் न्यक्कृतकार्यकलापः காரியத்தொகுதிகளையெல்லாம் அவமதித்து விலக்கியவனுயுள்ள प्राज्ञः போறிவாளி क्व अपि எங்கேயோ आपूर्णसोमनि எங்கும் நிறைந்த செல்வத்தில் तिष्ठति நிலைபெற்றிருக்கிறான்.

Wherever he be, he stands secure in the region of Perfection, the wise man who is unblemished by sin, who has ceased to be distracted by thoughts (Sankalpas) and who has risen superior even to ordained action.

चपलं मनःकुरङ्गं चारु गृहीत्वा विमर्शवागुरया ।
निगमारण्यविहार-श्रान्तः शेते स्वधाम्नि कोऽप्येकः ॥ २३॥

23. சபலம் மன: குரங்கம்
சாருக்ருஹீத்வா விமர்ஶவாகுரயா |
நிகமாரண்ய-விஹார
ஶ்ராந்த: ஶேதே ஸ்வதாம்னி கோऽப்யேக:

चपलं ஒரு நிலையிலே நில்லாது திரிகின்ற मनःकुरङ्गं மனமென்னும் மானை विमर्शवागुरया (விமர்சம்) ஆராய்ச்சி என்னும் வலையிலே चारु அழகாக गृहीत्वा பிடித்தபின் निगमारण्यविहारश्रान्तः வேதங்களென்னும் காடுகளிலே இன்பமாகத் திரிந்ததாலே களைப்புற்றவனை एकः कः अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் स्वधाम्नि தன்னுடைய இடத்திலேயே शेते சாய்ந்து அமைதி பெறுகிறான்.

Having skilfully caught the fickle antelope of his mind (Manas) in the net of Discernment

(Vimarsana), he, the unique one, reposes in the Self (in his own place), tired with hunting in the forests of the Vedas.

दारुणचित्तव्याघ्रं धीरमनःखड्गधारया हत्वा ।
अभयारण्ये कोऽपि स्वैरविहारी जयत्येकः ॥ २४ ॥

24. தாருணசித்த-வ்யாக்ரம்
தீரமன:கட்கதாரயா ஹத்வா |
அபயாரண்யே கோऽபி
ஸ்வைரவிஹாரீ ஜயத்யேக: ||

दारुणचित्तव्याघ्रं சித்தமென்னும் கொடும் புலியை **धीरमनःखड्गधारयाः हत्वा** தைர்யங்கொண்ட மனம் என்னும் வாளின் முனையால் வெட்டியழித்து **एकः कः अपि** ஒப்பற்றவனை ஒருவன் **अभयारण्ये** அச்சமின்மை என்னும் காட்டிலே **स्वैरविहारी** தன்னிஷ்டப்படி திரிந்து விளையாடிக்கொண்டு **जयति** சிறந்து விளங்குகிறான்.

Unique he triumphs, wandering at will in the forest of Fearlessness, having felled the cruel tiger called *Chitta* (Mentality) with the sharp-edged sword of his brave Mind (Manas.)

सज्जनहृदयसरोजो-न्मीलनकरधीकरप्रसरः ।
एको यतिवरपूषा निर्दोषश्चरति चिद्गगने ॥ २५ ॥

25. ஸஜ்ஜனஹ்ருதயஸரோஜோ—
ன்மீலனகரதீகரப்ரஸர: |
ஏகோ யதிவரபூஷா
நிர்தோஷஶ்சரதி சிதம்பரே ||

सज्जनहृदयसरोजोन्मीलनकरधीकरप्रसरः நல்லோர்களின் இருதயங்கள் என்னும் தாமரைகளை மலரச்செய்யும் புத்திக் கதிர்களைப் பாப்புகிறவனும் **निर्दोषः** குற்றமற்றவனும் **चिद्गगने** 'சித்' என்னும் வானத்திலே **यतिवरपूषा** துறவிகளுட் சிறந்தவனான சூரியன் **एकः** தனித்து **चरति** சஞ்சரிக்கிறான்.

The spotless Sun of a supreme ascetic stalks unique in the sky of *Chit* (Knowledge), with his abundant thoughts as the rays causing the lotuses of good men's hearts to bloom.

कुवलयविकासकारणमज्ञानध्वान्तकौमुदीप्रज्ञः ।
शुद्धो मुनीन्द्रचन्द्रः सुरसेव्ये लसति विष्णुपदे ॥ २६ ॥

26. குவலயவிகாஸகாரண—
மஜ்ஞானத்வாந்தகௌமுதீப்ராஜ்ஞ꞉ |
ஶுத்தோ முனீந்த்ர சந்த்ர꞉
ஸுரஸேவ்யே லஸதி விஷ்ணுபதே ||.

कुवलयविकासकारणं குவளைகள் மலர்வதற்குக் காரணமாயும் (பூமண்டலம் முழுதும் மகிழ்வதற்குக் காரணமாயும்) **अज्ञानध्वान्तकौमुदीप्रज्ञः** அறியாமை என்னும் இருளைப் போக்கும் பேரறிவாகிய நிலவையுடையதாயும் **शुद्धः** (மேலும்) களங்கமற்றுத் தூயதாயுமுள்ள **मुनीन्द्रचन्द्रः** முனிச்சிரேஷ்டனாகிய சந்திரன் **सुरसेव्ये** தேவர்கள் அடைவதற்கேற்றதான **विष्णुपदे** (எங்கும் நிறைந்ததாக நாடப்பெறும் பரம்பொருளினிலே) வானத்திலே **लसति** விளங்குகிறான்.

The great sage (Muni) shines in the ethereal region of Chit (Vishnupada), fit abode of the Gods, a spotless moon which causes the blue lilies to bloom and the moonlight of whose wisdom dispels ignorance.

स्वानन्दामृतसेकै-रान्तरसंतापसंततिं शमयन् ।
चित्रमचञ्चलवृत्ति-श्चिद्व्योमनि भाति योगिवर्यघनः ॥२७॥

27. ஸ்வானந்தாம்ருதஸேகை—
ராந்தரஸந்தாபஸந்ததிம் ஶமயன் |
சித்ரமசஞ்சலவ்ருத்தி—
ஶ்சித்வ்யோமனி பாதி யோகிவர்யகன: ||

स्वानन्दामृतसेकैः தன்னுடைய ஆனந்தமயமான அமுதத் திவலைகளால் நீர்த்துளிகளால் **आन्तरसंतापसंततिं** இருதயத்திலே தொடர்ச்சியாக எழுகின்ற ஸந்தாபங்களை (மன எரிச்சல்களை) **शमयन्** தணிவித்துக் கொண்டு **चिद्व्योमनि** 'சித்' என்னும் வானத்திலே (சிதாகாசத்திலே) **योगिवर्यघनः** யோகிகளுட் சிறந்தவன் என்னும் மேகமானது **अचञ्चलवृत्तिः** அலையாமல் நிலைத்து நிற்பதாய் **भाति** விளங்குகிறது, **चित्रं** ஆச்சர்யம்!

O Wonder! The great Yogin shines in the ethereal region of Chit, an unmoving cloud which, by raining the elixir of its own bliss (of Atman), quenches the spreading fire of inward distress.

सुमनःसौरभमञ्जुल-संचारनिवारिताखिलश्रान्तिः ।
संयमिचारुसमीरो विहरत्यानन्दसंविदारामे ॥ २८ ॥

28. ஸுமனஃஸௌரபமஞ்ஜுல —
ஸஞ்சார நிவாரிதாகிலச்ராந்திஃ |
ஸம்யமிசாருஸமீரோ
விஹரத்யாநந்த ஸம்விதாராமே ||

संयमिचारुसमीरः *துறவி என்னும் மென்காற்று* **सुमनः-सौरभमञ्जुलसंचारनिवारिताखिलश्रान्तिः** *மலர்களின் (பிரும்ம நிஷ்டர்களின்) தெய்விக நறுமணங்கொண்டு சுகமாக வீசுவதாலே (எல்லோருடைய) எல்லாச் சிரமங்களையும் நீக்கிக் கொண்டு* **आनन्दसंविदारामे** *ஆனந்தமயமான ஸம்வித்ஜ்ஞானமென்னும் பூந்தோட்டத்திலே* **विहरति** *இன்புற்று உலாவுகிறது.*

The recluse is the gentle wind which blows pleasantly in the grove of Knowledge-Bliss and prevents all fātigue by its lovely progress, along with the fragrance of flowers (realised souls).

निःश्रेयससरसफले निर्मलविज्ञानपल्लवमनोज्ञे ।
वीतभये विपिनतले यतिशितिकण्ठो विभाति कोऽप्येकः॥२९॥

29. நிஃச்ரேயஸஸரஸ ஃபலே
நிர்மலவிஜ்ஞான-பல்லவமனோஜ்ஞே |
வீதபயே விபினதலே
யதிசிதிகண்டோ விபாதி கோऽப்யேகஃ ||

निःश्रेयससरसफले *ரஸம் (அமிர்தம்) நிறைந்ததான மோக்ஷம் (நிஃச்ரேயஸ்) என்னும் பழத்தையுடையதாயும்* **निर्मलविज्ञानपल्लवमनोज्ञे** *விஜ்ஞானம் (பேரறிவு) என்னும் தூய தளிர்களால் மனதைக் கவர்வதாயும்* **वीतभये** *பயம் முற்றும் நீங்கியதாயுமுள்ள* **विपिनतले** *காட்டுப்பிரதேசத்*

நில் कः अपि यतिशितिकण्ठः एकः ஒப்பற்ற துறவியாகிய மயில் ஒன்று विभाति விளங்குகின்றது.

The ascetic shines, a peacock in the region of the forest, whence fear has fled and where grow the luscious fruit of Beatitude (Nisreyasa) and the pleasing flowers of perfect Knowledge.

निःसारभुवनमरुतल-मुत्सार्यानन्दसाररसपूर्णे ।
वरसरसि चिन्मयेऽस्मिन् परहंसः कोऽपि दीव्यति स्वैरम्॥ ३०॥

30. நிஃஸாரபுவனமருதல—
முத்ஸார்யானந்தஸாரரஸபூர்ணே ।
வரஸரஸி சின்மயே஽ஸ்மின்
பரஹம்ஸஃ கோ஽பி தீவ்யதி ஸ்வைரம் ॥

निःसारभुवनमरुतलं ஸாரமற்றதான பூமியாகிய பாலை நிலத்தை उत्सार्य விட்டகன்று आनन्दसाररसपूर्णे ஆனந்த மயமான (அமுதத்தால்) நீரால் நிறைந்ததும் चिन्मये 'சித்' ஆகியதுமான अस्मिन् वरसरसि இந்த சிறந்த ஏரியிலே कः अपि ஒப்பற்ற ஒரு परहंसः சிறந்த ஹம்ஸமானது स्वैरं தன்னிச்சைப்படி दीव्यति விளையாடுகின்றது.

Abandoning the desert region of the worthless world, he, the good swan, sports freely in this excellent lake which is all Chit (knowledge) and full of the sweet waters of perfect Bliss.

निखिलागमपल्लविते निगमशिरस्तन्त्रशीतलोद्याने ।
मधुरतरमञ्जुवाचः कूजन्नास्ते यतीन्द्रकलकण्ठः॥ ३१ ॥

31. நிகிலாகமபல்லவிதே
நிகமஶிரஸ்தந்த்ர-ஶீதலோத்யானே |
மதுரதரமஞ்ஜுவாச:
கூஜந்நாஸ்தே யதீந்த்ரகலகண்ட: ||

निखिलागमपल्लविते எல்லா வேதங்களும் துளிர்த்திருக்கின்றதான **निगमशिरस्तन्त्रशीतलोद्याने** உபநிஷத்துக்களிலுள்ள உபாஸனைகளால் (தந்திரங்களால்) குளிர்ந்திருக்கும் பூஞ்சோலையிலே **यतीन्द्रकलकण्ठः** சன்னியாசிச்சிரேஷ்டனை குயிலானது **मधुरतरमञ्जुवाचः** மிக்க இனிமையான அஞ்சொற்களை **कूजन्** மிழற்றிக் (கூவிக்) கொண்டு **आस्ते** இருக்கின்றது.

The great recluse is the cuckoo which cooes soft sweet words in the grove which is made cool by the secret lore (Tantras) of the Upanishads and where all the Vedas are in bloom.

दारितमोहमदेभो दूरीकृतसकलदुरितशार्दूलः ।
विबुधोत्तमसिंहवरो विहरत्यानन्दविततकान्तारे ॥ ३२ ॥

32. தாரிதமோஹமதேபோ
தூரீக்ருதஸகலதுரிதஶார்தூல: |
விபுதோத்தமஸிம்ஹவரோ
விஹரத்யானந்தவிததகாந்தாரே ||

दारितमोहमदेभः அஜ்ஞானம் என்னும் மதம்பிடித்த யானையைப் பிளந்தெறிந்து **दूरीकृतसकलदुरितशार्दूलः** பாபங்கள் என்னும் புலிகளையெல்லாம் வெருட்டியோட்டிய **विबुधोत्तमसिंहवरः** புத்திமான்களுட் சிறந்தவனை சீரிய சிங்கமானது **आनन्दविततकान्तारे** ஆனந்தம் என்னும் அகன்ற காட்டிலே **विहरति** இன்புற்று விளையாடுகின்றது.

The excellent man of wisdom is the great lion which sports in the wide forest of Bliss, having torn asunder the wild elephant Delusion (*Moha*) and driven away all the tigers which are sins.

अज्ञानमृगवराज्झित-विज्ञानोत्तुङ्गशृङ्गशिखरितले ।

मतिसलिलशीतलाङ्गो यतिमदकलभो विराजते विहरन् ॥ ३३ ॥

33. *அஜ்ஞாநம்ருகவரோஜ்ஜித—*

விஜ்ஞாநோத்துங்கச்ருங்கசிகரிதலே ।

மதிஸலிலசீதலாங்கோ

யதிமதகலபோ விராஜதே விஹரந் ॥

अज्ञानमृगवरोज्झितविज्ञानोत्तुङ्गशृङ्गशिखरितले *அறியாமை (அஜ்ஞானம்) என்னும் சிங்கத்தாலும் ஏறமுடியாதென்று விடுக்கப்பெற்ற பேரறிவு (விஜ்ஞானம்) என்னும் உயர்ந்த கொடுமுடியின் உச்சிப்பாகத்திலே* **मतिसलिलशीतलाङ्गः** *மனனம் என்னும் நீராலே குளிர்ந்த வுடலையுடைய* **यतिमदकलभः** *துறவி என்னும் மதயானை* **विहरन्** *விளையாடிக் கொண்டு* **विराजते** *விளங்குகிறது.*

The ascetic is a wild young elephant who, cool and wet meditation, sports in the high regions of the lofty peak of supreme Knowledge, beyond the reach of the lion, Ignorance.

नासाञ्चलनिहिताक्षो नामादिभ्यो निवर्तितस्वान्तः ।

तटिनीतटेषु तत्त्वं ध्यायन्नास्ते यतिः कोऽपि ॥ ३४ ॥

34. நாஸாஞ்சல-நிஹிதாக்ஷோ

நாமாதிப்யோ நிவர்(த்)திதஸ்வாந்தஃ |

தடினீதடேஷு தத்த்வம்

த்யாயன்னாஸ்தே யதிஃ கோऽபி ||

कः अपि यतिः ஒப்பற்ற ஒரு துறவி नासाञ्चलनिहिताक्षः மூக்கு நுனியிலே பார்வையை வைத்தவனாய் नामादिभ्यः பெயர் முதலானவற்றினின்றும் निवर्तितस्वान्तः தன்னுடைய மனதை விட்டுக்கொண்டவனாய் तटिनीतटेषु நதிக் கரைகளில் तत्त्वं உண்மையை ध्यायन् தியானித்துக் கொண்டு आस्ते இருக்கிறான்.

The ascetic meditating the Truth, on the banks of the river, with his eyes fixed on the tip of his nose and with his mind withdrawn from names (forms) and such like things.

आशावसनो मौनी नैराश्यालंकृतः शान्तः ।

करतलभिक्षापात्र-स्तरुतलनिलयो मुनिर्जयति ॥ ३५ ॥

35. ஆஶாவஸனோ மௌனீ

நைராஶ்யாலங்க்ருதஃ ஶாந்தஃ |

கரதலபிக்ஷாபாத்ரஸ்—

தருதலநிலயோ முனிர்ஜயதி ||

आशावसनः திக்குகளையே ஆடையாக வுடையவனாய் मौनी மனனஞ் செய்பவனாய் (ஒன்றும் பேசாமல் இருப்பவனாய்) नैराश्यालंकृतः பற்றின்மையால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய் शान्तः அமைதியுற்றவனாய் करतलभिक्षापात्रः உள்ளங் கையைப் பிச்சை வாங்கும் பாத்திரமாகக் கொண்டவனாய்

तरुतलनिलयः மரத்தடியைக் குடியிருக்கும் இடமாகக் கொண்டவனான **मुनिः** முனிவன் **जयति** சிறந்து விளங்குகிறான்.

The sage shines supreme, silent and placid, with the ground under the tree as his resting place and with his palm as the begging bowl, wearing no clothes but only the jewel of non-attachment.

विजननदीकुञ्जगृहे मञ्जुलपुलिनैकमञ्जुतरतल्पे ।
शेते कोऽपि यतीन्द्रः समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्रः ॥ ३६ ॥

36. விஜனநதீகுஞ்ஜக்ருஹே
மஞ்ஜுலபுலினைகமஞ்ஜுதரதல்பே |
ஶேதே கோऽபி யதீந்த்ர:
ஸமரஸஸுகபோதவஸ்துநிஸ்தந்த்ர:

समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्रः ஒரே ஸச்சிதானந்தமய மான பொருளாகிச் சிரமம் நீங்கியவனான **कः अपि** ஒப்பற்ற ஒரு **यतिवरः** சன்னியாசிச் சிரேஷ்டன் **विजननदी-कुञ्जगृहे** ஆள் நடமாட்டமில்லாத ஆற்றங்கரைச் சோலையாகிய (புதராகிய) வீட்டிலே **मञ्जुलपुलिनैकमञ्जुतरतल्पे** அழகான மணல் என்னும் மிக்க வசீகரமானதும் ஒப்பற்றதுமாகிய படுக்கையிலே **शेते** படுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

The great recluse who has awakened to the state of the perfect Existence-Knowledge-Bliss rests in his house, which is the deserted bush on the river-bank, on the rare and very comfortable bed of soft sands.

भूतलमृदुतरशय्यः शीतलवातैकचामरः शान्तः ।
राकाहिमकरदीपो राजति यतिराजशेखरः कोऽपि ॥३७॥

37. பூதலம்ருதுதரஶய்ய:
ஶீதலவாதைகசாமர: ஶாந்த: ।
ராகாஹிமகரதீபோ
ராஜதி யதிராஜஶேகர: கோऽபி ॥

यतिराजशेखरः *தவராஜர்களுக்கு முதல்வனான* **कः अपि** *ஒப்பற்ற ஒருவன்* **शीतलवातैकचामरः** *குளிர்காற்று என்பதையே ஒப்பற்ற சாமரமாகக் கொண்டும்* **राकाहिमकरदीपः** *பௌர்ணமிச் சந்திரனைத் தீபமாகக் கொண்டும்* **भूतलमृदुतलशय्यः** *வெறுந்தரை என்னும் மிக மெதுவான மெத்தையிலே சாய்ந்துகொண்டும்* **शान्तः** *அமைதியுற்றவனாய்* **राजति** *விளங்குகிறான்.*

The recluse shines a king of kings, resting serenely on the soft bed of bare ground, with the cool breeze as his unique Chamara (royal whisk) and with the full moon as the lamp (of his royal chamber),

विपुलशिलातलफलके विमलसरिद्वारिपरिवृतोदारे ।
मन्दं मलयजपवने वाति प्रस्वपिति कोऽपि यतिराजः ॥३८॥

38. விபுலஶிலாதலபலகே
விமலஸரித்வாரி-பரிவ்ருதோதாரே ।
மந்தம் மலயஜபவனே
வாதி ப்ரஸ்வபிதி கோऽபி யதிராஜ: ॥

विमलसरिद्वारिपरिवृतोदारे நிர்மலமான ஆற்று நீராலே சூழப் பெற்று அழகாயுள்ள **विपुलशिलातलफलके** அகன்ற பாறையாகிய பலகையிலே **मलयजपवने मन्दं वाति** தென்றலானது மெல்ல வீச **कः अपि** ஒப்பற்ற வொரு **यतिराजः** சிறந்த துறவி **प्रस्वपिति** நன்றாகத் தூங்குகிறான்.

The king of ascetics takes his rest (sleeps) on a broad slab of stone, which is lovely because on every side of it the pure waters of the river are flowing, while the southern breeze (from the Malaya hills) blows gently.

आन्तरमेकं किंचित्सन्ततमनुसंदधन्महामौनी ।
करपुटभिक्षामश्नन्नटति हि वीथ्यां जडाकृतिः कोऽपि ॥ ३९ ॥

39. ஆந்தரமேகம் கிஞ்சித்
ஸந்ததமநுஸந்தபன் மஹாமௌனீ |
கரபுடபிக்ஷாமச்னன்-
னடதி ஹி வீத்யாம் ஜடாக்ருதி: கோZபி ||

किंचित् ஏதோ ஒன்றை **आन्तरं** மனத்துள்ளே **सन्ततं** இடைவிடாமல் **अनुसंदधत्** சிந்தித்துக்கொண்டும் **महामौनी** பெரிய மௌனியாகி **करपुटभिक्षां** உள்ளங்கையிலே (இடப் பெற்ற) பிக்ஷான்னத்தை **अश्नन्** உண்டும் **जडाकृतिः** அறிவில்லாத ஜடப்பொருளைப் போன்ற வடிவமுடையவனாய் **वीथ्यां** தெருவில் **कः अपि** ஒப்பற்ற ஒருவன் **अटति हि** திரிகிறானன்றோ ?

Verily, the silent sage, ever engaged in inward meditation, takes the alms placed in his hands as food and wanders along the street like an idiot.

प्रविलाप्य जगदशेषं परिशिष्टाखण्डवस्तुपरतन्त्रः ।
प्राश्नाति कबलमास्ये प्राप्तं प्रारब्धकर्मणा कोऽपि ॥ ४० ॥

40. ப்ரவிலாப்ய ஜகதசேஷம்
பரிஶிஷ்டாகண்டவஸ்து பரதந்த்ர: ।
ப்ராஶ்நாதி கபலமாஸ்யே
ப்ராப்தம் ப்ராரப்தகர்மணா கோऽபி ॥

अशेष जगत् ஜகத்தை முழுவதையும் **प्रविलाप्य** நன்றாகக் கரைத்தொழித்து **परिशिष्टाखण्डवस्तुपरतन्त्रः** மீதியாயுள்ள முழுப்பொருளுக்கு வசப்பட்டவனை **कः अपि** ஒப்பற்ற ஒருவன் **प्राप्तं** கிடைத்த **कबलं** கவளத்தை (பிடிசோற்றை) **प्रारब्धकर्मणा** பிராரப்த கர்மாவால் (பயன் கொடுக்கத் தொடங்கிய வினைப்பயனால்) **आस्ये** வாயிலே இட்டு **प्राश्नाति** உண்கிறான்.

Having dissolved the entire world (by right knowledge) and being under the power of the Perfect substance that survives such dissolution, he puts into his mouth by force of Prarabdha Karma (past actions which have begun to bear fruit) the handful of food which comes to him.

निन्दति किमपि न योगी नन्दति नैवापरं किमप्यन्तः ।
चन्दनशीतलहृदयः कन्दलितानन्दमन्थरः स्वास्ते ॥ ४१ ॥

41. நிந்ததி கிமபி ந யோகீ
நந்ததி நைவாபரம் கிமப்யந்த: ।
சந்தனஶீதலஹ்ருதய:
கந்தலிதானந்தமந்தர: ஸ்வாஸ்தே ॥

योगी யோகியானவன் **अन्तः** மனத்துள் **किम् अपि** ஒன்றையேனும் **न निन्दति** நிந்திப்பது (இகழ்வது) இல்லை; **अपरं किम अपि** வேறு ஒன்றையும் **ननन्दति एव** புகழ்வதும் இல்லை; **चन्दनशीतलहृदयः** சந்தனத்தைப்போன்ற குளிர்ந்த இருதயமுடையவனாய் **कन्दलितानन्दमन्थरः** ஆனந்தம் நிறைந்து ததும்புகின்றவனாய் **स्वास्ते** அமர்ந்திருக்கிறான்.

The Yogin does not disregard any one thing; nor does he really regard any other thing. With his heart cool as sandal paste, he remains a mass of Bliss overflowing.

संत्यज्य शास्त्रजालं संव्यवहारं च सर्वतस्त्यक्त्वा ।
आश्रित्य पूर्णपदवी-मास्ते निष्कम्पदीपवद्योगी ॥ ४२ ॥

42. ஸந்த்யஜ்ய ஶாஸ்த்ரஜாலம்
ஸம்வ்யவஹாரம் ச ஸர்வதஸ்த்யக்த்வா |
ஆஶ்ரித்ய பூர்ணபதவீ—
மாஸ்தே நிஷ்கம்பதீபவத்யோகீ ||

शास्त्रजालं சாஸ்திரக் குவியல்களை **संत्यज्य** நன்றாக விட்டுவிட்டு **संव्यवहारं च** கடமையையும் **सर्वतः** முற்றிலும் **त्यक्त्वा** துறந்து **निष्कम्पदीपवत्** அசையாத சுடரையுடைய நந்தாவிளக்கைப்போல **योगी** யோகியானவன் **पूर्णपदवीं** நிறைந்த நிலையை **आश्रित्य** அடைந்து **आस्ते** இருக்கிறான்.

The Yogin remains in a state of plenitude, like an unruffled lamp, having cast all injuctions (of the Sastras) aside, and having completely rejected (even) acts of duty.

तृणपङ्कचर्चिताङ्ग-स्तृणमिव विश्वं विलोकयन्योगी ।
विहरति रहसि वनान्ते विजरामरभूम्नि विश्रान्तः ॥ ४३ ॥

43. த்ருணபங்கசர்(ச்)சிதாங்கஸ்-
த்ருணமிவ விஶ்வம் விலோகயன் யோகீ |
விஹரதி ரஹஸி வனாந்தே
விஜராமரபூம்னி விஶ்ராந்த꞉ ||

तृणपङ्कचर्चिताङ्गः புல்லாலும் சேற்றாலும் பூசப்பெற்ற அவயவங்களையுடையவனாய் **विश्वं** உலகமனைத்தையும் **तृणम् इव** புல்லைப்போல **विलोकयन्** நோக்கிக்கொண்டு **वनान्ते** காட்டுப் புறத்திலே **विश्रान्तः** சிரமந்தீர்ந்து அமைதியுற்றவனாய் **योगी** யோகியானவன் **रहसि** தனிமையிலே **विजरामरभूम्नि** நரையும் மரணமும் இல்லாத பிரதேசத்திலே **विहरति** இன்பமாய் விளையாடுகிறான்.

Taking rest in the outskirts of the forest and regarding the entire universe as a mere blade of grass, the Yogin, his body smeared with mud and straw, enjoys secret Bliss in regions beyond death and old age.

पश्यति किमपि न रूपं न वदति न शृणोति किंचिदपि वचनम् ।
तिष्ठति निरुपमभूमनि निष्ठामवलम्ब्य काष्ठवद्योगी ॥ ४४ ॥

44. பஶ்யதி கிமபி ந ரூபம்
ந வததி ந ஶ்ருணோதி கிஞ்சிதபி வசனம் |
திஷ்டதி நிருபமபூமனி
நிஷ்டாமவலம்ப்ய காஷ்டவத்யோகீ ||

योगी யோகியானவன் **किम् अपि रूपं** எந்த ரூபத்தையும் **पन श्यति** காண்பதில்லை ; **न वदति** பேசுவதில்லை ;

किंचित् वचनम् अपि எந்தப் பேச்சையும் **नशृणोति** காதாலே கேட்பதில்லை ; **निरुपमभूमनि** (உவமையில்லாத) ஒப்பற்ற செல்வத்திலே (பிரதேசத்திலே) **निष्ठां** நிலைபெற்றிருப்பதை **अवलम्ब्य** கைக்கொண்டு **काष्ठवत्** மரம்போல **तिष्ठति** அசையாதிருக்கிறான்.

The Yogin sees nothing; nor does he speak; he does not hear any word that is spoken. He remains steadfast in the incomparable region of bliss, immovable like a log of wood.

जात्यभिमानविहीनो जन्तुषु सर्वत्र पूर्णतां पश्यन् ।
गूढं चरति यतीन्द्रो मूढवदखिलागमार्थतत्त्वज्ञः ॥ ४५ ॥

45. ஜாத்யபிமானவிஹீனோ
ஜந்துஷு ஸர்வத்ர பூர்ணதாம் பச்யன் |
கூடம் சரதி யதீந்த்ரோ
மூடவதகிலாகமார்த்ததத்த்வஜ்ஞ: ||

जात्यभिमानविहीनः தான் (பிறவி) என்ற அபிமானம் ஒன்றும் இல்லாதவனாய் **सर्वत्र** எங்கும் **जन्तुषु** (எல்லா) ஜந்துக்களிடத்திலும் **पूर्णतां** நிறைந்த தன்மையை **पश्यन्** காண்பவனாய் **अखिलागमार्थतत्त्वज्ञः** எல்லா (ஆகமங்களிலு முள்ள) வேதங்களிலுமுள்ள உண்மைப் பொருளை அறிந்தவனான **यतीन्द्रः** துறவிகளுட் சிறந்தோன் **मूढवत्** அறிவில்லாதவன்போல **गूढं चरति** மறைந்து திரிகிறான்.

The great Sannyasin who knows the Truth of all the Vedas wanders like an ignorant fool unnoticed, devoid of all sense of difference, and seeing only perfection everywhere and in all creatures.

उपधाय बाहुमूलं परिधायाकाशमवनिमास्तीर्य ।
प्रस्वपिति विरतिवनितां परिरभ्यानन्दपरवशः कोऽपि॥ ४६ ॥

46. உபயாய வாஹுமூலம்
பரியாயாகாஶமவனிமாஸ்தீர்ய ।
ப்ரஸ்வபிதி விரதிவனிதாம்
பரிரப்யானந்தபரவஶ: கோऽபி ॥

कः अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் बाहुमूलं அடிக்தோளை उपधाय தலையணையாகக் கொண்டு आकाशं வானத்தை परिधाय போர்வையாகக் கொண்டு अवनिं தரையை आस्तीर्य மெத்தையாகக் கொண்டு विरतिवनितां விரக்தி என்னும் அழகியை परिरभ्य தழுவிக்கொண்டு आनन्दपरवशः ஆனந்த பரவசனாய் प्रस्वपिति நன்றாக நித்திரை கொள்கிறான்.

Embracing (*Virati*) the lady Eqanimity* and by bliss overpowered, he sleeps with his hand for a pillow, with nothing for coverlet, and with the bare ground for a bedding.

गतभेदवासनाभिः स्वप्रज्ञोदारवारनारीभिः ।
रमते सह यतिराज-स्त्रय्यन्तान्तःपुरे कोऽपि ॥ ४७ ॥

47. கதபேதவாஸனாபி:
ஸ்வப்ரஜ்ஞோதாரவாரநாரீபி: ।
ரமதே ஸஹ யதிராஜஸ்—
த்ரய்யந்தாந்த:புரே கோऽபி ॥

कः अपि यतिराजः ஒப்பற்ற ஒரு சிறந்த சன்னியாசி त्रय्यन्तान्तःपुरे உபநிஷத்துக்கள் என்னும் அந்தப்புரத்திலே गतभेदवासनाभिः பேதவுணர்ச்சிகள் (ஆடைகள்) நீங்கியவர்

களான स्वप्रज्ञोदारवारनारीभिः सह தன் பேரறிவு என்னும் அழகிய மாதர்களோடு रमते இன்புறுகிறான்.

In the inner apartments of the Vedas, the king of ascetics delights in Self-illumination, as in the company of lovely courtezans whose lingering vestige of difference is all gone.

वैराग्यविपुलमार्गं विज्ञानोद्दामदीपिकोद्दीप्तम् ।
आरुह्य तत्त्वहर्म्यं मुक्त्या सह मोदते यतिराट् ॥४८॥

48. வைராக்யவிபுலமார்கம்
விஜ்ஞானோத்தாம-தீபிகோத்தீப்தம் |
ஆருஹ்ய தத்த்வஹர்ம்யம்
முக்த்யா ஸஹ மோததே யதிராட் ||

वैराग्यविपुलमार्गं (வைராக்கியம்) பற்றின்மை என்னும் அகன்ற வழியை யுடையதாய் विज्ञानोद्दामदीपिकोद्दीप्तं பேரறிவு (விஞ்ஞானம்) என்னும் மிகச் சிறந்த தீபத்தாலே மிக்க ஒளி பெற்றதாயுமுள்ள तत्त्वहर्म्यं உண்மையென்னும் உப்பரிகைக்கு आरुह्य ஏறிச்சென்று यतिराट् துறவிகளிற் சிறந்தவன் मुक्त्या सह முக்தி (என்னும் பெண்மணி)யோடு मोदते இன்புறுகிறான்.

The king among ascetics enjoys the company of Mukti (Liberation) in the lofty mansions of Truth, which is reached by the broad way of Vairagya (Desirelessness) and which is lit by the excellent lamp of supreme Knowledge.

विजनतलोत्पलमालां वनितावैतृष्ण्यकल्पवल्लीं च ।
अपमानामृतगुटिकामात्मज्ञः कोऽपि गृह्णाति ॥ ४९ ॥

49. விஜனதலோத்பலமாலாம்
வனிதாவைத்ருஷ்ண்யகல்பவல்லீம் ச |
அபமானாம்ருதகுடிகாம்
ஆத்மஜ்ஞ: கோऽபி க்ருஹ்ணாதி ||

कः अपि ஒப்பற்றவொரு आत्मज्ञः ஆத்மஜ்ஞானி विजनतलोत्पलमालां ஜனஸஞ்சாரமில்லாத இடத்தில் (நிரையாக மலர்ந்த) நீலோத்பல மலர்களை ஜபமாலையாகவும் वनिता-वैतृष्ण्यकल्पवल्लीं பெண்பாலாரிடத்தில் ஆசையற்றிருத்தலைக் கற்பகக் கொடியாகவும் अपमानामृतगुटिकां च (பிறர் செய்யும் அவமானத்தை) அகங்காரமற்றிருப்பதை அமிர்த குளிகையாகவும் गृह्णाति ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

The man who knows the Self accepts as a rosary the rows of blue lily flowers in lonely places and as a divine healing herb (kalpavalli) the absence of carnal desire and as magic pills of immortality, the absence of egoism.

न निषेधति दोषधिया गुणबुद्ध्या वा न किंचिदादत्ते ।
आविद्यकमखिलमिति ज्ञात्वोदास्ते मुनिः कोऽपि ॥५०॥

50. ந நிஷேதயதி தோஷதியா
குணபுத்த்யா வா ந கிஞ்சிதாதத்தே |
ஆவித்யகமகிலமிதி
ஜ்ஞாத்வோதாஸ்தே முனி: கோऽபி ||

कः अपि ஒப்பற்ற ஒரு मुनिः முனிவன் दोषधिया குற்றம் என்ற எண்ணத்தால் न निषेधति (ஒன்றையும்)

மறுப்பதில்லை; **गुणबुद्ध्या** நல்லது என்ற எண்ணத்தால் **किंचित्** ஒன்றையும் **न वा आदत्ते** ஏற்றுக்கொள்வதுமில்லை; **अखिलं** எல்லாம் **आविद्यकं** அவித்தையால் ஆனது **इति** என்று **ज्ञात्वा** அறிந்து **उदास्ते** (உதாஸீனமாக) பற்றற்றவனாக இருக்கிறான்.

The sage rejects nothing, considering it bad; nor does he accept anything, considering it good. Knowing that everything is the result of *Avidya* (Ignorance), he remains unattached (to anything).

भूतं किमपि न मनुते भावि च किंचिन्नचिन्तयत्यन्तः ।
पश्यति न पुरोवर्त्यपि वस्तु समस्तार्थसमरसः कोऽपि ॥५१॥

51. ஃபூதம் கிமபி ந மனுதே
ஃபாவி ச கிஞ்சின் ந சிந்தயத்யந்தः ।
பச்யதி ந புரோவர்த்யபி
வஸ்து ஸமஸ்தார்த்தஸமரஸः கோऽபி ॥

समस्तार्थसमरसः எல்லாப் பொருள்களிலுமுள்ள ஒரே தன்மையான இன்பமேயாக விளங்கும் **कः अपि** ஒப்பற்ற ஒருவன் **भूतं** சென்றதை **किम् अपि** கொஞ்சமும் **अन्तः** மனதிலே **न मनुते** சிந்திப்பதில்லை; **भावि च** வரப்போவதையும் **किंचित्** கொஞ்சமும் **न चिन्तयति** சிந்திப்பதில்லை **पुरोवर्ति वस्तु अपि** தன் முன்னேயுள்ள வஸ்துவையும் **न पश्यति** காண்பதில்லை.

He does not think at all of what is past, nor does he care in his mind about the future. He does not even are what is in front of him; (for,) he is the One Perfect Bliss in everything.

निगृहीताखिलकरणो निर्मृष्टाशेषविषयेहः ।
तृप्तिमनुत्तमसीमां प्राप्तः पर्यटति कोऽपि यतिवर्यः ॥५२॥

52. நிக்ருஹீதாகிலகரணோ
நிர்ம்ருஷ்டாசேஷவிஷயேஹ: ।
த்ருப்திமனுத்தமஸீமாம் ப்ராப்த:
பர்யடதி கோऽபி யதிவர்ய: ॥

क: अपि ஒப்பற்றவொரு **यतिवर्यः** சன்னியாசிச் சிரேஷ்டன் **निगृहीताखिलकरणः** எல்லாக் கரணங்களையும் (எல்லாச் செய்கைகளையும்) ஒடுக்கிக்கொண்டு **निर्मृष्टाशेषविषयेहः** இந்திரிய சுகங்களிலுள்ள ஆசைகள் முழுவதையும் அழித்து **अनुत्तमसीमां** மேல் எல்லையில்லாத **तृप्तिं** ஆனந்தத்தை **प्राप्तः** அடைந்தவனாய் **पर्यटति** எங்கும் திரிகிறான்.

The great ascetic roams about, having subdued all his organs and wiped out all trace of attachment to sense-perceptions, and having attained to illimitable Bliss.

संत्यजति नोपपन्नं नासंपन्नं च वाञ्छति क्वापि ।
स्वस्थः शेते यतिरा-डान्तरमानन्दमनुभवन्नेकः ॥५३॥

53. ஸந்த்யஜதி நோபபன்னம்
நாஸம்பன்னம் ச வாஞ்சதி க்வாபி ।
ஸ்வஸ்த: சேதே யதிரா—
டாந்தரமானந்த மனுபவன்னேக: ॥

यतिराट् சன்னியாசிகளுக்கு மன்னன் **उपपन्नं** கிடைத்ததை **न संत्यजति** வேண்டாமென்று மறுப்பதில்லை ; **असंपन्नं** கிடையாததைக் குறித்து **क्व अपि** எப்பொழுதுமே

नवाञ्छति च ஆசைப்படுவதும் இல்லை; **स्वस्थः** தன் ஆத்மாவிலேயே நிலைபெற்று நின்று **आन्तरं** (மனத்துள் இருக்கும்) அடிப்படையான **आनन्दं** ஆனந்தத்தை **अनुभवन्** அனுபவித்துக்கொண்டு **एकः** ஒப்பற்றவனாக **शेते** அமைதியுற்றிருக்கிறான்.

The king of Sannyasins rests alone, rooted in Self and enjoying the inner Bliss; he rejects nothing that comes to him and never desires what does not come to him.

कामपि विमलां पदवो-मासाद्यानन्दसंविदुन्निद्राम् ।
आस्ते भिक्षुक एको विहरन्निर्मुक्तबन्धनः स्वैरम्॥ ५४॥

54. காமபி விமலாம் பதவீ—
மாஸாத்யானந்த ஸம்வித்துன்னித்ராம் |
ஆஸ்தே பிக்ஷுக ஏகோ
விஹரன் நிர்முக்தபந்தன: ஸ்வைரம் ||

एकः भिक्षुकः ஒப்பற்றவொரு சன்னியாசி **विमलां** மாசற்றதும் **आनन्दसंविदुन्निद्रां** ஸம்வித் ஞானமும் ஆனந்தமும் மலர்ச்சியுடையதுமான **काम् अपि** ஒப்பற்றவொரு **पदवीं** நிலைமையை **आसाद्य** அடைந்து **निर्मुक्तबन्धनः** கட்டுக்களினின்றும் விடுதலை பெற்றவனாய் **स्वैरं** தன்னிச்சைப்படி **विहरन्** விளையாடிக் கொண்டு **आस्ते** இருக்கிறான்.

Alone, the mendicant is disporting himself as he pleases, free from (all) bondage, having reached the stage of perfection which is pure, full-blown Knowledge-Bliss.

वस्तुन्यस्तमिताखिल-विश्वविहारे विलीनमनाः ।
राजति परानपेक्षो राजाऽखिलवीतरागाणाम् ॥ ५५ ॥

55. வஸ்துன்யஸ்தமிதாகில—
விஶ்வவிஹாரே விலீனமனாঃ ।
ராஜதி பரானபேக்ஷோ
ராஜாऽகிலவீதராகாணாம் ॥

अखिलवीतरागाणां राजा பற்றற்றவர்கள் எல்லோரிலும் சிறந்தவன் **अस्तमिताखिलविश्वविहारे** எல்லா ஜகத்திலுமுள்ள லீலைகள் எல்லாம் நீங்கிப்போன **वस्तुनि** (பரம்)பொருளிலே **विलीनमनाः** ஒடுங்கிய மனத்தையுடையவனாய் **परानपेक्षः** வேறொன்றும் வேண்டாதவனாய் (ஸ்வதந்திரனாய்) **राजति** விளங்குகிறான்.

The king of all those who are free from Desire shines supreme, depending on none, and with his mind lost in That which is beyond the entire universe of Lila (Vihara).

आचार्यापाङ्गदृशा समवाप्तापारसंविदाकारः ।
प्रशमितसकलविभेदः परहंसः कश्चिदाभाति ॥ ५६ ॥

56. ஆசார்யாபாங்கத்ருஶா
ஸமவாப்தாபாரஸம்விதாகாரঃ ।
ப்ரஶமிதஸகலவிபேதঃ
பரஹம்ஸঃ கஶ்சிதாபாதி ॥

कश्चित् ஒப்பற்ற வொருவன் **आचार्यापाङ्गदृशा** குருவின் கடாக்ஷத்தால் **समवाप्तापारसंविदाकारः** எல்லையற்றதான ஸம்வித் ஞானத்தையே வடிவாகப் பெற்றவனாய் **प्रशमितसकल-**

विभेदः வேறுவேறான பேதங்களை எல்லாம் அறவே ஒழித்தவனாய் **परहंसः** பரமஹம்ஸனாய் **आभाति** விளங்குகிறான்.

He shines, by the least glance of his teacher (Acharya), a Parama Hamsa (Supreme Swan), having reached the form of endless Knowledge and having lost all sense of difference.

वर्णाश्रमव्यवस्थामुत्तीर्य विधूय विध्यादीन् ।
परिशिष्यते यतीन्द्रः परिपूर्णानन्दबोधमात्रेण ॥ ५७ ॥

57. வர்ணாச்ரமவ்யவஸ்தா
முத்தீர்ய விதூய வித்யாதீன் ।
பரிசிஷ்யதே யதீந்த்ர:
பரிபூர்ணாநந்தபோதமாத்ரேண ॥

यतीन्द्रः சன்னியாசிகளுட் சிறந்தவன் **वर्णाश्रमव्यवस्थां** வர்ணங்கள் ஆச்ரமங்கள் இவற்றின் கட்டுப்பாடுகளை **उत्तीर्य** கடந்து **विध्यादीन्** (சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட) விதி முதலியவற்றை **विधूय** உதறியெறிந்து **परिपूर्णानन्दबोधमात्रेण परिशिष्यते** முற்றும் நிறைந்த ஆனந்தமும் அறிவுமேயாக (சிதானந்தம் பட்டுமேயாக) எஞ்சி நிற்கிறான்.

The great ascetic transcends the rules of Varna and Asrama (caste and status), shaking off from him the injunctions and prohibitions (of the Sastras); and he remains merely the perfect Knowledge-Bliss.

क्षयमुपनीय समस्तं कर्म प्रारब्धमुपभुज्य ।
प्रविगलितदेहबन्धः प्राज्ञो ब्रह्मैव केवलं भवति ॥ ५८ ॥

58. க்ஷயமுபனீய ஸமஸ்தம்
கர்ம ப்ராரப்³த⁴முபபு⁴ஜ்ய |
ப்ரவிக³லித-தே³ஹப³ந்த⁴:
ப்ராஜ்ஞோ ப்³ரஹ்மைவ கேவலம் ப⁴வதி ||

प्राज्ञः பேரறிவாளி **प्रारब्धं** ப்ராரப்த வினையை **उपभुज्य** அனுபவித்து **समस्तं** (ஸஞ்சிதம், ஆகாமி, ப்ராரப்தம் ஆகிய) எல்லா **कर्म** வினைகளையும் **क्षयम् उपनीय** அழிந்து போம்படி செய்து **प्रविगलितदेहबन्धः** சரீரத்தோடுள்ள பந்தம் (கட்டு) நழுவி யொழியப் பெற்றவனாய் **केवलं** (தனித்த) சுத்த **ब्रह्म एव** பிரும்மமாகவே **भवति** ஆகிறான்.

Enjoying the fruit of the *Prarabdha Karma* (past deed which have begun to bear fruit), the wise man destroys all *Karma* (results of past action) and having slipped off the bonds which bind him to his body, he becomes verily the absolute Brahman.

स्तिमितमनन्तमनाद्यं संततमानन्दबोधघनम् ।
अविकल्पमाद्यमेकं सन्मात्रं विद्यते किमपि ॥ ५९ ॥

59. ஸ்திமிதமனந்தமனாத்³யம்
ஸந்ததமானந்த³போ³த⁴க⁴னம் |
அவிகல்பமாத்³யமேகம்
ஸன்மாத்ரம் வித்³யதே கிமபி ||

किम् अपि ஒப்பற்ற ஒன்று **स्तिमितं** அமைதியுடையதாய் **अनाद्यं** ஆதியில்லாததாய் **अनन्तं** முடிவில்லாததாய்

संततं எப்பொழுதும் **आनन्दबोधघनं** ஒ்ீர ஞானமும் ஆனந்தமுமாயிருப்பதாய் **अविकल्पं** மாறுபாடில்லாததாய் **आद्यं** ஆதிப்பொருளாய் **एकं सन्मात्रं** 'ஸத்' மாத்திரமே யாகிய ஒன்றாய் **विद्यते** விளங்குகின்றது.

With no beginning or end it shines from the first, the only one and pure Existence, the ever perfect Knowledge-Bliss, immutable and serene.

अक्षरमजरमजातं सूक्ष्मतरापूर्वशुद्धविज्ञानम् ।
प्रगलितसर्वक्लेशं परतत्त्वं वर्तते किमपि ॥ ६० ॥

60. அக்ஷரமஜரமஜாதம்
ஸூக்ஷ்மதராபூர்வஶுத்தவிஜ்ஞானம் ।
ப்ரகலித-ஸர்வக்லேஶம்
பரதத்த்வம் வர்(த்)ததே கிமபி ॥

किम् अपि ஒப்பற்ற ஒரு **परतत्त्वं** மேலான உண்மைப் பொருளானது **अक्षरं** அழிவில்லாததாயும் **अजरं** மூப்பு இல்லாததாயும் **अजातं** பிறப்பு இல்லாததாயும் **प्रगलित-सर्वक्लेशं** எல்லாத் துன்பங்களும் நழுவி யொழிந்ததாயுமுள்ள **सूक्ष्मतरापूर्वशुद्धविज्ञानं** மிக நுண்ணியதும் கலப்பற்றதும் (அபூர்வமும்) முன்பு என்பது இல்லாத ஆதிப் பொருளுமான பேரறிவாக **वर्तते** இருக்கின்றது.

The one Ultimate Truth exists, unborn, unageing and ever-lasting, ever existent, most subtle and devoid of all distress, as pure and perfect Knowledge.

सुखतरममरमदूरं सारं संसारवारिधेस्तीरम् ।
समरसमभयमपारं तत्किंचन विद्यते तत्त्वम् ॥ ६१ ॥

61\. ஸுகதரமமரமதூரம்
ஸாரம் ஸம்ஸாரவாரிதேஸ்தீரம் |
ஸமரஸமபயமபாரம்
தத்கிஞ்சன வித்யதே தத்த்வம் ||

तत् 'தத்' என்னும் **किंचन** ஒரு **तत्त्वं** உண்மையானது **सुखतरं** பேரின்பமாயும் **अमरं** அழியாததாயும் **अदूरं** தொலைவிலே இல்லாததாயும் (கிட்டியிருப்பதாயும்) **संसारवारिधेः** ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் **तीरं** அக்கரையாயும் **सारं** ஸாரமாயும் (உட்பொருளாயும்) **समरसं** ஒரே (சுவையை) தன்மையையுடையதாயும் **अपारं** எல்லையற்றதாயும் **अभयं** (இரண்டற்றதால்) அச்சமில்லாததாயும் **विद्यते** காணப்படுகின்றது.

That (*Tat*) exists, the one Truth (*Tattva*) which is surpassing Bliss, imperishable and ever near, the Ultimate shore of the ocean of *Samsara*, as the one Quintessence illimitable and unafraid.

अरसमगन्धमरूपं विरजस्कमसत्त्वमतमस्कम् ।
निरुपमनिर्भयतत्त्वं तत्किमपि द्योतते नित्यम् ॥ ६२ ॥

62\. அரஸமகந்தமரூபம்
விரஜஸ்கமஸத்த்வமதமஸ்கம் |
நிருபமநிர்பயதத்த்வம்
தத்கிமபி த்யோததே நித்யம் ||

अरसं சுவை (என்னும் குணம்) இல்லாததும் **अगन्धं** மணம் இல்லாததும் **अरूपं** வடிவமில்லாததும் **विरजस्कं**

ரஜோகுணம் (மாசு) இல்லாததும் **असत्त्वं** ஸத்வகுணமில்லாததும் **अतमस्कं** தமோகுணமில்லாததுமான **तत्** 'தத்' என்னும் **निरुपमनिर्भयतत्त्वं** (வேறு பொருள் ஒன்றும் இல்லாததால்) உவமையற்றதும் அச்சமற்றதுமான உண்மைப் பொருள் **किम् अपि** (ஏதோ) ஒப்பற்ற ஒன்று **नित्यं** என்றுமுள்ளதாய் **द्योतते** விளங்குகின்றது.

The eternal That (*Tat*) shines, unperceived by the eye, the nose and the tongue free from the qualities (*gunas*) of *Sattva, Rajas* and *Tamas*, the one Truth, peerless and unafraid.

इति गुरुकरुणापाङ्गादार्याभिर्द्व्यधिकषष्टिसंख्याभिः ।
निरवद्याभिरवोचं निगमशिरस्तन्त्रसारभूतार्थम् ॥

63. இதி குருகருணாபாங்கா-
மார்யாபிர்த்வ்யதிகஷஷ்டிஸங்க்யாபி:
நிரவத்யாபிரவோசம்
நிகமசிரஸ்தந்த்ரஸாரபூதார்த்தம் ||

इति இவ்வாறு **गुरुकरुणापाङ्गात्** குருவின் கருணை நிரம்பிய கடாக்ஷத்தாலே **द्व्यधिकषष्टिसंख्याभिः** அறுபத்திரண்டு என்று கணக்குள்ளவையும் **निरवद्याभिः** குற்றமற்றவையுமான **आर्याभिः** 'ஆர்யா' விருத்தத்திலமைந்த சுலோகங்களால் (சிறந்த சொற்களால்) **निगमशिरस्तन्त्रसार-भूतार्थं** உபநிஷத்துத் தந்திரங்களின் (உபாஸனமுறைகளின்) ஸாரமான பொருளைப்பற்றி **अवोचम्** பேசினேன்.

Thus inspired by the gracious glance of my (*guru*) teacher, I hāve spoken of the inner meaning of the (Tantras) Upasanas of the Upanishads in sixty-two flawless Arya verses.

गदितमिममात्मविद्याविलासमनुवासरं स्मरन्विबुधः ।
परिणतपरात्मविद्यः प्रपद्यते सपदि परमार्थम् ॥

64. கதிதமிமமாத்மவித்யா-
விலாஸமனுவாஸரம் ஸ்மரன்விபுத: |
பரிணதபராத்மவித்ய:
ப்ரபத்யதே ஸபதி பரமார்தம் ||

गदितं (இப்படி) சொல்லப்பட்ட **आमत्विद्याविलासं** (ஆத்மாவாகிய அறிவின் அழகையுடையதான) "ஆத்மவித்யாவிலாஸ:" என்னும் **इमं** இதை **अनुवासरं** ஒவ்வொரு நாளும் **स्मरन्** ஸ்மரித்த **विबुधः** அறிவாளி **परिणतपरात्मविद्यः** சிறந்த ஆத்ம ஞானத்தில் முதிர்ந்தவனாகி **सपदि** உடனேயே **परमार्थं** பரம்பொருளை **प्रपद्यते** அடைகிறான்.

The wise man contemplating daily (on this work *Atma-Vidya-Vilasa*) on the splendour of *Atma-Vidya* described here, will grow ripe in the wisdom of the supreme Soul and reach at once the Ultimate Truth.

परमशिवेन्द्रश्रीगुरुशिष्येणेत्थं सदाशिवेन्द्रेण ।
रचितेयमात्मविद्याविलासनाम्नी कृतिः पूर्णा ॥

65. பரமசிவேந்த்ரஸ்ரீகுரு-
சிஷ்யேணேத்தம் ஸதாசிவேந்த்ரேண |
ரசிதேயமாத்மவித்யா-
விலாஸ-நாம்னீ க்ருதி: பூர்ணா ||

इत्थं இவ்வாறு **परमशिवेन्द्रश्रीगुरुशिष्येण** ஸ்ரீ குரு பரமசிவேந்த்ரர்களின் சிஷ்யர்களான **सदाशिवेन्द्रेण** ஸதாசிவேந்த்ரர்களால் **रचिता** செய்யப்பெற்ற **आत्मविद्या-**

विलासनाम्नो 'ஆத்ம வித்யா விலாஸ:' என்னும் பெயரை யுடைய इयं कृतिः இந்தச் செய்யுள் पूर्णा முற்றுப்பெற்றது.

Thus is completed this work nāmed '*Atma-Vidya-Vilasa*', composed by Sadasivendra, the disciple of the gracious (teacher) Parama Sivendra.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीपरमशिवेन्द्रसरस्वती-
पादाब्जसेवापरायण-श्रीसदाशिवेन्द्रसरस्वत्या
विरचितः आत्मविद्याविलासः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஸ்ரீபரமசிவேந்த்ர ஸரஸ்வதீ பாதாப்ஜ ஸேவாபராயண
ஸ்ரீஸதாசிவேந்த்ர ஸரஸ்வத்யா
விரசித: **ஆத்மவித்யாவிலாஸ:** ஸமாப்த:.

இவ்வாறு ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ பரமசிவேந்திர
ஸரஸ்வதீ என்பவர்களின் திருவடித் தாமரைகளிலே ஸேவை
செய்வதையே முக்கியமாகக் கொண்டு ஈடுபட்டவர்
களான ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்திர ஸரஸ்வதீ என்பவர்
களால் இயற்றப்பெற்ற **ஆத்மவித்யாவிலாஸ:**
என்னும் நூல் முற்றிற்று.

श्लोकानुक्रमणिका

[S. शिवमानसिकपूजा. K. कीर्तनानि. A. आत्मविद्याविलासः.]

प्रतीकम्.	ग्रन्थनाम.	श्लोकसंख्या.	पृष्ठः.	प्रतीकम्.	ग्रन्थनाम.	श्लोकसंख्या.	पृष्ठः.
अकरविराज	(S	26)	20	उपधाय बाहु	(A	46)	111
अक्षरमजर	(A	60)	120	उपहारीभू	(S	10)	8
अगृहीताघ	(A	22)	94	कस्मै वच्मि	(S	27)	21
अज्ञानमृग	(A	33)	102	कामपि विमलां	(A	54)	116
अज्ञानवैरि	(A	19)	92	कियदासनं	(S	3)	2
अनुचित	(S	1)	1	कुवलयविकास	(A	26)	97
अमृतात्मक	(S	9)	7	कुवलयसह	(S	18)	14
अरसमगन्ध	(A	62)	121	क्रीडति वनमाली	(K	6)	35
अवधूतकर्म	(A	15)	89	क्षयमुपनीय	(A	58)	119
अस्मिन्नपि	(S	24)	19	खेलति पिण्डाण्डे	(K	13)	48
आचमनं	(S	4)	3	खेलति मम हृदये	(K	12)	46
आचार्यापाङ्ग	(A	56)	117	गतभेदवासनाभिः	(A	47)	111
आनन्दपूर्ण (1)	(K	21)	69	गदितमिममात्म	(A	ii)	123
आनन्दपूर्ण (2)	(K	22)	72	गन्धवती	(S	7)	6
आन्तरमेकं	(A	39)	106	गायति वनमाली	(K	5)	33
आपाटलं	(S	21)	17	गुरुवरकरुणा	(A	9)	85
आशावसनो	(A	35)	103	चपलं मनः	(A	23)	95
ईत गुरु	(A	i)	122	चिन्ता नास्ति	(K	16)	54
उन्मूलित	(A	17)	91	चिन्मुद्रित	(A	—)	79

[S. शिवमानसिकपूजा. K. कीर्तनानि. A. आत्मविद्याविलासः.]

प्रतीकम्.	ग्रन्थनाम.	श्लोकसंख्या.	पुटः.	प्रतीकम्.	ग्रन्थनाम.	श्लोकसंख्या.	पुटः.
चेतः श्रीरामं	(K	10)	42	निन्दति किमपि	(A	41)	107
जगदखिल	(A	12)	87	निरवधिसंसृति	(A	2)	80
जगदाधार	(S	17)	13	निरुपमनित्य	(A	4)	82
जटिलाथ मौलि	(S	25)	19	निःश्रेयस	(A	29)	90
जनिविपरीत	(A	11)	87	निःसारभुवन	(A	30)	100
जय तुङ्गतरङ्गे	(K	23)	76	नृत्यं प्रथतां	(S	12)	10
जात्यभिमान	(A	45)	110	परमशिवेन्द्र	(A	65)	123
तद्व्जीवत्वं	(K	19)	62	पश्यति किमपि	(A	44)	109
तिष्ठन्परत्र	(A	21)	94	पिब रे रामरसं	(K	11)	44
तृणपङ्क	(A	43)	109	पूर्णबोधोऽहं	(K	20)	64
त्वमहमभिमान	(A	14)	89	प्रतिवारं वारं	(K	9)	41
दारितमोह	(A	32)	101	प्रविलाप्य	(A	40)	107
दारुणचित्त	(A	24)	96	प्राकृतभाव	(A	7)	84
देशिकपरम	(A	3)	81	ब्रह्मैवाहं किल	(K	17)	56
ध्यायामि	(S	2)	2	ब्रूहि मुकुन्देति	(K	3)	29
न निषेधति	(A	50)	113	भगवन्बालतया	(S	29)	22
न हि रे न हि	(K	15)	53	भज रे गोपालं	(K	1)	25
नात्मनि	(A	13)	88	भज रे यदुनाथं	(K	7)	36
नासाञ्चल	(A	34)	102	भज रे रघुवीरं	(K	8)	38
निखिलागम	(A	31)	100	भूतं किमपि	(A	51)	114
निगृहीताखिल	(A	52)	115	भूतलमृदुतर	(A	37)	105
नित्यानन्दाय	(S	15)	12	मानस संचर	(K	4)	31

[S. शिवमानसिकपूजा. K. कीर्तनानि. A. आत्मविद्याविलासः.

प्रतीकम्.	ग्रन्थनाम.	श्लोकसंख्या.	पुट:.	प्रतीकम्.	ग्रन्थनाम.	श्लोकसंख्या.	पुट:.
मायावशेन	(A	6)	83	सज्जनहृद्व	(A	25)	96
मुषितस्मरावलेपे	(S	22)	17	सरसिजकुवलय	(S	20)	16
यदि विश्वाधिकता	(S	30)	23	सरसिजविपक्ष	(S	16)	13
याचे ह्यनभिनवं	(S	28)	21	सर्वं ब्रह्ममयं	(K	18)	60
वटतरुनिकट	(A	1)	79	सवितर्यपि	(A	18)	92
वर्णाश्रमव्यवस्था	(A	57)	118	सुखतरममृतमदूरं	(A	61)	121
वसनवते	(S	19)	15	सुमनश्शेखर	(S	11)	9
वस्तुन्यस्तमिता	(A	55)	117	सुमनस्सौरभ	(A	28)	98
वाद्यं डमरु	(S	13)	11	संत्यजति नोपपन्नं	(A	53)	115
विजनतलोत्पल	(A	49)	113	संत्यज्य	(A	42)	108
विजननदीकुञ्ज	(A	36)	104	स्तिमितमनन्त	(A	59)	119
विपुलशिलातल	(A	38)	105	स्थिरता न हि	(K	14)	51
वैराग्यविपुल	(A	48)	112	स्नानेन किं	(S	5)	4
शमदममूलधनं	(S	8)	6	स्फुरति हि	(S	6)	5
शर्मणि जगतां	(S	23)	18	स्मर वारं वारं	(K	2)	27
शान्ताहंकृति	(A	20)	93	स्युस्ते नमांसि	(S	14)	11
शान्त्या	(A	16)	90	स्वानन्दामृत	(A	27)	98
श्रीगुरुकृपया	(A	8)	85	स्वाविद्यैक	(A	5)	82
श्रीदेशिकवर	(A	10)	86				

Thompson & Co., Ltd., Madras.